

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
СЕДМО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ

Трећи дан рада
15. јун 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Верољуб Арсић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Седмог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 87 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 93 народна посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да је народни посланик Снежана Пауновић спречена да присуствује седници.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да је поводом претреса у појединостима о првој тачки дневног реда, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, позван да седници присуствује министар државне управе Бранко Ружић, са сарадницима.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ви сте, министре Ружићу, од када сте постављени на ту функцију, обећавали у јавности да ћете да урадите неку драматичну реформу локалне самоуправе, чак сте у неком медијском наступу рекли да ћете расписати тендер за израду закона. Ја чекала тај тендер, чекала да се јавим и напишем један предлог закона на који нико неће имати примедбу, и ви ништа. Нема смисла.

Нису вам добре ове измене и допуне из предлога, министре Ружићу. Заправо, када је у питању локална самоуправа, овде нема озбиљнијих промена које би биле у интересу грађана локалних самоуправа. Напротив, ви овде заокружујете партијске органе и, што је најстрашније, локалне самоуправе уводите у евроинтеграције на начин да ће локалне самоуправе водити спољну политику, баш је тако написано у једном члану, а то је грубо кршење Устава Републике Србије.

Нажалост, ми нисмо могли детаљније о овоме да говоримо у начелној расправи зато што је у оквиру свих ових предлога владајућа већина уврстила и предлог за избор Јоргованке Табаковић за гувернера НБС па смо ми били у обавези према јавности, пре свега, да објаснимо колико је то лош предлог и колико се не сме десити да Јоргованка буде изабрана за гувернера, јер је досад тај посао радила лоше и цео период јој је обележен малверзацијама. Зато ћемо кроз амандмане говорити више са вама о вашем предлогу закона и осталим предлозима.

Од вас смо такође очекивали, с обзиром на то да овде имамо и законе који се односе на националне мањине и да је ово година када ће се одржати избори за националне савете националних мањина, да ћете преко ваше посланичке групе утицати да и ваши посланици подрже наш предлог, на Одбору за људска и мањинска права, да се више скине брука са тог одбора и да се Мехо Омеровић као доказани лопов са аеродрома у Франкфурту смени са тог места. Нисте ни то урадили, али даље ћемо о предлогу. Очекујемо, као и досад, једну расправу са вама, да заиста разговарате са посланицима, да одговарате на питања да бисмо могли разменити аргументе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Ружићу, ми смо поднели амандман да овај закон заправо треба да има другачији наслов, који би био у функцији његове примене ако би се прихватили други амандмани које је поднела Посланичка група СРС, све са жељом да учинимо да боље функционише локална самоуправа у сваком делу Србије. Јер ако ми кажемо да закон треба да се зове закон о уређењу локалне самоуправе, онда је то заиста тачно.

Ви сте кратко време министар и верујем да нисте могли баш са својим сарадницима да сагледате конкретну ситуацију у сваком граду у Србији. Ми смо могли у медијима да видимо да се највећа странка у Србији, која тренутно има већину у многим градовима у Србији, Српска напредна странка, бави питањем функционисања на начин како то раде њихови локални функционери.

Међутим, постоји град у Србији, из којег ја долазим и ви знате да је тамо велики проблем по свим основама, а то је Крагујевац, где се чак чланови већа уопште физички не састају. Дакле, чланови већа ће вам потврдити, ако одете и ако уопште све... Као да је то неки забрањени град па нико не сме да дође, јер тамо хара династија Николић и ради шта год хоће. Две године, да ли то постоји то негде у Београду, ево гледа ме зачуђено колега Марковић, састају се, односно одлучују и доносе одлуке о највиталнијим питањима за град путем мејла. Радомир Николић пошаље мејл шта је на дневном реду, изјасните се да ли сте или нисте за – наравно, по аутоматизму, сви одговарају да јесу – и тако град функционише.

Ако је то вама нормално, господине Ружићу, онда вам је нормално и да један ситни лопов као што је Мехо Омеровић, који је крадуцкао тамо парфеме и шминку на франкфуртском аеродрому, и даље седи на одбору који је под вашим ресором, а то је за људска и мањинска права. Ја верујем да ћете да искористите неки ваш ауторитет да се реши „случај Крагујевац“ и да се она брука од човека склони са места посланика и председника Одбора, Мехо Омеровић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Даме и господо народни посланици, с обзиром на то да радимо по Пословнику који је, најблаже речено, лош, ми данас нећемо бити у могућности да о већини предлога закона говоримо, па ни о овом Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи нећемо стићи да о свим амандманима дискутујемо. Све

примедбе које смо имали на овај предлог закона, а које смо кроз амандмане исказали, односно указали на недостатке и предложили боља решења, нећемо моћи да образложимо јер нам је због обједињавања расправе ускраћено време. Тако ће и три веома битна предлога закона о националним мањинама остати без квалитетне расправе.

Када је Предлог закона о локалној самоуправи у питању, као значајну новину у предлогу наводите измењен концепт надлежности општине, односно града. Подсетила бих вас на један велики проблем са којим се сусрећу грађани свих београдских општина, а то је легализација, за коју је министар Михајловић изјавила да ће се решити до краја 2016. године. Такође бих вас подсетила да је око 300.000 захтева за легализацију предато Секретаријату за легализацију, а да је свега 3.000 издатих решења, што значи да је решен само 1% захтева.

Када је надлежност општина у питању, СРС се залаже за то да се општинама врати надлежност за легализацију објеката до 800 квадрата, чиме би се постигла већа ефикасност саме легализације, а могао би се и општински буџет повећати самим тим. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, ми и даље радимо по накарадном Пословнику и због тога имамо проблем да изнесемо оно с чим се суочавају грађани Србије. Ваљда би било ту и разумних министара, који би можда нешто од тога и прихватили, сматрали да треба то да се уради.

Господине министре, покушали смо да видимо због чега су ове измене и допуне толико обојене европским интеграцијама а онда нам је постало јасно имајући у виду да сте ви једно време били министар за европске интеграције. Министарство на чијем сте челу има много проблема, не у оквиру самог министарства организационо, али оно с чим се ви сусрећете, као министарство, и што би требало да решавате, можда су ту највећи проблеми.

У Извештају о раду Заштитника грађана највише је евидентирано притужби и жалби на рад органа локалне самоуправе. Да ли су они довољно обучени или не за те послове, то је једно питање. Друго питање је каква је контрола од стране Министарства за локалну самоуправу, везано за извршавање Закона о локалној самоуправи, односно надлежности органа локалне самоуправе.

Агенција за борбу против корупције међу запосленима у локалној самоуправи пронашла је највише оних који су у сукобу, који имају

проблема везано за поштовање прописа и за оно што је у надлежности Агенције за контролу.

Даље, ви имате проблем, ево узео Црну Траву, која има 1661 становника – да ли ту може нешто да се уради да се њима помогне? Овамо сте рекли колико, и везали за број становника број чланова већа и број помоћника председника општине. Заиста, досад је било злоупотреба; иако је закон рекао да може пет помоћника, искључиво, и то у првом дану након конституисања локалне самоуправе, углавном се одређивало пет помоћника општине, односно мање уколико се још неко чекао.

По следећим амандманима ћемо покушати да вас убедимо да овај закон није добар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, изменама и допунама Закона о локалној самоуправи дешава се нешто што је почело 2012. године – заокружује се партијска држава.

Будући да је досад демократија на локалном нивоу функционисала тако да се пита и да је највећи орган, са највишом снагом, скупштина општине, скупштина локалне самоуправе, данас се то укида; све се преноси на општинско веће. А начелник општине, који је досад био у обавези да подноси извештаје о раду скупштини општине и акте о систематизацији, само је у обавези да подноси то општинском већу на усвајање.

Прави се само један бирократски орган од органа који је требало да буду изабрани на локалним изборима. Укида се могућност да опозиција у скупштинама општина у Србији дође до речи, да има право да критикује; не само да критикује, него да предложи и нека побољшања и да укаже на неке пропусте. Од сада, тога више неће бити. Конкретно, у члану 57: „Начелник за свој рад и рад управе одговара општинском већу“, уместо скупштини општине.

Само се питам да ли је ово увод да се нешто слично догоди и у Парламенту Републике Србије и да ли ћемо онда и ми овде имати само саветодавну улогу, а не ону улогу коју прописује Устав.

Хоћу још да кажем, оно што свака странка и свака одговорна власт треба да ради, то је да се понаша у интересу државе, а не у интересу владајуће странке. Будући да ничија није горела до зоре, сви треба, таква је ситуација и са Пословником у Скупштини, да се понашају према опозицији онако како би волели да се понашају према њима када они једног момента буду опозиција.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Пре свега, свако ко се бави локалном самоуправом зна да је одувек начелник општинске управе одговарао општинском већу и председнику општине, а не скупштини. Секретар скупштине постоји да би одговарао скупштини.

Искористићу ову прилику, а надам се да нећу добити опомену јер се не држим дневног реда, да апелујем на све државне институције да помогну како општини Смедеревска Паланка тако и граду Ужицу, Пожеги, Ариљу, Великој Плани, јер је оно што је претрпљено током недавних падавина заиста катастрофа.

Јуче сам целог дана био у селу Голобок у Смедеревској Паланци. Хиљаду домаћинства је остављено без крова над главом, уништена је црква, основна школа, вртић, 4.000 хектара обрадиве пољопривредне површине. То је оно у шта су људи годинама улагали, без обзира на то да ли се ради о винограду, кукурузу, жити или некој другој култури. Заиста је катастрофално то што се десило.

Ја молим, пре свега, министра за локалну самоуправу, премијера и све остале институције да помогну свим локалним самоуправама и, наравно, локалној самоуправи, општини Смедеревска Паланка, јер су последице заиста катастрофалне, оно што сам јуче могао да видим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Пре свега, наравно да Влада Републике Србије увек интервентно реагује у ситуацијама какве су се догодиле пре два дана у општинама које је господин Милојичић навео. На седници Владе јуче је формирано координационо тело или радна група, у чији састав улазе представници и овог министарства, државни секретар Стевић, такође Министарства финансија, Министарства пољопривреде. Председница Владе ће данас посетити Тополу.

Попис штете у јединицама локалне самоуправе које су биле предмет елементарних непогода се већ врши, у складу са законом. Влада Републике Србије ће свакако изаћи у сусрет потребама свих општина у којима је дошло до ових штета које сте навели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Александар Шешел.

(Вјерица Радета: Користи право на реплику.)

Нема право на реплику.

(Наташа Сп. Јовановић: Има право.)

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Ја се извињавам, малопре је господин Милојичић рекао како је увек начелник за свој рад одговарао општинском већу и председнику општине. Не знам да ли господин Милојичић има проблем са познавањем српског језика и ћириличног писма, али упутио бих га на члан 57, да прочита какво је било досадашње решење.

(Вјерица Радета: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, члан 27. вас обавезује да водите рачуна о томе како се одвија рад на седници. Немојте да не слушате посланике који говоре. Ви имате право да кажете ко може, а ко не може добити право на реплику, али немојте то да злоупотребљавате.

Ако народни посланик потпуно јасно, под условом да га слушате, говори о ономе што је говорио претходни народни посланик пре њега, ви морате да дозволите народном посланику да каже због чега жели да реплицира, због чега жели да објасни да је онај претходни посланик погрешно тумачио његову дискусију. Јер не подразумева се само да неко некога треба именом и презименом да помене, још да га опсује, да бисте му ви дозволили право на реплику. Дакле, то право треба максимално овде да се користи ако хоћете да озбиљно разговарамо о овом предлогу закона, односно о овим амандманима.

Колега који је тврдио да Александар Шешелј није добро изнео свој став везано за начелника управе вероватно је, док је био председник општине у Смедеревској Паланци, мимо закона, све завршавао у оквиру свог општинског већа. Он ни о чему није обавештавао Скупштину и мисли, ако је он тако радио, да је то нормално и ако је он онолико покراо Смедеревску Паланку, да је то нормално за све. Не, није.

И морате заиста да водите о томе рачуна и да дозвољавате посланицима да учествују у расправи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, ја сам колегу Милојичића разумео да он подржава измене и допуне Закона у члану 57. То је његов политички став.

(Вјерица Радета: Не, он је рекао да је Шешелј погрешно прочитао.)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?

(Вјерица Радета: Да.)

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Никола Савић.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на наслов Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Као што сви знамо, ово је један изузетно важан закон јер локална самоуправа на одређени начин представља једну посебну, односно четврту грану власти, поред оне класичне, остале три гране власти, али мислим да су ове измене и допуне Закона које су предвиђене овде само козметичке природе, а пре свега је то урађено због налога ЕУ.

Немам ништа против тога да се ограничи број помоћника, број чланова градског већа, односно општинског већа, али то је само козметичка измена, то су ствари које су се и до сада мање-више поштовале. Постојало је неко неписано правило да ако је неки град седиште округа, општине које су припадале том округу нису могле да имају већи број или чак ни једнак број већника колико је то било у седишту округа.

Мислим да је требало донети потпуно нови закон о локалној самоуправи. Сведоци сте, поготово ви из владајуће странке, шта се дешава на нивоима локалне самоуправе. Од оног момента када је Уставни суд прогласио да одборнички мандат припада одборнику, од тада је, може се рећи, настао хаос у већини локалних самоуправа. Без обзира на то што СНС влада у готово свим локалним самоуправама, постоје огромни проблеми. Тај закон и то тумачење им се обија о главу, тако да у неким локалним самоуправама морају и на други начин, осим оних класичних начина, да полазе да деле правду, завртањем руке итд., као што је то био најновији пример у Блацу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Овим амандманом који је поднела Посланичка група СРС на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, предложили смо да се промени наслов тако да гласи – Предлог закона о изменама и допунама закона о уређивању јединица локалне самоуправе.

Суштински, промена нема у предложеном закону. Могу рећи да су све предложене мере у функционисању локалне самоуправе примењиване. Одговоран однос приликом преузимања власти је имала Српска радикална странка, која је на један демократски начин пружила прилику да се грађани изјашњавају о својим проблемима, а локална самоуправа је била сервис грађана у реализацији свих поднетих захтева.

Економски развој државе је могућ само уколико се уједначено развијају сви њени делови. У том смислу је функционисање локалне самоуправе изузетно важно за Републику Србију.

Закон дефинише локалну самоуправу као право грађана да управљају јавним пословима од непосредног и општег значаја за локално становништво, непосредно преко свог представника у јединици локалне самоуправе.

Овог пута бих поменуо случај министарстава која нису имала слуша и разумевања за потребе и интересе грађана Лесковца, посебно Месне заједнице Предејане, у склопу реализације пројекта Коридора 10 у предејанској клисури, за изградњу петље, где је мотел „Предејане“ имао далеко повољнији положај за функционисање и од кога егзистира око 140 породица. То јесте јужни део града Лесковца, а, посебно, изградњом петље остварио би се изузетно стратешки значај за динамични развој туризма на Власинском језеру и развој запостављене Црне Траве.

Надам се да игнорисања са нивоа министарстава према локалној самоуправи, оваквих и сличних случајева и захтева грађана убудуће неће бити, већ да ће се решавати на њихово задовољство и према потребама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, овај сет закона има за циљ да регулише важна питања из области локалне самоуправе, државне управе, положаја мањина, јавних агенција, матичних књига и употреба језика и писма.

Амандман који је поднела Српска радикална странка односи се на Предлог закона о локалној самоуправи. Досад нисмо чули ниједну реч која говори о зарадама запослених у локалној самоуправи. С обзиром на озбиљност послова које обављају, њихове зараде су остале на нивоу 2014. године, када су уредбом Владе Републике Србије умањене. Од 2014. до 2017. године, без обзира на повећање трошкова живота и озбиљност и одговорност запослених, њима је плата повећана само за 5%.

Због таквог односа према запосленима у локалној самоуправи често долази до напуштања стручних и квалитетних кадрова, тако да квалитет услуга није на нивоу какав би требало да буде, а локалне самоуправе престају да буду сервис грађана. Забраном запошљавања конкурс губи значај, а места на којима су радили ти квалитетни кадрови, а и она која су

у међувремену упражњена одласком у пензију, нажалост, попуњавају се партијским кадровима сумњивих квалификација и диплома.

Зато сваки грађанин зна да у локалној самоуправи може завршити неки посао и остварити грађанско право само ако је припадник одређене странке и ако познаје неког ко то може да му заврши.

Свака локална самоуправа је изгубила на квалитету, а грађани су остали без адекватне услуге.

Ми српски радикали предлажемо да се сачувају квалитетни кадрови у свим локалним самоуправама, а да њихов рад буде адекватно награђен повећањем зарада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, тражио сам да наслов Предлога закона гласи – Предлог закона о изменама и допунама закона о функционисању и уређењу локалних самоуправа.

Не знам зашто не спајате сродне законе, па тако 11. и 12. тачку ових предлога нисте спојили са законима из области финансија који су били на разматрању прошле недеље, него сте их... Не знам у чему је веза између закона о националним мањинама и избора гувернера НБС. Не видим везу осим можда у чињеници да представника једне националне мањине, јунака срамне и тужне приче са аеродрома у Франкфурту, намерава да кандидујете за неку од функција у некој од ових финансијских институција.

Даме и господо, Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи је један од ретких за које није предвиђен хитан поступак. Предложене измене су на нивоу 40% у односу на закон који се мења. Први Закон о локалној самоуправи је донет далеке 2007. године, пре једанаест година. Влада је исувише чекала да интервенише у овој области. Недостаци у практичној примени Закона су исувише велики да би се оволико дуго чекало да се изађе из зачараног круга лоших решења.

Јединице локалне самоуправе су најближе грађанима, али грађани нису близу грађанима – због отуђености, због многобројних локалних конфликта интереса, као и због недовољног и непрецизног одређивања надлежности органа локалне самоуправе.

Садашњи градови и општине неспорно имају своје специфичности, али и знатне разлике. Предлагач, тј. Влада настоји да смањи те разлике, али то овим предлогом закона остаје само у покушају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Ристић.

Изволите.

МАРИНА РИСТИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, ове измене и допуне Закона о локалној самоуправи су само козметичке, а многи проблеми обичног грађанина остају нерешени.

Пре свега желимо да укажемо на нејасно дефинисане надлежности. Све је ово фино скоцкано на папиру, али када се изађе на улицу, појављује се сасвим друга слика. Када се појави реалан проблем, он се никада не решава у реалном времену.

Члан 20. је у постојећем закону много јаснији, а по овим изменама је уопштенији и тек сада ће службеници моћи надлежност да пребацују једни на друге. Када шалтерски службеник само одмахне главом очајном грађанину, њему није битан ни статут усклађен са законом ни број одборника; он има муку за коју углавном нико нема слуха. Ове измене и допуне то не решавају.

Локална самоуправа је јако важна за грађане и морао би наш народ да зна на која врата да закуца када се појави проблем. Данас он то не зна ако није, у најмању руку, завршио правни факултет, а локална самоуправа то обилато користи. Има мало помака у већим градовима, али ипак све мора да буде транспарентно, а пре свега свима јасно ко је за шта надлежан. Службе међусобно морају да сарађују, а не све да се ломи преко леђа обичног човека. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ево шта је суштина примедба Српске радикалне странке – када кажемо да је то уређење функционисања локалне самоуправе, онда у правом смислу речи треба уредити функционисање локалне самоуправе.

Наиме, ми овде пуним устима говоримо о парламентарној демократији на свим нивоима власти, а сведоци смо да та парламентарна демократија полако нестаје на републичком нивоу зато што извршна власт по природи ствари стално жели да угуши ту парламентарну контролу, али

и на локалној власти зато што смо заточеници једне мантре коју нам је наметнула невладина организација која се зове НАЛЕД. НАЛЕД је невладина организација којој припадају и садашњи председник Владе и многи истакнути функционери у држави Србији, људи који немају никакве одговорности, немају никакву обавезу, а намећу своја решења, своја мишљења као једина меродавна за ову државу.

О чему се ту ради? Ту се ради о следећем: фактички, и на локалном нивоу извршна власт, извршни органи власти све више и више измичу контроли локалног парламента. Ви се бавите овде тривијалним, условно речено, стварима. Бавите се бројем одборника. Па што већи број одборника, то је боља и развијенија демократија на локалном нивоу и боља је и развијенија контрола извршне власти. Што треба патити од тога? Ако неко мисли да треба да има седамдесет одборника у својој општини, па нека има тих седамдесет одборника, али преко финансија треба утицати да се не расипају паре.

Ви идете потпуно погрешним током. Идете онако како је то прописао НАЛЕД, невладина организација, идете, у форми која ништа не значи, у децентрализацију. А када су у питању финансије, финансије буквално централизујете и не дате локалним самоуправама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандмане су, у истоветном тексту, поднели народни посланик Вјерица Радета и народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ових дана, или можда последњих месец-два дана, у локалним самоуправама је опсадно стање. Након што је Дарко Глишић најавио да ће смењивати неке председнике општина који не раде добро, почела су разна престројавања, наравно, све то на штету грађана у одређеним локалним самоуправама.

Од оног великог броја евентуално смењених свело се најпре на двадесетак, па на десетак, па на крају на пет и, према последњим информацијама из медија, чак ни син Драгице Николић неће бити смењен. Заборавили су ваљда да је мами доделио општинско одликовање, заборавили су да је мама из фондације дала 600.000 евра за сређивање, наводно дала за сређивање, дечјег игралишта и парка. Према свим реалним проценама, то кошта највише око 100.000 евра, али, ево, мора поново да се ради зато што је толико добро урађено пре годину дана.

Није, наравно, само Крагујевац проблематичан. Ви знате да се цела Србија подсмева неким вашим председницима општина који су радили такве ствари које би, да нису тужне, биле смешне. Знате да су неки ваши председници општина свечано отварали тоалете на гробљима, да су

отварали свечано семафоре, пешачке прелазе. А слично сину Драгице Николић, син неке мајке у Лесковцу, градоначелник, својој мајци је доделио признање за најлепше уређено двориште и општинску манифестацију одржао у свом дворишту.

Дакле, то су неке ствари које можда изгледају банално али су нешто што је заиста апсолутно недопустиво, о чему и ви као министар треба да водите рачуна и да ваше службе мало обилазе, да виде шта се дешава, где се и како троше паре грађана тих локалних самоуправа. Наставићемо касније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, пошто се у духу ових ваших предложених измена и допуна овог закона говори о одређеним језичким усклађивањима, ја бих желео, веома добронамерно и још више конструктивно, да вам укажем на једну веома важну ствар која се тиче како области ових закона које сте ви предложили тако и Закона о територијалној организацији Србије.

Ево о чему се ради. У попису становништва, станова и домаћинства 1971. године насеља у Србији су дељена у три категорије: градска, сеоска и мешовита. Од пописа становништва, станова и домаћинства 1981. године и у свим наредним пописима дешава се једна необична ствар, да је остала једино категорија градска насеља, а сеоска насеља су елиминисана и сврстана са мешовитим насељима у безличну групу – остала насеља. Дакле, веровали или не, тренутно по територијалној организацији Србије, и самим тим локалних самоуправа, села у Србији не постоје, тако да је највећи део територије државе коју чини 4.539 сеоских насеља сврстан у групу безимених, односно осталих насеља.

Појам село, истоимена категорија насеља – сеоска насеља, не постоји ни у Уставу Републике Србије а ни у законима иако се појам село ванинституционално користи, рецимо, у САНУ, као највишој научној институцији, где постоји и Одбор за село, до садржаја разних интернет презентација свих градова и општина, односно локалних самоуправа где се сеоска насеља приказују као саставни део појединих општина и градова.

Дакле, ако је било речи, а било је речи у овом вашем предлогу измена и допуна Закона, о томе да се одређене језичке ствари ускладе, мислим да је, пре свега, господине министре, требало вратити категорију села у територијалну организацију Србије и организацију локалне самоуправе. Да ли је могуће да ми толико понижавамо српско село и

сељака да смо избацили појам села из територијалне организације и сврстали га у некаква остала насеља? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Просто, због прецизности, ова материја се уређује Законом о попису, тако да то није предмет овог закона. А следећи попис је, ако се не варам, 2021. године, тако да имамо заиста времена да уподобимо ово о чему сте причали.

Оно што у закону пише, а можда нисте прочитали, то је да постоји обавеза да се у сеоским срединама формирају месне заједнице, па се на тај начин свакако води рачуна и о сеоским насељима. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Обрадовићу.

(Бошко Обрадовић: По амандману.)

По амандману, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Господине министре, ја морам да скренем вама пажњу на то да се ставите у улогу грађана Србије који живе на селу и баве се пољопривредом, не само у контексту ових временских неприлика и уништења њихових комплетних живота, имања, усева и будућности и тога како ће уопште да преживе ову годину, како да уложе било шта, а немају одакле, у неку будућу пољопривредну сезону.

Није овде то тема, овде је тема како се они осећају ако их је сопствена држава заборавила. Ја могу да вам наведем сад сто конкретних примера како их је сопствена држава, односно власт заборавила, од тога да је држава Србија једина држава у Европи која не регресира дизел-гориво итд.

Али враћам се на оно што сам вам рекао. Ако ви нисте приметили, а мењали сте Закон о локалној самоуправи, ако Влада није приметила, а мењала је Закон о територијалној организацији Србије, да у Србији категорија села не постоји и да је све што нису градови названо „остала насеља“, онда сте ви тиме доказали оно што ја тврдим – да не бринете о селу, да сте заборавили село и да сте га чак избрисали као појам и категорију територијалне организације Србије.

Ви ми сада кажете – ево, биће попис 2021. године и тада ћемо се сетити села. Да ли ви разумете, господине министре, колико је то неодговорно? Данас одмах идете, вратите се на посао после ове седнице и решите проблем, да се грађани Србије више не осећају дискриминисани

зато што живе на селу, да буду препознати, уопште, као насеље у територијалној организацији Србије и локалне самоуправе.

Дакле, немојте ми врдати и тражити изговоре – ми смо, ево, сада предвидели месне заједнице унутар села. Ви нисте предвидели уопште да села постоје у Србији. То је скандал над скандалима. Морате разумети како се осећају људи који живе на селу. А сви смо пореклом са села. Вероватно мали број нас може да има само градско порекло, вероватно је 99% нас пореклом са села. Да ли се ми стидимо села одакле потичемо? Шта је проблем? И како је држава дошла у позицију да је заборавила на село, да је заборавила на српског сељака и на пољопривреду, чак и у категорији и појму села који, дакле, не препознаје територијална организација Србије? Делује невероватно, али заиста га не препознаје. Постоје градска и остала насеља. Где је село? Нити је град, нити је то икакво „остало насеље“, то је озбиљна категорија, која је очито изгубила пажњу државе, која је изгубила позицију у овој држави, која је изгубила подршку власти, која је изгубила третман који мора да има село као извор наше биолошке, војне, привредне и сваке друге снаге.

Морате да разумете да је ово симболичко питање, као оно када сам вам рекао да се не може од 1. октобра 2018. године из пасоша брисати држављанство српско. То су суштинске, идентитетске, симболичке ствари. Ако у територијалној организацији Србије не постоји село, замислите како се онда осећају људи који живе на селу. Дакле, морате много озбиљније да схватите шта сам овим желео да вам кажем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107, достојанство Народне скупштине.

Има изрека – боље је патити за селом, него патити на селу. Па ви Бошка Обрадовића пронађите ту. Значи, напустиш село, са целом фамилијом, сиђеш у град, онда ти је лош стан у једном делу града па одеш у центар града, и онда лијеш крокодилске сузе за селом и кажеш да села не треба да буду насеља.

Насеља јесу села. Села јесу насеља. У Србији има 1.200 села која имају мање од сто становника. Ови што су отишли са села то често набрајају. Они хоће да имају снајке на селу, али сестре и ћерке побегле у град. Хоће да имају брачне парове на селу, а мушкарце су оставили саме, има 300.000 нежењених.

Сада они не могу да схвате да тренутно у Србији постоје два пута, и један и други воде само у једном правцу: постоји пут који води у свет са села, и постоји пут који води на онај свет. Ја сам на овом другом путу. Ја

са села нећу, док не одем на онај свет. А Бошко Обрадовић спада у оне који су село напустили због тешког живота, због бољих лагодности итд. и сада његове крокодилске сузе можете сматрати политичким средством да би се задобио неки глас. Нека изволи, у име достојанства, нека се врати у село Вранићи, или како се зове, на очево имање, и ја ћу са пуним поштовањем хвалити Бошка Обрадовића. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам, колега Ристичевићу, да није дошло до повреде Пословника.

Не желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање.

По Пословнику, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 108: „О реду на седници Народне скупштине стара се председник Народне скупштине.“ Молио бих да ми објасните какве везе има Бошко Обрадовић, његова породица и то где он живи са повредом Пословника из обраћања претходног говорника.

Разумем да ћете ви имати више разумевања за представнике владајуће већине да могу да причају шта год желе, али онда дозволите да и ја кажем у оквиру повреде Пословника да је Бошко Обрадовић рођен на селу, у селу Вранићи крај Чачка, да смо недавно имали нешто што традиционално правимо као сусрет свих Обрадовића који су потекли из села Вранића крај Чачка, да нас има седамдесеторо који смо потекли из једне куће Обрадовића из тога села и да више од 80% њих и даље живи у том селу и бави се пољопривредом, као, између осталих, и мој отац, који је у пензији. Такође, и други Обрадовићи у селу Вранићима крај Чачка.

Дакле, мислим да нема разлога да се улази у ове приватне ствари када сам поставио једно крајње начелно питање за министра, да видимо да ли се наша власт стиди села и зашто је село сврстано у остала насеља. Пазите, то је понижење за српско село. Дакле, не у „насеља“, него у „остала насеља“. Значи, град је битан, град је важан за територијалну организацију Србије, а остала насеља су нешто мање битна. А села нема нигде. Тиме се заправо суштински вређа село и сељак у овој држави. И то је највећа могућа повреда Пословника и уопште дискриминација некога ко у овом тренутку живи на селу.

А породица Обрадовић и те како живи и ради на селу, још увек у свом родном селу, где смо двеста година староседеоци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Само да вас питам – да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Заиста немам намеру да улазим у замку да полемишем, нити имам ту могућност, са народним посланицима, али, просто због прецизности, Влада није предлагач измена и допуна Закона о територијалној организацији. То сте видели, надам се, у дневном реду. Овде се ради о предлогу четири народна посланика, ваших колега који седе у овом дому, који се тиче општина Бор и Прокупље.

Што се тиче Закона о територијалној организацији, који сте споменули, постоји термин „насељено место“. Нити се дискриминише село, нити се фаворизује град. Насељено место, хвала Богу, ево споменули сте село из кога ви потичете, има људи, чим је насељено; то је термин који се користи у закону. Насељено место може бити село, може бити град.

Разумем потребу да практично то користите за стицање неког политичког профита, и то је легитимно, није спорно, али просто није утемељено у нормама и, рекао бих, није коректно ићи на сентимент тих људи који заиста вредно и предано раде у селу. Термини који постоје у закону, који су препознати – „насељено место“ и „катастарска општина“, ту ништа није спорно. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

Колегиница Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Министар ми је дао добар шлагворт када су у питању месне заједнице, само ми дозволите још да приметим да је стварно неукусно да члан странке која од 1992. године кроји капу у овој унесрећеној земљи некоме спочитава политичке поене. На који начин сте се одржали до сада, кроз све ове године, стварно грађани Србије добро знају.

(Председавајући: Молим вас, о амандману, колегинице Јањушевић.)

Да се вратим на месне заједнице, које заправо, уместо да добијају своје праве надлежности, бивају гушене. Мени није јасно зашто Српској напредној странци није довољно то што више није могуће да будете у савету месне заједнице уколико нисте члан странке, него, изгледа, расте неко међусобно неповерење, јер месна заједница, без обзира на то што има само припаднике владајуће странке, нема никакву самосталност, не може да располаже средствима, да грађанима на најдиректнији могући начин помаже, већ се гуши. Прочитаћу: „... посебно у делу надзора над радом органа месне заједнице, доводили су до њихове неефикасности као и до потребе да Уставни суд у својим бројним одлукама утврђује незаконитост

одредаба статута јединица локалне самоуправе...“. Дакле, и то мало самосталности које су месне заједнице имале, укида се.

Све нам указује, судећи по овим изменама закона о раду локалних самоуправа, да то, у ствари, следи сада и на овај виши ниво. Свима је познато да многи председници општина, иако су чланови СНС-а, заправо нису самостални у свом раду и да својој странци, а не грађанима које представљају, одговарају за буџет којим располажу. Дакле, једна општа централизација. Ја сам и раније најављивала да најважнија особа у Србији у овом тренутку, једина која одлучује о нашим судбинама, сигурно вапи за тим да буде и градоначелник Београда и председник сваке месне заједнице у Србији, а он је очигледно нашао начин да то и спроведе.

Оно што ми посебно скреће пажњу и боде очи јесте да локалне самоуправе треба да прате ток европских интеграција и да развијају своје капацитете у том правцу. Заиста ми није јасно када ће, где и на ком нивоу грађани бити приоритет и када ће њихов директни интерес, у смислу вртића, образовања и свега осталог, заправо бити у првом плану.

Дакле, све у свему, имамо једну особу оличену у председнику Србије и у председнику сваке месне заједнице у Србији. А какав ће то резултат дати, ускоро ћемо видети, нажалост.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре са сарадницима, амандманом који сам поднео ми, у мало измењеној форми, враћамо нешто што сте ви из члана 1. избацили, а избацили сте, после речи „представника“, речи „у јединицама локалне самоуправе“.

Наравно, ви сте то одбили, али баш то што сте одбили није у складу с овом брошуром коју сте нам дали. Ја мислим да враћање ове дефиниције коју сам предложио може да спречи настајање неких проблема који настају и пре доношења овог закона, а вероватно ће, када се закон донесе, ти проблеми моћи само да ескалирају.

У брошури се каже да ће Закон о локалној самоуправи подстаћи бољу примену института непосредне демократије и већег укључивања јавности. С тим се слажем, да би то тако требало да буде, али сумњам да сте ви као надлежни министар обавештени да је пре неколико дана директор Музеја у Новом Пазару наложио да се на установи која је под заштитом државе, не можете да видите ову слику коју вам показујем, окачи мурал на коме пише „Босански говорим, пишем и мислим“. Сliku

поседујем. Завод за заштитника споменика културе у Краљеви каже – немој нам, Весовићу, давати тај врући кромпир итд.

Зашто ово спомињем? У истој овој брошури каже се да овај закон може да омогући подстицање грађана и тиме се утврђује да је 5% укупног броја грађана са бирачким правом довољно да се покрене грађанска иницијатива. Сада ви замислите да град Пазар, који има 20% Срба, покрене грађанску иницијативу да се ово што је противзаконито скине, а у том граду живи 80% оних који су муслиманске вере и подстичу да ово буде. Шта ћемо да радимо у таквим случајевима, господине министре?

Знам да ово не знате, ово је врућа тема. Ово је тема која боли грађане Србије, а повезана је и са законима који ће доћи после. Зато сматрам да је требало у Предлог закона вратити ону реченицу коју сте избацили.

Ево, ја сам то предложио. Када сам предложио, нисам знао за ово. Кажем, фотографија се да видети, противно закону, противно Уставу. Шта ћете предузети? Како ћете то предузети ако из закона избацујете такве формулације? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Шулкић.

Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

У члану 1. предлагач је предвидео да се бришу речи „јединице локалне самоуправе“ када су у питању представници. У том смислу, не знам како то представља језичко побољшање јер управо се даје шири смисао ако се ове речи буду избрисале; даје се шири смисао па се може збуњивати и мислити и на неке друге представнике, јер грађани бирају и представнике месних заједница, бирају и народне посланике на парламентарним изборима, бирају председника Републике. Тако да у том смислу то сигурно не представља језичко побољшање.

Сматрамо да је ту био потпуно другачији мотив, да амандмани који су поднети на овај члан у ствари буду параван и баријера да се стигне до неких других чланова који су предложени изменама овог закона, како би се о њима дискутовало. Ти тзв. амандмани „са освртом“ већ су виђени и доста је речи о томе потрошено, тако да нећу о томе сада говорити.

Уважили смо тај предлог, нисмо тражили да се промени. С друге стране, тражили смо да се искористи ова прилика за још једну интервенцију у том члану који се мења. Дакле, када су у питању грађани

са подручја локалних самоуправа – решење је одраније, нисте га ви увели – третирају се као локални становници. Република Србија има грађане, територија је јединствена. Када су у питању становници, сви смо ми становници са подручја одређених локалних самоуправа па се у том смислу можемо сматрати и локалним, али ако постоји локално становништво, поставља се питање ко није локални становник.

Ако говоримо о локалним самоуправама и коришћењу права управљања јавним пословима када су у питању надлежности локалних самоуправа, Закон о локалним изборима је ту јасан – дакле, могу учествовати само они који имају пребивалиште, и то дуже од шест месеци, чини ми се, на подручју одређене локалне самоуправе. У том смислу они имају могућност да учествују у вршењу јавних послова. Као што исти тај грађанин, који се овим законом, ако остане решење и не прихвати се овај амандман, а видим да Влада није прихватила... Тај грађанин се у исто време сматра и локалним становником. То би, ако се прихвати, заиста могло да се сматра језичким побољшањем, ништа није пејоративно.

Да не улазим у полемику ко је тада донео закон, ко је пропустио да промени, да ли се слагао или није слагао. То уопште није важно. Сматрам да би у том смислу можда ово решење могло да се прихвати и у исто време уважава интервенција, односно измена коју је предложила Влада.

С друге стране, сам предлог измена и допуна Закона о локалној самоуправи има нека решења и интенцију неких посебних измена, и то се може уважити, међутим, неко од претходних говорника, колега, говорио је да се то можда не ради на један систематичан начин и да је можда требало припремити доношење новог закона, а да све то треба посматрати у контексту изборног законодавства. Наравно, у овом тренутку се из неких разлога – опет не желим да отварам полемику зашто се то ради – избегава да о томе говори. Али сматрам, ако говоримо, сви смо под набојем неких проблема у локалним самоуправама, да они управо извиру из изборног законодавства и да би ту требало повести једну ширу јавну расправу, суштинску. Након тога би требало темељно реформисати, како ви често говорите и дајете ту димензију овим интервенцијама у Закону о локалној самоуправи, приступити реформи тог законодавства које се тиче локалне самоуправе.

Немам времена да све ове измене обухватим, али у контексту овог члана, односно народних представника јединица локалне самоуправе, ту долази до језичког погоршања. Та оптимизација о којој говорите може и да се прихвати као добро решење што се тиче броја одборника, броја чланова већа, броја помоћника итд., али када су у питању помоћници председника општине или градоначелника... Говорићу начелно пошто сам замољен од стране помоћника из Велике Плана да их не помињем, кажу

да им нарушавам углед у јавности – као да њихово ангажовање на начин на који су ангажовани не нарушава углед, и њихов и општине – али крајње начелно ћу да кажем да је можда била прилика, ако сте се већ бавили тим питањем, и да би требало предвидети степен стручне спреме, односно најпре области за које се могу ангажовати помоћници. Тамо се у закону набраја, па се ставља – и друге области. Да не наводим сада неке примере, има ту свега и свачега.

Није главни извор проблема број помоћника, ја сматрам да је у највећој мери проблем њихова некомпетентност. Не кажем да је то у свим случајевима, али би прописивање неких услова... Дакле, ви не можете у закону сад да пропишете и да кажете мора да има завршен тај и тај факултет, али ако је реч о помоћнику, он је формативан организационо у општинској управи и предвиђа се... То је од нас тражио у Великој Плани управни инспектор, имам решење о томе, да је морало у акту о систематизацији, односно у одлуци о општинској управи да буде наведено за које области, да се пропишу услови.

Било би добро да некако под притиском силе закона то питање буде уређивано, јер, пазите, помоћник председника општине, градоначелника, подразумева одређену стручност, значи, врсту образовања, степен стручне спреме за ту област за коју се ангажује, а пожељно би било да има и одређено искуство. Ангажовање некомпетентних људи јесте показатељ каква се кадровска политика води, а, наравно, то је показатељ и младим људима који се образују. Онда се зачудимо у неком тренутку зашто млади људи у великој мери одлазе – зато што не могу да конкуришу ако нису политички остварени (или острашћени, како год хоћете), онда немају шансе.

Дакле, говорим крајње начелно, никога лично не узимам у обзир и мислим да је ово била прилика да се нешто по том питању уради.

Уз то, ако имамо помоћнике за разноразне области које свакако нису приоритетна потреба грађана, зашто не бисмо имали помоћнике за противградну заштиту? Видите да је то актуелно не само ове године већ низ година уназад. Па ако општине прибављају противградне ракете, уместо државе или заједно са државом, зашто не бисмо имали помоћнике председника општина за противградну заштиту?

Ево, крајње добронамерно, па вас молим да размотрите, да макар ова интервенција са локалним становништвом буде уважена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Што се тиче помоћника председника општине и градоначелника, ради се о људима који су практично најближи сарадници

председника. Ви, господине Шулкићу, то најбоље знате, били сте у једном дужем временском периоду на челу једне општине.

Што се тиче налаза или налога управне инспекције, и ту сте у праву, то је било пре две и по године или три, али када је ступио на снагу Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, помоћници прелазе у кабинет, тако да то просто више није случај и није чињенично утемељено.

А ово што сте рекли да треба можда имати помоћника за противградну заштиту, нико то не оспорава нити ограничава да председник, уколико се укаже потреба, изнађе и помоћника за једну такву област. Дакле, те приоритетне области на које се фокусира председник... Дозволићете да је то ипак до њега и до оне владајуће већине која опредељује ту ситуацију. Али када сте већ поменули противградну заштиту, морам рећи да су ове елементарне непогодне од пре два дана... Ево, сад смо добили информацију да је ванредно стање уведено и у општини Петровац на Млави.

Дакле, морамо имати у виду чињеницу да је у овом претходном периоду у Србији испаљено четири пута више противградних ракета него што је то чињено у просеку ранијих година. Оно што је технички просто проблем, ти градоносни облаци који долазе од Хрватске, Босне наовамо, уколико се не третирају изнад територија ових држава, на крају нема много позитивних ефеката у спречавању свега онога што се, нажалост, догодило. Оно што је важно, то је да постоји сарадња између Србије и Републике Српске, односно БиХ, ради се на томе да се успостави та сарадња и са Републиком Хрватском. Овакве ствари се нису дешавале у временима бивше Југославије јер је тада била јединствена противградна заштита, тако да су негативне последице биле сведене на минимум. Сада је важно опет интегрисати читаву територију у смислу противградне заштите и превентивно деловати. Ето, да не испадне да Влада, МУП, Сектор за ванредне ситуације, локалне самоуправе и Министарство пољопривреде не раде свој посао; раде га много боље и много више, ажурније, одговорније него што је то било ранијих година. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, по ком основу?

(Дејан Шулкић: Министар ми се обратио директно.)

Да ли вас је увредио?

(Дејан Шулкић: Није увредио, али једна полемика, дозволите.)

Па не можете, морате по Пословнику. Жао ми је.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, само увреда је основ за реплику, а не и нормална полемика, ако сам вас добро разумео. Добро.

Да се вратимо, господине министре, на оно што је разлог за ове наше амандманске интервенције, а то су мањкавости вашег предлога измена и допуна Закона о локалној самоуправи. Ја сам у више наврата на њих указивао, ваши одговори су били доста танки, када сам вам скренуо пажњу да сте укинули подстицаје за задругарство у изменама и допунама Закона о локалној самоуправи; да сте укинули локалне робне резерве у изменама и допунама Закона о локалној самоуправи; да сте увели осетљиве групе, а нећете да кажете на кога мислите и да ли мислите на мигранте, и зашто се локалним самоуправама широм Србије намећу мигрантски центри; и да ли пратите ова нова европска кретања по којима се најмоћније државе западне Европе утркују како да осмисле да мигрантски центри од сада буду пласирани државама ван ЕУ. Имам невероватан осећај да ће на нашем, сада већ бесмисленом, путу у ЕУ свакако још један од услова бити да Србија постане један од највећих мигрантских центара у Европи.

Дакле, немојте избацити оно што нам је битно, а то су подстицање задругарства и локалне робне резерве, а убацивати оно за шта постоји безбедносни и сваки други проблем – да нам празна српска села насељавате мигрантима. Поново вас питам – да ли су мигранти оно што ви називате осетљивим групама које уводите у Закон о локалној самоуправи? Да или не? И да ли ћете празна српска села насељавати мигрантима када вам то нареди „централни комитет“ из Брисела? Да или не? Веома једноставно питање и молим вас за одговор.

Зашто је Српски покрет Двери толико незадовољан вашим предлозима измена и допуна Закона о локалној самоуправи? Зато што сте занемарили две кључне теме. Прва је финансирање локалних самоуправа. Ја ћу вас подсетити, господине министре, да је Влада, у којој иначе СПС учествује, као и у свим владама у последњих 28 година на различите начине, већ два пута оробила локалне буџете тако што је смањила изворне приходе који треба да остану локалном буџету. Прво је то урадио Млађан Динкић, а потом је то урадила и Ана Брнабић, која је ваш претходник на месту министра. Како онда очекујете да нормално функционишу локалне самоуправе када сте им одузели део њихових изворних прихода и пребацили наше локалне паре у вашу републичку касу? То јесте један згодан начин како да попуните републички буџет, али морате имати у виду да је због тога у десетинама и стотинама милиона динара мањи буџет локалних самоуправа. Између осталог, и града Чачка из кога долазим.

Постављам вам веома директно и јасно питање – да ли заправо функционишете по следећем систему: оробимо локалне самоуправе и њихове буџете, пребацимо новац у централни републички буџет, а онда локалним самоуправама дајемо на кашичицу за пројекте које оне предлажу? А то којим самоуправама дајемо а којим не дајемо, то ћемо ми на републичком нивоу одлучити.

Шта је проблем? Дискриминација. Уместо да наше паре остају у нашим локалним самоуправама и да наше локалне власти одређују у шта ће инвестирати наше паре – уз оно што сте ви предвидели добро овим изменама и допунама Закона, а то су референдуми на локалном нивоу, посебно референдуми где ће ићи инвестиције и за шта ће ићи наше локалне паре из локалног буџета – ви сте лепо нама узели те наше локалне паре, пребацили их у републички буџет и сада нама враћате наше паре на кашичицу, онако како ви сматрате. Онда наравно, више вратите Јагодини зато што господин Палма подржава вашу републичку власт, па ајмо њему да дамо мало више пара. Онда вратите Крагујевцу зато што је тамо на власти нечији син, па, да не би он банкротирао и упропастио тотално град, хајде да га спасавамо ми из републичког буџета. Онда дате Београду пред изборе да бисте куповали гласове.

Видите, то је манипулација и дискриминација. Ви користите паре свих локалних самоуправа из Србије, а потом их дистрибуирате онако како вама падне на памет, према страначкој припадности председника општина и градоначелника градова. Пазите, то је изузетно опасан систем који влада у организацији државне управе, а ви сте министар за државну управу и локалну самоуправу. Значи, пљачкате локалне буџете, не дозвољавате да наше изворне приходе користимо да их инвестирамо у оно што је потребно локалној самоуправи на основу народног референдума; лепо то узмете и спакујете у републички буџет, а онда га партијски делите онако како одговара вашим партијским апаратчицима на локалном нивоу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, због члана 107. морам да вам скренем пажњу да је Народна скупштина донела закон, а не Влада, тако да оптужујете све народне посланике да пљачкају локалне самоуправе.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Па ако вам је тако прецизније, сложићу се с вама – дакле, већину која је изгласала закон да се смање изворни приходи локалним самоуправама.

Пазите, овде није шала. Ми живимо у локалним самоуправама, ми не живимо у Влади Републике Србије. У нашим локалним самоуправама ми имамо изворне приходе. Влада се једно јутро сетила, а владајућа већина у Скупштини то подржала, да се нама одузму наши изворни приходи и да оду у републичку касу под контролом Владе и да онда Влада нама враћа и

дели, како она мисли да треба, наше паре. Чекајте, то је велики проблем. Зашто? Због дискриминације и манипулације, где ви онда одобравате паре за вама блиске локалне власти, а не дајете онима који, рецимо, припадају опозицији, а локалне су самоуправе. Па ћете онда, не знам, београдску гондолу, зато што сте ту на власти, да помогнете са не знам колико пара, али златиборску гондолу, која је много важнија и стратешки и туристички битнија, нећете нимало да помогнете. Зашто? Па зато што је тамо неки председник општине који није лојалан вашој републичкој власти, односно припада опозицији. Да ли разумете, господине министре, колико је то опасно кад ви узмете наше паре па их распоређујете партијски?

Други проблем на који овде желим да укажем јесу зараде и учинак запослених службеника у локалној самоуправи. Ту имамо велики проблем: у локалним самоуправама у Србији запослени се деле на нераднике, оне који су партијски заштићени да не раде ништа или да уопште не долазе на посао или да одлазе са посла кад год желе, и остале, на којима заправо почива систем локалне самоуправе и који раде прековремено и дупло зато што имамо партијске нераднике који не раде ништа.

Значи, имамо два проблема. Први је што нисте предвидели овим изменама и допунама Закона о локалној самоуправи како да зауставите набујалу администрацију партијских нерадника и, с друге стране, како да наградите оне изузетне службенике у локалним самоуправама који на својим плећима, својим радом, својом стручношћу и својом способношћу држе да те локалне самоуправе уопште функционишу. Дакле, то су платни разреди, оно што ви никако да урадите. Како, дакле, да наградите човека у локалној самоуправи који изузетно ради свој посао на оном шалтеру, под отежаним условима, са толиким притиском грађана, прековремено итд.? Како да казните партијског паразита и нерадника који постоји у набујалој локалној администрацији, коме не можете ништа, а он може да ради шта хоће? Ако то не решите, ви нећете решити проблем функционисања локалних самоуправа. Дакле, ни тога нема у овом предложеном закону и ту сам заправо желео да вам заокружим причу.

Вама су битне европске интеграције и стављате посебне чланове овог закона у којима читав систем локалних самоуправа у Србији треба да се прилагоди европским интеграцијама. Па, чекајте, ви можда нећете бити на власти за годину дана, господине Ружићу; можда ће се променити спољна политика Србије; можда ћемо сви схватити да је процес уласка Србије у ЕУ погубан, катастрофалан, лош, бесмислен, да никада нећемо ући у ЕУ, да не треба више да се прилагођавамо и трпимо притиске, уцене и услове из Брисела. Шта ћемо онда? Па мораћемо да мењамо Закон.

Дакле, немојте нас терати на један безалтернативни пут у ЕУ, који нас је већ толико коштао да сада чак и локалне самоуправе томе морају да се прилагођавају, него решите ове две теме које су болне. Вратите локалним самоуправама њихове изворне приходе, надлежности, имовину, паре, а локалне самоуправе ће референдумима грађана да одлучују где ће те паре да инвестирају. И, друго, наградите квалитетне службенике у локалним самоуправама повећањем плате, а плате су им катастрофално мале. Плате сте им смањили када сте дошли на власт и нисте их вратили, а камоли повећали.

Знате ли, господине Ружићу, ви сте министар, ево ви ми одговорите на питање, да видим којом брзином ће ваши сарадници да вам пошаљу СМС поруку и одговоре на ово питање, када је последњи пут повећана плата службеника који раде у локалним самоуправама у Србији? Када је последњи пут? Ево, молим вас, јавно то одговорите пред читавом јавношћу Србије. И наведите колика је плата службеника у локалним самоуправама у Србији била пре смањења плата, а колика је данас и када је последњи пут повећавана. То је тема којом ви као министар треба да се бавите.

Неки људи изузетно добро обављају свој посао широм Србије у локалним самоуправама, практично гину на свом радном месту. Када сте их наградили? Када сте их обишли? Када сте их похвалили? Када сте им рекли – без вас не би функционисале локалне самоуправе? А када сте казнили било ког партијског нерадника и паразита који седи, њих четворо на једној столици у канцеларији, у коју сте ви запослили своје партијске активисте Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије? Дакле, молим вас, то су права питања и ја молим одговоре на њих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, члан 107, повреда достојанства, о нерадницима је причао... Кад о нерадницима прича портпарол чачанске библиотеке кога је запослио Веља Илић, и свих шест чланова породице, који је још као члан библиотеке, портпарол, награђен са 50.000 евра из рудника Колубара, е, кад он који се никад ознојио није прича о нерадницима, ја сам стварно дирнут, али то је повреда достојанства.

Друго, он прича о пљачки народних посланика. Ви сте га мало ту упозорили. Није требало. Постоје два народна посланика која јесу опљачкала локалне самоуправе, један се зове Горан Јешић, Инђија, две милијарде и шестсто милиона, само што он није рекао ко су, а други је

„Хајнекена“, Смедеревска Паланка, четири милијарде. Дакле, у том делу је у праву и није требало да га дирате.

Сада мало о мигрантима. Говорио је веома негативно. Сваки други Србин је емигрирао. Ми смо у рату имали нашу миграцију која је ишла због невоља, ратова итд. Ми морамо бити посебно осетљиви на то. Он који заједно са Демократском странком није дозволио да две ноћи у Младеновцу преноће мигранти нема право да прича, због достојанства Народне скупштине, о мигрантима.

Ми смо у Либији и Ираку зарадили лепе паре и направили куће, многи од нас, и морамо да имамо као хришћани макар толико разумевања да не блокирамо миграцију да иде према Европи, која је одговорна, заједно са Американцима, за њихову невољу. Зашто бих ја бранио Европу и Американце од миграната који само пролазе кроз нашу земљу?

На крају, господине председавајући, не мисле ваљда они да је и патријарх био мигрант, па га нису пустили да уђе у Србију? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ристичевићу, били сте свесни да сам ја покушао да утичем на колегу Обрадовића да се придржава одредаба Пословника, али не иде ми баш нешто од руке данас.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? Не.

(Неђо Јовановић: Пословник.)

(Бошко Обрадовић: Пословник.)

По Пословнику, прво народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Рекламирам члан 106. јер сте пропустили да примените Пословник на најдиректнији начин због кршења Пословника.

Говорник који је говорио о свему осим о амандману очигледно говори супротно Пословнику, односно без тачке дневног реда. Нити је предмет амандмана антимиграциона политика, нити су предмет амандмана запошљавање у локалним самоуправама и плате у локалним самоуправама, нити је предмет или тема онога што би требало да прича нешто што се везује за кажњавања или не знам за шта. Ништа од онога што је предмет амандмана говорник није рекао.

Оног тренутка када он и његова странка стекну могућност да већином у овој скупштини промене закон, ми немамо ништа против тога. Нека закон доведу у ред на начин како то желе, али ако га буду доводили у ред на начин како то сада истичу, онда овој држави заиста прети велика опасност.

Због тога вас молим да убудуће водите рачуна о томе како се прича, на који начин се прича, да се не користи говорница за ЕПП, јер политички

маркетинг Бошко Обрадовић може да спроводи ван ове сале, на месту где се тај маркетинг може спроводити, а овде не. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Исти одговор као што сам дао колеги Ристичевићу – скоро је немогуће натерати колегу Обрадовића да поштује Пословник Народне скупштине. А то што прича, оцењују бирачи.

По Пословнику, народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Рекламирам члан 103. Пословника, злоупотребу Пословника. Не знам зашто, као и у среду, и данас идете истим стопама, да направите хаос на овој седници. Дозволили сте господину Ристичевићу да, као и увек, најбруталније злоупотреби Пословник. Говорио је о свему у своја два минута осим о ономе за шта је рекламирао Пословник.

Ви га нисте упозорили на то, нисте му изrekli опомену, нисте одузели два минута од времена њихове посланичке групе, већ сте дозволили њему да говори о достојанству овог парламента, као ријалити звезди, да он говори о поштењу, као неко чија жена је робијала због крађе у Робним резервама, који је фалсификовао пасош ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, изричем вам опомену.

(Радослав Милојичић: Због чега сада опомену?!)

Када госпођа Ристичевић буде народни посланик, моћи ћете то да говорите. До тада не.

Када госпођа Ристичевић буде народни посланик, моћи ћете о томе да говорите.

(Мирослав Алексић: Зашто га нисте опоменули када је извадио фотографије моје жене?)

(Радослав Милојичић: Пословник.)

То је прва ствар. Друга ствар, опомена која вам је изречена, изречена вам је због тога што износите неистину.

(Мирослав Алексић: Ја?)

Да, ви. Проверљиве неистине износите.

По Пословнику, народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, знам да је Маријан Ристичевић оличење СНС-а и Александра Вучића и његов омиљени посланик.

Рекламирам члан 109. Колико је пута овде изнета слика жене и Драгана Шутановца, и господина Алексића, и Драгана Ђиласа, тј. девојке, и свих опозиционих људи, представника, посланика? На шта личи то што ви радите? Како вас није срамота? Изричете опомену господину Алексићу због овога што је рекао. Па, шта мислите, докле ћете тако моћи? Да ли схватате да ово гледа народ? Да ли схватате да људи који нису политички активни седе овде и виде све то што радите?

Захтевамо да изрекнете опомену омиљеном посланику и оличењу СНС-а, и у физичком и у интелектуалном смислу, Маријану Ристичевићу. (Искључен микрофон.)

(Радослав Милојичић: Срам те било! И тебе, Ђорђе, срам било!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, смирите се. Молим вас, удахните ваздух и избројте до десет, све је у реду.

(Радослав Милојичић: Није ништа у реду.)

Потпуно сте у праву да по вама ништа није у реду, али ја ту не могу да вам помогнем.

(Радослав Милојичић: То ти мислиш да је у реду, ништа није у реду.)

По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

Извините, колега Мартиновићу.

(Радослав Милојичић: Нема чију жену нису споменули, свачију жену спомињу.)

Изричем вам другу опомену, колега Алексићу. Добили сте још једну опомену.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, повређен је члан 107.

Из седнице у седницу жалосни остаци српске опозиције воде најпрљавију могућу кампању против Маријана Ристичевића наводећи како му је супруга наводно робила због неког измишљеног кривичног дела. Маријан Ристичевић није посланик Српске напредне странке, али јесте изабран са листе Александар Вучић – Србија побеђује. Кампања која се ових дана води против њега, знате, њу воде заштитници животиња који имају, сваки појединачно, једно 120 кила живе ваге, вероватно зато што много једу спанаћ и друге биљке, и оптужују Маријана Ристичевића како наводно хоће да уведе нехумано убијање чинчила у Србији.

А оно што је господин Маријан Ристичевић урадио пре неколико дана – показао је фотографије на којима се јасно виде особе које су наводно хумане према животињама, а носе бунде, шубаре, кожне јакне итд. Колико знам, шубаре, бунде, кожне јакне не праве се ни од спанаћа, ни од блитве, ни од парадајза, него од неких крзнених животиња. Не видим зашто се неко љути ако се поједини лидери опозиције покажу одевени у бунде, шубаре и кожне јакне, а не скидају се ових дана са телевизија као што су Н1, Б92 итд. нападајући на најгори могући начин народног посланика Маријана Ристичевића.

ПРЕДСЕДНИК: Претпостављам да министар жели да се вратимо на тему и да се зато јавио.

Реч има министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председнице.

Ми се увек трудимо да будемо у теми не улазећи у то што посланици понекад искористе своје право да бране амандман за неке друге потребе.

Дакле, везано за поменута питања о финансирању јединица локалних самоуправа, овај закон просто не третира то питање. Није то материја којом се овај закон бави. То говорим не зато што дотични посланик то не разуме, већ пре свега због јавности.

Што се тиче задругарства, желим да вас подсетим да смо јасно променили концепт и осврћемо се на области које су дефинисане Уставом и секторским или посебним законима, а да се паралелно с тим прави листа и већ је урађено скоро 80% оних послова којима се локалне самоуправе баве. Тако да ни то просто не стоји.

Што се тиче вулнерабилних група или осетљивих група, сасвим је довољно широк појам да би обухватио све групе на које се то односи. Наравно да је држава Србија због негативних ефеката и рефлексије мигрантске кризе показала пре свега солидарност, што ваљда јесте један аксиом понашања свих грађана Србије, и то је нешто што, по мени, није спорно, али мигранти нису предмет овог закона.

Што се тиче нерадника у јединицама локалне самоуправе, такође овај закон не третира то питање. То питање се решава Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Постоји радно време, постоји систем награђивања и то се зна.

Што се тиче повећања плата државним службеницима, да сам имао простора да вам одмах одговорим, одговорио бих. У новембру прошле године сви државни службеници добили су повећање 5%. Да ли је оно довољно или не, то је друго питање. У сваком случају, врло одговорно се Влада односи и према буџету и према свим државним службеницима који вредно раде.

Да ли ће се политика партије којој ја припадам, у то нећу да улазим, мењати? Не. Да ли ће јој се статус после ових 28 година променити? Мислим да је добро да понекад извучете поуке из толико дугог битисања на политичкој сцени и видите како једна озбиљна политичка партија функционише. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Пре него што наставимо са радом, сагласно чл. 27. и 87. ст. 2. и 3. Пословника, желим да вас обавестим да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова.

Пошто сам се вратила овде, поштовани посланици, желим да вас обавестим – пошто смо завршили расправу о тачкама 10–14. дневног реда ове седнице, одређујем петак, 15. јун 2018. године, са почетком у 14.00 часова, као дан за гласање о тачкама 10, 11, 12, 13. и 14. дневног реда ове

седнице о којима је завршена расправа, односно о Предлогу закона о потврђивању Додатног протокола Европској повељи о локалној самоуправи о праву да се учествује у пословима локалних власти, Предлогу за избор гувернера НБС, Предлогу за избор вицегувернера НБС, Избору чланова Одбора Агенције за борбу против корупције и Предлогу одлуке о избору председника судова.

То је у 14.00 часова, а након тога ћемо имати паузу и наставити после са даљом расправом о амандманима.

Реч има Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Јављам се по амандману из једноставног разлога што сматрам да је амандман апсолутно правно неприхватљив. Разлози који су истицани у амандману не оправдавају амандман, одударају од теме амандмана и самим тим чине амандман бесмисленим у односу на образложење које је дато.

Како би се истакле чињенице због грађана, како би грађани били упознати са истином, за разлику од онога што је у образложењу амандмана истакнуто, ја ћу рећи и нешто што нико не може да доведе у сумњу а везује се за рад Министарства, уважени министре, и ваше сараднике.

Конкретно, ради се о расподели средстава Буџетског фонда за програм локалне самоуправе. Овде смо чули, кроз економско-политички програм, о некаквим трансферним средствима која се не дају локалним самоуправама, односно наводно се нешто одузима локалним самоуправама. Искључиво ради истине, искључиво због чињеница, истичем да је чак преко шездесет јединица локалне самоуправе на територији Републике Србије конкурисало по јавном позиву за подношење захтева од стране јединица локалне самоуправе за неколико врста пројеката који су дефинисани кроз три циља. Први циљ су фактички систематизовани програми развоја инфраструктуре, односно улагања у реконструкцију објеката културе; други циљ је пружање финансијско-техничке и друге помоћи за развој и увођење електронске управе и трећи циљ јесте пружање помоћи или подршка у организацији културних, спортских, туристичких и других манифестација.

За сва три циља Министарство је, на чијем је челу наш друг и уважени господин Бранко Ружић, учинило много, тако да су све јединице локалних самоуправа, без обзира на то (јер се на тај начин никако није вршила дискриминација) ко је формирао власт у тим јединицама локалних самоуправа, добиле одговарајућа средства. Та средстава су чак 30,7 пута већа ове године него што је то било 2017. године. Конкретно, за програме развоја инфраструктуре и улагање у реконструкцију објеката уложено је

262.087.000 динара. Све у свему, ради се о томе да смо добили нешто што досад локалне самоуправе нису имале, нису имале овакву врсту подршке.

У том правцу морам да истакнем велику захвалност грађана Севојна, градске општине Града Ужица, а самим тим и Града Ужица, које је добило 8,5 милиона динара управо везано за овај пројекат из првог циља, односно ове прве групе пројеката, који подразумева могућност да се изврши реконструкција објекта који је руиниран, који је на неки начин дошао у фазу да може буквално да се уруши. Тај објекат ће убудуће бити у функцији објекта у коме ће се културне делатности и све друге делатности афирмисати на најбољи могући начин.

Не само Ужице, многе друге јединице локалне самоуправе су партиципирале, аплицирале и добиле одговарајућа новчана средства. А да бих демантовао онога ко је водио економско-политички програм, морам да истакнем да су ту и јединице локалних самоуправа где власт не представља персонификацију власти са Републике, где на власти није ни СНС, ни СПС. Конкретно, Општина Чајетина је добила одређена новчана средства, а тамо на власти није ни СНС, није ни СПС.

Дакле, за разлику од свега онога што је кроз политичку промоцију изношено као неистина, да не употребим неку другу реч, ја сам изнео само чињенице. Те чињенице подразумевају да ће се овакав тренд, овакав концепт рада, када је у питању Министарство државне управе и локалне самоуправе, наставити и даље. Тај концепт рада уважава сваку врсту подршке, не само нас овде, него и подршке свих грађана Републике Србије, јер од овога корист имају искључиво грађани Републике Србије. То значи да се помаже јединицама локалне самоуправе да у правом смислу речи буду сервис за задовољење потреба њених грађана, односно грађана који живе на тим територијама, а то није нико други него наши грађани.

Због тога сматрам да је амандман не само правно неприхватљив него апсолутно чињенично неутемељен и смишљен, односно срачунат само на покушај девалвирања свега онога што је позитивно учињено а засновано је на аргументима.

Ми у Посланичкој групи СПС... Наша је партија увек имала јаку аргументацију и наше поруке према грађанима су онолико снажне колико је снажна аргументација. То покушавамо увек и наставићемо са таквим радом, препознати већ 28 година, као државотворна странка која се уткала у сва историјска раздобља, у све историјске етапе од 1990. године до данас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману?

(Бошко Обрадовић: Имам право на реплику.)

Наравно да не.

По амандману реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа, иако сам имао право на реплику министру.

Оно на шта је министар поново избегао да одговори, а врло су једноставна питања, морам да поновим.

Дакле, дали сте веома танак одговор зашто сте избацили задругарство и локалне робне резерве из Закона о локалној самоуправи. Нема образложења да се то избаци из Закона о локалној самоуправи.

Друго, и даље сте избегли да одговорите на веома једноставно питање – да или не. Да ли осетљиве групе које уводите наменски у овај закон подразумевају мигранте? Да или не? Да сви ми у Србији, у локалним самоуправама знамо да планирате да населите Србију мигрантима, да планирате да празна српска села населите мигрантима кад вам то нареди „централни комитет“ из Брисела, јер их ЕУ више не жели на својој територији па ће лепо да их пошаље вама и ви ћете, као послушни војници евроинтеграција, да прихватите да празна српска села населите мигрантима. Дакле, да ли амандман којим сте увели осетљиве групе подразумева мигранте или не? Врло једноставно питање. Поново сте избегли да одговорите на питање.

И друга ствар, ви сте признали да заправо нисте ни размишљали о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе и изменама и допунама Закона о запосленима у јединицама локалне самоуправе. Тиме сте заправо признали да вас је баш брига што републичка власт одузима изворне приходе локалној самоуправи и да вас је баш брига како да се повећају плате запосленима у локалној самоуправи.

Не знам како сте смели овде да кажете да сте прошле године подигли плате за 5% службеницима у јединицама локалне самоуправе, а да заборавите да кажете да сте им пре неколико година смањили за 10%. Значи, још им нисте чак ни вратили на време које су имали пре вашег смањења од 10%, а причате о повећању. То је скандалозно, господине министре. О ком повећању? У односу на 10% смањења, 5% сте повећали. Па чекајте, молим вас, ми као грађани Србије нисмо баш ментално ограничени да не схватимо шта нам поручујете – да смо добили повећање од 5% на смањење од 10%. Сјајно повећање, хвала вам пуно! Врло сте побољшали животни стандард запослених у локалним самоуправама.

Нисте одговорили, такође, на питање када је пре овог вашег скандалозног повећања од 5% на смањење од 10% последњи пут повећана плата у јединицама локалне самоуправе. Када, господине министре? Када у време ваше власти, у последњих двадесет осам година? Када?

Наведите колика је плата запослених у локалним самоуправама. Не градоначелника и ваших чланова градских и општинских већа, помоћника градоначелника, наведите колика је плата запослених на шалтерима у

јединицама локалне самоуправе и када сте је последњи пут повећали, и када ћете и како да раздвојите нераднике од радника.

Врло једноставна питања. Ја вас молим да одговорите, а не да избегавате одговор.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Динић.

Изволите.

ИВАНА ДИНИЋ: Поштована председавајућа, уважени министре са тимом сарадника, народни посланици и посланице, поштовани грађани и грађанке Републике Србије, најзад, након ове неутемељене и непримерене расправе, опаски и напада нашег колеге Бошка Обрадовића, да се вратимо и на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи и расправи у појединостима.

Прво бих похвалила тим сарадника и министра Бранка Ружића на активности и раду у овој области и посебном труду и настојању да се што пре регулишу интереси нашег локалног становништва и управљање у нашим јавним пословима од општег интереса за све наше грађане.

Оно што бих овим амандманом предложила и што мислим да је врло битно, и правно и регулаторно, није једна козметичка измена, већ измена у члану 1. Предлога закона да се речи „право и способност органа локалне самоуправе“ замене речима „право и обавеза органа локалне самоуправе“.

Ово је врло битно како би се дефинисало, министре, да обавеза локалних самоуправа не може да се изједначи са њиховим способностима. Дакле, право свих наших грађана и грађанки јесте да захтевају максимални рад, сарадњу и интерес да се заштите сви грађани и грађанке. То се не може свести на способност, већ на обавезу локалних самоуправа и свих органа.

Даље, оно што бих такође предложила овим амандманом јесте да се измене речи „у границама закона“. Мислим да ово треба заменити речима „у складу са законом“ и да је то много шира концепција и шири контекст примене закона, а то је обавеза свих регулаторних тела и свих органа који раде у интересу наших грађана. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике, можете по амандману. Помињање имена Бошка Обрадовића није реплика.

Значи, не желите. Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

На члан 1. амандман је поднела посланик Весна Ивковић.

(Бошко Обрадовић: Имам право да рекламирам повреду Пословника.)

Имате право, али не на злоупотребу.

Реч има народни посланик Весна Ивковић.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге посланици, члан 1. Предлога закона мења се и гласи: „У Закону о локалној самоуправи члан 2. мења се и гласи: 'Локална самоуправа представља право грађана да управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локално становништво, непосредно и преко својих слободно изабраних представника, а остварује се преко органа локалне самоуправе који, у складу са законом, уређују послове и управљају јавним пословима од интереса за локално становништво'.“

Амандманом се врши преформулација ради прецизирања ове законске одредбе. Овај амандман као и остали амандмани које су поднеле моје колеге из Посланичке групе СПС имају за циљ да за нијансу побољшају већ изузетно добре и квалитетне предложене измене и допуне овог закона.

Измене и допуне Закона о локалној самоуправи су предложеним решењима истакле значај учешћа грађана и других заинтересованих субјеката у јавној расправи. Циљ ових измена биће боља примена института непосредне демократије и веће укључивање јавности. Грађани ће имати могућност за покретање иницијативе од значаја за њихову средину. Биће довољно 5% укупног броја грађана са бирачким правом да се покрене грађанска иницијатива. Укључиваће се у поступак припреме инвестиционог дела буџета локалне самоуправе; добиће шансу да предложе шта ће се градити на њиховој територији.

На крају, све ће бити транспарентно те ће вероватно бити и мање критика на рачун рада органа локалне самоуправе, јер овај закон даје могућност укључивања најшире јавности у сам поступак припреме закона, стратешких и других докумената јавних политика. Закључак је да ће грађани, стручна јавност и невладин сектор, односно удружења имати могућност да више утичу на креирање политика на локалном нивоу.

Овај предлог закона понудио је квалитетна решења, која су у интересу грађана и грађанки Републике Србије, и зато све похвале Министарству државне управе и локалне самоуправе и његовом тиму. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Драго ми је да је уважена колегиница из СПС-а прочитала једну важну ствар – локалном самоуправом управљају грађани преко својих изабраних представника. Тако би то требало да изгледа, тако је то изгледало и тако то изгледа у нормалним земљама.

Предлажем да СНС стави у закон да локалном самоуправом управљају Маловић, Звонко Веселиновић, Зеља и остали батинаши. Ако то није тачно, ја постављам питање шта значи састанак од понедељка на којем седи Дарко Глишић. Чини ми се да он, министре Ружићу, није код вас у Министарству, молим вас да ме исправите. Да ли је Дарко Глишић са Уба, имам и матични број, члан Министарства за локалну самоуправу? Седи са градоначелницом Смедерева, свим одборницима и каже да се у Смедереву више неће питати градоначелница (и то има у медијима смедеревским), неће се питати Општинско веће, већ ће одлуку о томе шта ће се радити у Градској управи доносити СНС и он.

С друге стране, тај човек, Дарко Глишић, одређује где ће се асфалтирати који пут. Он води господина Дробњака по Србији и каже му – ту асфалтирај, ту немој да асфалтираш, ово ћемо да урадимо. Па ја питам – ако он није радник Министарства државне управе и локалне самоуправе (ако јесте, господине Ружићу, извињавам се), да ли можда Дарко Глишић ради у предузећу за путеве код Зорана Дробњака?

Молим вас да демистификујете грађанима Србије ко је Дарко Глишић, коју функцију обавља и за шта су и за кога грађани Смедерева гласали. Да ли ће у Смедереву и даље градоначелница Јасна Аврамовић обављати своју функцију или ће, без кичме, послушати? Ја се надам да неће. Не због ње, већ због владавине права у Србији, због минимума достојанства које свако треба да прикаже. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дарко Глишић је председник Извршног одбора Српске напредне странке. Српска напредна странка је једна уређена, организована и дисциплинована странка и, док је таква, наравно да ће се СНС питати шта ће да се ради у којој општини у којој су грађани дали поверење тој истој Српској напредној странци.

Оно што се сигурно неће радити, то је да СНС никада неће питати људе попут Милојичића, Шутановца и осталих који су упропастили што државу Србију, што локалне самоуправе шта ће да се ради у Смедереву или шта ће да се ради у било којој локалној самоуправи у Србији.

Шта грађани Србије мисле о вама, то су рекли на изборима, и 2012, и 2014, и 2016. и 2017. године. Дакле, грађани хоће да се у локалним

самоуправама пита СНС, па да се пита, на крају крајева, и Дарко Глишић као председник Извршног одбора СНС-а, али неће да се питају разни Милојичићи, разни Елезовићи, разни Пајтићи, разни Шутановци, разни Јешићи итд., који су од 2000. године у потпуности разорили систем државе, АП Војводине и, наравно, систем локалне самоуправе у Србији, укључујући и Град Београд, који су девастирали горе него Немци за четири године своје окупације.

(Радослав Милојичић: Председнице, молим вас, чујете ли ви ово? Рекао је да смо гори него Немци.)

До које мере иде пропаганда, не против Српске напредне странке, против државе Србије, против грађана Србије, против грађана Београда, најбоље говори догађај од јуче, када су лансирали лажну вест да је вода у „Београдском водоводу“ загађена и да није за пиће. То раде у интересу и по налогу својих страних ментора, који желе да отежају положај Србије у време када треба да решимо статус Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

Реплика, Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Не желим да се позивам на повреду Пословника, али мислим да сте били у обавези да изрекнете опомену претходном говорнику који је изјавио реченицу да је неко разорио Београд горе него Немци од 1940. до 1945. То је срамотно и иде на част претходном говорнику, који нема ни срама ни образа.

С друге стране, мени је жао, господине министре, ако ви ово нисте чули, ја ћу вам поновити, да је Александар Мартиновић изјавио у директном телевизијском преносу, пред вама као министром државне управе и локалне самоуправе и једним од ретких људи у власти за које знам да имају морал, част и образ, и због тога тражим да на ово реагујете, без обзира на политичке разлике које имамо, да Смедеревом управљају Дарко Глишић, Маловић и остали које сам ја поменуо. Па вас молим да ми кажете да ли је то могуће, да неко ко није из Смедерева, кога грађани Смедерева нису бирали, ко није на државној функцији, ко нема никакве везе ни са државом ни са локалном самоуправом... Шеф посланичке групе Александар Мартиновић је изјавио да Бранко Маловић и Дарко Глишић управљају Смедеревом. Молим вас да ми кажете по ком закону, на основу ког члана и у којој земљи на свету је то могуће.

Ако не верујете и нисте чули, јер сам видео да сте радили нешто друго, захтевам да се донесе стенограм, да се потврди оно што Демократска странка прича – да градовима и општинама управљају криминалци Српске напредне странке, а не председници општина.

ПРЕДСЕДНИК: Можете добити белешке. Како да добијете стенограм? Или сте мислили на белешке?

(Радослав Милојичић: Белешке, да, тако је. Није то суштина.)

Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господин Милојичић мисли да ја сада треба да се плашим својих речи. Не, ја ћу да их поновим. Он је политичка незналица и политички аналфабета. Никола Пашић је лепо рекао – за народ демократија, за чланове странке дисциплина.

Господине Милојичићу, док грађани Србије, док грађани Смедерева, док грађани Београда... Па само ви ширите руке, па ви не знате ништа о политици. Ви једино што знате, знате да крадете.

Дакле, док грађани Србије, док грађани Смедерева, док грађани Београда буду давали подршку Александру Вучићу и Српској напредној странци, сваки локални функционер, градски функционер, републички, покрајински функционер, као и сви ми народни посланици, наравно, имамо дужност и обавезу да следимо програм и политику СНС-а зато што је та политика прошла проверу грађана на изборима.

Тако вам је свуда у демократском и цивилизованом свету. Немате нигде државу у којој било који функционер, ма ког ранга био, води политику на своју руку, мимо политике странке која га је кандидовала и која је добила подршку грађана на изборима.

Не да се не стидимо Дарка Глишића, Бранка Маловића, како ви кажете – Зеље, и свих осталих, то су људи који свакога дана предано раде на програму и политици СНС-а и ја им захваљујем на томе. Истовремено изражавам велико жаљење због тога што као председник посланичке групе морам по цео дан да седим овде у Парламенту и слушавам ваше будалаштине, што не могу више тим људима да помогнем на терену и да Српска напредна странка буде још јача.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Реч има Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Председнице, још једном апелујем да упристојите говорнике Српске напредне странке иако знам да је то немогуће.

Наравно да се ми нећемо спуштати на њихов ниво и говорити такве речи и таква погрдна имена, чак ни онима који то заслужују, али мени је драго због једне ствари. Мени је драго да је шеф посланичког клуба СНС Александар Мартиновић признао да је политика криминалаца Звонка Веселиновића, Зеље и Бранка Маловића званична политика Српске напредне странке и да је Српска напредна странка криминална организација.

Ја заиста не знам шта грађани Смедерева могу да кажу на то да им град не води Јасна Аврамовић за коју су гласали, већ да им град води Бранко Маловић. Мени је драго да то чујем. Ово је још једна потврда, што

је сада господин Мартиновић рекао. Мени је драго да је он доследан, јер је он 17. 7. 2012. године рекао да је СНС мафијашка и издајничка организација. Сад је само наставио у истом духу и рекао да је криминална организација. Ја га поштујем бар зато што је доследан и мисли о СНС-у исто што је мислио и 2012. године. Свака част на томе, али ми је драго да и грађани то знају.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Добар је овај Кена, уме да увесели човека, да га засмеје у ово туробно време када су напољу облаци.

Дакле, ја ћу поновити још једанпут. Још једанпут хвала свим прегаоцима, свима онима који даноноћно раде на терену од Суботице до Бујановца а долазе из редова СНС-а. То су честити и поштени људи. То су људи који вредно раде да би Српска напредна странка имала још већу подршку грађана Србије него што је има сада. Нити је Дарко Глишић криминалац, нити је Бранко Маловић криминалац, нити је, како каже Кена, тај Зеља кога свакога дана спомиње криминалац.

Овај последњи господин кога сам споменуо, наш пријатељ и страначки колега, члан Извршног и Главног одбора СНС-а, хапшен је на Косову и Метохији управо зато што је члан СНС-а и зато што је на Косову и Метохији водио кампању за Српску листу и тиме штитио права и интересе српског народа. Он је криминалац само за власти у Приштини. Он је криминалац само за Демократску странку. За српски народ на Косову и Метохији и за све остале који на срцу носе СНС он је неко ко се свакога дана бори за програм и политику Александра Вучића и Српске напредне странке.

Што се тиче Дарка Глишића, пре него што је ступио на функцију председника Извршног одбора он је био председник Општине Уб, који је убедљиво победио на локалним изборима 2016. године. На молбу Александра Вучића, одрекао се функције председника Општине Уб да би преузео функцију председника Извршног одбора Српске напредне странке. Још једном кажем, честит, поштен, вредан човек, никакве везе са криминалом нема.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Што се тиче реплика на ову тему, завршили смо.

Сада, по амандману, Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Мени је драго да се ова полемика повела будући да су сада грађани Републике Србије имали прилике да чују шефа Посланичке групе СНС како се захваљује криминалцима који већ шест година путују од општине до општине у Србији, малтретирајући не само кандидате других странака

него и грађане и све оне које у тим општинама живе који се усуђују да не гласају за СНС, како их назива прегаоцима и великим борцима за бољу Србију.

Тај прегалац Зеља је пре пет година киднаповео двоје активиста Демократске странке у Врбасу, одвео их у просторије СНС-а где их је претукао. Обоје су имали испод двадесет година. Након што га је један од претучених активиста, да вам не причам каква су понижења они у просторијама СНС-а испод слике Александра Вучића тамо доживели, идентификовао препознавши га на сликама са Фејсбука, пријавио полицији његово име, након тога пет година се ништа није десило. И то искључиво због тога што ти велики борци за бољу Србију, који киднапују децу која раде за кампању за друге кандидате и пребијају их у просторијама СНС-а, имају заштиту СНС-а и заштиту Александра Вучића.

Тако да је нама било јасно да је то заправо политика Александра Вучића, да та политика насиља, пребијања, малтретирања, киднаповања, цртања мета на челу свима који мисле другачије јесте ваша политика. А од господина Мартиновића смо управо добили потврду тога. И, ако би могао још који пут да понови и да се тим криминалцима захвали, ја мислим да ће грађанима бити много јасније.

ПРЕДСЕДНИК: Ово није било баш по амандману, али реплика је изазвана.

Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, молим вас да покушате да схватите логику онога што је рекла госпођа Јерков. Дакле, замислите, Српска напредна странка има потребу да јури, лови и туче симпатизере ДС-а, странке која не може да пређе цензус ни на једним изборима који су били у последњих неколико година.

Ви сте, госпођо Јерков, на београдским изборима једва прешли 2%. Па шта има ко вас да туче? Ви сте за жаљење. Вас треба жалити. Ви сте од једне угледне странке, каква је некада била, у време Љубе Давидовића и Милана Грола, па и од једне јаке странке током деведесетих година, направили један патрљак, једног богаља, једног инвалида за кога нико више неће да гласа. Шта има ко вас да туче и кога више уопште ви занимаете?

Па вас нема овде да седите у сали. Оговарате државу Србију пред међународним институцијама како вам не дамо право речи, а, ево, седи вас двоје испред Демократске странке, вас две госпође, свака вам част. Па где су вам остале колеге?

Саша Пауновић пише како га СНС опседа тамо у Параћину са неким Зељом, са овим, са оним. Човек је написао на свом твитер налогу 27. децембра 2017. године – из текуће буџетске резерве Републике Србије за

Параћин одобрено 35.000.000 динара, највећи износ у последњих десет година. И онда не прође неколико месеци, човек пресавије табак и...

(Председник: Време, хвала вам.)

... Каже – е, држава Србија гуши локалну самоуправу у Параћину. А добио је у 2017. години, по сопственом признању, 35.000.000 динара из текуће буџетске резерве државе Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Господин Мартиновић говори шта смо ми направили од некад угледне организације. Његова срећа па ниједна организација, ниједна политичка странка у којој је Александар Мартиновић икада био, нити она у којој је сада, нити је била угледна, нити је икада имала шансу да буде угледна.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштована председнице, могу само да кажем да ми је част да знам Зорана Милојевића и да је то човек са којим сам радио изборе у Врбасу, с којим сам радио 2013. године изборе на Косову и Метохији и могу да кажем да се ради о једном честитом човеку.

Али исто тако знам и Данила Бобића из Сирига о коме говори Александра Јерков и поново ћу морати да пренесем поруку Данила Бобића Демократској странци, од речи до речи: „Бојане, молим те, поздрави те лопове и реци им да више не спомињу моје име. Ја нити сам део Демократске странке од дана када су фалсификовали мој потпис на конкурс који је расписао Покрајински секретаријат за рад и запошљавање, који је водио тадашњи секретар Васин...“. То су речи Данила Бобића, које могу да се провере, то су речи Данила Бобића о фалсификовању потписа, које је објавио и „Блиц“ те године.

А што се тиче Александре Јерков, само бих вас подсетио, и замолио и господина Мартиновића и председницу Скупштине, да се чувате – Александра Јерков када напада, она тражи функцију. Тако је 2012. године за Бојана Пајтића изјавила да је Бојан Пајтић жртвовао интересе грађана Војводине зарад функције у Демократској странци, као што је изјавила и да су Бојан Пајтић и ДС одговорни за економско пропадање грађана Војводине. Само неколико месеци после тога госпођица Јерков је именована за саветника господина Пајтића. Толико о томе ко шта и како говори. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја се никада нисам стидео, у животу сам припадао двома

политичким странкама и не стидим се ниједне. Нити се стидим Српске радикалне странке, нити се стидим Српске напредне странке. Не стидим се времена када сам припадао Српској радикалној странци јер је та странка у то време била један од главних противника режима који је успостављен 5. октобра 2000. године, нити се стидим Српске напредне странке, као странке која је успела да у политичком, економском, војнобезбедносном смислу реформише и препороди државу Србију.

А што се тиче тих фамозних прича о батинама и батинашима, ево, да знају грађани Србије, у уторак су око 18.30 часова у месту Жупањац, надомак Лазаревца, на Ибарској магистрали батинаши Демократске странке претукли полицајца Јовицу Николића, који је иначе рођен 1990. године; човек је претрпео, као што видите, тешке телесне повреде. Значи, ово је директан напад на државу.

Оно што хоћу да кажем и да поручим грађанима Србије, све ово што ради Демократска странка ових дана у Парламенту, све ове пропагандне лажи о томе да не ваља, да није за пиће вода у београдском водоводу, напади на полицајце, блокаде путева, кампања која се води, изјава Вука Јеремића да Александар Вучић организује нападе на Србе на Косову и Метохији, то је све, драги грађани, артиљеријска припрема за свеопшти напад на државу Србију. Они знају да ови жалосни остаци српске опозиције не могу да победе Александра Вучића, не могу да победе СНС без помоћи споља. Па су се они удружили, ови споља и ови изнутра, да падне држава Србија на колена.

(Председник: Хвала, време.)

Али, верујте ми, нећемо вам то дозволити и 5. октобар 2000. године у Србији више нећете да гледате.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Право је сваког народног посланика да износи политичке ставове странке којој припада, али је заиста невероватно да о угледу политичких странака говори неко попут Александре Јерков. Општепознато је да је Александра Јерков... Да се хвали да је завршила Цијине курсеве, и то је заправо њена улога и у овом парламенту и уопште у држави Србији.

Александра Јерков је припадала странци... И сама се залагала најотвореније за сепаратистичке идеје када је у питању АП Војводина. Припада странци која каже, а припадала је и оној претходној странци која отворено заговара идеју да је Косово, лажна држава Косово, чињеница, да то треба тако прихватити.

Наравно, неко је малопре рекао, господин Торбица, да се треба припазити када Александра Јерков нешто заговара, да обавезно тражи и

функцију. Колико кошта Александра Јерков, најбоље зна господин Елезовић, некадашњи председник покрајинског одбора у Војводини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Наравно да на оптужбе странке осуђеног ратног злочинца немам намеру да одговарам. Ништа што ти посланици овде говоре не завређује пажњу.

Неке од њих и лично потражује суд у Хашком трибуналу, а то што Република Србија нема намеру да сарађује са судовима које званично признаје...

(Народни посланици Српске радикалне странке добацују.)

Председнице, да ли можете да регулишете ове катастрофалне псовке, или не чујете? Је л' не чујете шта ми говоре?

(Председник: Замолила вас је посланица Јерков... Молим вас, пустите је да заврши своје излагање.)

Нисам ја замолила посланике странке осуђеног ратног злочинца ништа, него вама говорим да сте дужни да седницу водите у складу са Пословником. Ако ви сматрате да је у реду да се претварате да не чујете ове ствари које мени ови људи са моје леве стране говоре, онда вама на част...

(Народни посланици СРС добацују.)

... И то само потврђује речи Александра Мартиновића, који је рекао да се ничега не стиди, ни онога што је радио у Српској радикалној странци, ни онога што је радио у Српској напредној странци. Можда би, господо бивши радикали, требало да почнете да се стидите и онога што сте радили некада и онога што радите сада, и оних људи са којима сте некада били и ових људи са којима сада седите, и оних људи које овде на сва уста хвалите и склапате им хвалоспеве за то што шест година малтретирају грађане Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Имам више реплика, имам и Пословник.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

(Маја Виденовић: Престаните да претите.)

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Шта, бре, претим? Олошу један, бре! Белосветски олошу!

(Маја Виденовић: Да ли чујете шта он говори нама?)

Члан 107.

Све што сам рекао, стојим иза сваке речи коју сам изговорио. Највећи олош који се у Србији појавио су управо ови који говоре за Војислава Шешеља да је ратни злочинац. То је олош!

Како вас није срамота да човеку који је дванаест година на правди Божијој био заточен, срамно осуђен на десет година због Хртковаца, да бисте га ви заједно са хрватском влашћу прогласили за ратног злочинца... Да ли је то припрема Војводине да сутра оптуже државу Србију да су плански исељавали хрватски живаљ из Војводине? Да ли вам је то припрема? Што не кажете? Не разликује се уопште од речи које говори председник Владе Хрватске.

А ви као председавајући дозвољавате да неко овде износи најтеже оптужбе за Војислава Шешеља и Српску радикалну странку. Војислав Шешељ нити је оптужен, нити је осуђен, нити је ратни злочинац, тако да морате да водите рачуна о томе.

Што се тиче саме његове улоге на политичкој сцени, бићете, олошу, запамћени тако што сте седели са Војиславом Шешељем у Парламенту. Ни по чему другом нећете бити запамћени, јер сте маргиналне личности, небитне за политички живот у Србији.

(Маја Виденовић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДНИК: Ко се јавио по Пословнику?

Морам прво да дам реч по Пословнику, па онда иду реплике свакако, и Вјерица Радета и Александар Мартиновић.

Бошко Обрадовић се први јавио по Пословнику, па онда ви, госпођо Виденовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, мислим да је прекршен члан 27. Пословника о раду Народне скупштине који каже да се председник Народне скупштине стара о примени овога пословника. Нисам приметио да се ви о томе старате, јер имате двоструке аршине када су у питању народни посланици из редова опозиције у односу на посланике из редова власти. Дакле, свака увреда, измишљотина, клевета, лаж на рачун народних посланика из редова опозиције је, по вашем мишљењу, дозвољена и представници власти слободно могу то да раде. С друге стране, када представници опозиције критички говоре о актуелној власти и по имену и презимену прозивају оне који су одговорни за одређене проблеме и штету у овој држави, онда ми добијамо опомене и бивамо кажњавани зато што радимо свој основни посао а то је да критикујемо власт.

Молим само да се врати тај основни аршин, да не буду дупли стандарди. Значи, ако можемо да говоримо слободно, пустите нас да говоримо слободно. Ако не можемо, реците јавно да ми из опозиције не можемо да говоримо критички о власти, а да власт може нас да вређа, напада, измишља, клевете или већ шта друго. Молим вас само да успоставите тај ред на седници, јер се овако испоставља да је практично све могуће рећи против представника опозиције.

Навешћу свој пример. Овде се већ месецима понавља како сам у своје време радио у чачанској библиотеци. То је, претпостављам, из угла Српске напредне странке највећа могућа...

(Председник: Нико живи сада није спомињао чачанску библиотеку.)

Нисте били ту, нисте водили седницу.

(Председник: Мени се обраћате.)

Да, вама. Нисте били ту. Не можете знати шта је било за време седнице када нисте били ту.

Зашто је из угла Српске напредне странке увреда радити у градској библиотеци?

ПРЕДСЕДНИК: Није, али о чему ви сада говорите, ништа не разумем.

Реч једну нисам рекла откако је кренула расправа. Сви говоре, свако сваком говори шта има, тако да нисте у праву. Немам баш двоструке аршине, уопште немам аршине данас, реците једни другима шта желите. Када неко с ове стране дозволи себи да увреди неког од посланика, мора да истрпи онда и мишљење, односно увреде с друге стране, или да сечем и једно и друго. Ево, узећу Бошка Обрадовића за консултанта, или ћемо дозволити свима све или да сечемо све. Да ли је тако? Договорили смо се.

Идемо даље.

Реч има народни посланик Маја Виденовић, по Пословнику.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Госпођо председнице, најгрубље сте прекршили Пословник због тога што сте дозволили овде, и врло смо свесни да сте врло добро чули да су на најбруталнији начин, користећи најгоре могуће претње, псовке и увреде од стране странке осуђеног ратног злочинца које су упућене мојој колегиници, народној посланици Александри Јерков... Тако нешто сте чули, тако нешто потврђујете, тако нешто допуштате, тако нешто дозвољавате и тиме стајете иза политике странке у којој сте били.

Ако је нешто...

(Народни посланик Наташа Сп. Јовановић додацује.)

Не знам да ли ви чујете овог тренутка шта се говори и упућује народним посланицима Демократске странке. Видим да чујете и ћутањем потврђујете тако нешто.

Ако је нешто Српска напредна странка доказала на овој седници, то је, под један, ово што је рекао господин Александар Мартиновић, да се поносе Зељом и криминалцима које тужилаштво тражи више од четири године због напада, киднаповања и пребијања активиста и, под два, да стајете иза политике која и у овом тренутку, 2018. године, на челу које је осуђени ратни злочинац, прети народним посланицима у Народној

скупштини Републике Србије. Шта грађани Србије који ово прате да очекују када ви тако нешто допуштате и не реагујете?

ПРЕДСЕДНИК: На крају ћу ја добити батине, изгледа. Од свих посланика који говоре, изгледа да ћу ја најгоре да прођем. Али добро, то ми је улога, није проблем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нећете, госпођо Гојковић, ви имате заштиту правих посланика у овој Народној скупштини, који овде заступају интересе грађана Србије, за разлику од неких других који овде заступају интересе усташа из Хрватске, па се умешао и овај Пернаров пријатељ да на исти начин заштити свог пријатеља.

Дакле, Александра Јерков је рекла да су јој посланици Српске радикалне странке нешто добацивали. Није се усудила да каже шта и мораћу да објасним шта заправо значи то што њој добацују посланици СРС.

Пре тога, ради јавности Србије, наравно, Војислав Шешељ није ратни злочинац. Пресуда коју је Војислав Шешељ добио у Хашком трибуналу не каже и не пише нигде да је он извршио иједан ратни злочин. У интересу је непријатеља Србије да форсирају пресуду где је Војислав Шешељ осуђен за наводни прогон из Хртковаца управо да би једног дана могли то да користе, када буду добили налог да још озбиљније крену на разбијање државе Србије, а већ су, богами, поозбиљно у том послу.

У нашем народу је уобичајено да се за свакога ко је противник државе Србије и српских националних интереса каже да је усташа, понаша се као усташа. За некога ко то ради за паре, Цијине, хрватске, не знам шта, уобичајено је да се каже – проститутка, и одатле је то добацивање посланика Српске радикалне странке Александри Јерков да је она усташка проститутка. Е сад, кад је у питању ...

(Председник: Посланице, молим вас, хајде да прекинемо овакав начин комуникације.)

Завршавам.

Али када је у питању господин Елезовић, онда је у питању неки други посао.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја ћу пре свега, то је требало да урадим на почетку, свим грађанима Републике Србије муслиманске вероисповести да честитам велики празник Рамазански бајрам, да Бог да срећу и благостање њима и њиховим породицама и да наставимо да живимо у миру у јединој отаџбини коју имамо, а то је држава Србија.

Што се тиче ових напада који долазе из редова Демократске странке, ја цео дан, ако треба, нећу...

(Балша Божовић: Реплика.)

...Престајати да о томе да говорим, а ви можете да вичете до миле воље.

Дакле, ово што говоре посланици ДС-а, они говоре по задатку. По задатку се тврди да су сви активисти СНС-а, на челу са Александром Вучићем, лопови и криминалци.

(Балша Божовић: Јесу.)

По задатку се тврди да је вода у београдском водоводу нездрава за пиће.

(Балша Божовић: Јесте.)

По задатку Вук Јеремић каже да Александар Вучић организује нападе на Србе на Косову и Метохији.

(Балша Божовић: То је истина.)

По задатку се води најгора могућа кампања против државе Србије, лажирају се статистички подаци, износе најгоре могуће неистине и увреде на рачун посланика СНС-а, министара у Влади Србије, председника Републике Србије Александра Вучића итд.

Све је то, понављам још једанпут, артиљеријска припрема за свеопшти напад не на Александра Вучића, не на СНС, него на државу Србију, пред тренутак када треба да се поново...

(Председник: Време.)

(Балша Божовић додајује.)

Само ви вичите, нико се вас не плаши.

... Када треба поново да се обнове преговори са Приштином и када треба коначно сви заједно да приступимо решавању проблема Косова и Метохије. Треба Србију довести...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Посланици Демократске странке додајују.)

Посланици, молим вас, скоро сат времена говоримо мимо амандмана на члан 1. Било је више од двадесет реплика. Мислим да је ред да пређемо на даље.

(Маја Виденовић и Балша Божовић: Шеф посланичке групе се јавио.)

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Мирјана Драгаш.

Без викања и без малтретирања.

(Балша Божовић: Шеф посланичке групе се јавио.)

Нисте овлашћени сада, него госпођа Јерков.

Мирјана Драгаш, изволите.

(Маја Виденовић добацује.)

Прочитајте Пословник. Има страшно много везе, има страшно много везе.

(Балша Божовић: Прочитајте ви.)

Мирјана Драгаш.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Хвала вам.

Поштована председнице, заиста вам захваљујем што сте учинили тај напор да се вратимо данас расправи о дневном реду и о закону који је пред нама. Сматрам да Скупштина најбоље, најефикасније ради када говори о законима, што је и њен основни задатак. Најбоље је да се говори о законима који се тичу грађана и њиховог живота и најбоље је кад грађани говоре о својим непосредним животним проблемима и покушавају заједно са републичком влашћу и другим органима да их реше у складу са својим потребама, а да најмање знају о томе како се политичке странке међусобно препуцавају и да самим тим скрећу са основних ствари за које су они заинтересовани.

Када је реч о данашњем закону, сматрам да је корисно да амандманом који сам поднела побољшамо његову дефиницију у оном делу који се тиче појашњења улоге и свега онога што је овај закон предвидео, како је то министар Бранко Ружић са својим сарадницима овде нама у уводном излагању изнео. Сматрам да би овај члан 1. закона могао да се поправи тиме што би се непосредно у закон, односно у сам члан увели појмови који указују још више и прецизније да непосредно и преко слободно изабраних представника грађани управљају јавним пословима који су у њиховом интересу у локалној заједници. У том смислу сам и поднела амандман сматрајући да то може само да буде допринос појашњењу на самом почетку закона оног основног циља који се касније у другим елементима такође образлаже.

Истовремено, сматрам да је утицај на побољшање услова живота и непосредног окружења нешто што овај закон омогућава, а на шта сами грађани у својим локалним самоуправама и месним заједницама непосредно могу да утичу и да доведу до општег побољшања.

Општа оријентација закона, која иде у смислу прилагођавања условима и потребама живота грађана, јесте нешто што унапређује овај сегмент друштвеног живота. Сматрам да је посебно враћање улоге месних заједница од нарочитог интереса за грађане.

Ми смо месне заједнице које смо некада имали, у неком периоду, сматрајући их неком социјалистичком творевином, или сасвим разрушили или девастирали и потпуно их деградирани у очима грађана и самим функцијама које оне имају. Нажалост, то се показало као крајње лоше. Једна сасвим нова оријентација, прецизнија, која афирмише улогу месне

заједнице, која окреће интересе грађана ка дефинисању локалних питања и захтева вишим органима да их у складу с тим решавају, јесте нешто што у оријентацији овог закона свакако треба поздравити.

Унапређење рада локалне самоуправе у овом закону јасно је дефинисано. Јасна је, и то је добро, обавеза надлежности која се описује, а не таксативно саме дефиниције обавеза које локална самоуправа има, јер она у областима које обухвата сигурно обавља и више послова него што је то у претходном закону било дефинисано. У том смислу, сама локална заједница и непосредна управа грађана, њихова улога и месне заједнице чине један конгломерат субјеката који су на једном одређеном локалитету највише заинтересовани за одређене надлежности, одређене послове, у чијем интересу треба сви да буду ангажовани.

Доста мера је до сада предузето да се у локалним заједницама побољшају услови рада и да они буду бржи, бољи и ефикаснији у корист грађана, те ћу овде истаћи електронску управу, затим, посебних програма који се јављају... Наравно, у складу с тим, са потребама и политиком која се ту остварује, мора да прати ту локалну самоуправу и буџет, о чему локална заједница и Републичка влада заједно треба да воде рачуна.

У сваком случају, мислим да је овај амандман могао да има своју улогу у појашњењу у овом члану 1. Сви остали елементи закона, мислим да иду у правцу појашњавања и давања већих права и обавеза локалним заједницама и њиховим заокруженим надлежностима.

Наша посланичка група и ја даћемо подршку закону и мерама које су предложене и, истовремено, укупној оријентацији ка решавању свих потреба усаглашавања државе Србије са европским законима, не ради Европе, него саме Србије, и уређења заједница у њој. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Дејан Раденковић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Снежана Богосављевић Бошковић.

Изволите.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се члан 1. Предлога закона мења и гласи: „У Закону о локалној самоуправи члан 2. мења се и гласи: 'Локална самоуправа је право грађана да непосредно и преко слободно изабраних представника управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локалну заједницу и локално становништво, као и право и способност органа локалне самоуправе да, у складу са законом, уређују и управљају

јавним пословима који су у њиховој надлежности и од интереса за локално становништво’.“

Циљ амандмана који сам поднела јесте да се чланом 1. јасно и прецизно формулише предмет закона. Сматрам да би се усвајањем овог амандмана у фокусу члана 1. нашли управо грађани, који добијају правни основ за непосредно укључивање у планирање и спровођење политика развоја везаних за њихове локалне заједнице.

То је иначе изузетно важна законска одредба, која предвиђа да заправо грађани доносе одлуке о томе на који начин ће се трошити инвестициона средства из њихових локалних буџета, нпр. шта ће се градити, како ће се решавати инфраструктурни и други проблеми. То јест, грађани су управо ти који ће доносити одлуке о приоритетима и динамици инвестирања у заједничке локалне пројекте. Иначе, ово је добра пракса, која је иначе установљена у појединим нашим градовима и општинама, а усвајањем овог закона она ће постати и обавеза за све локалне самоуправе.

Стога сматрам да би било добро, оправдано и целисходно да се, с обзиром на нову улогу грађана, на њихова нова права, ова улога наших грађана у креирању локалног развоја и локалних политика формулише јасно и прецизно управо чланом 1. овог закона, којим се иначе утврђује предмет закона. Сматрам да је амандман који сам поднела целисходан и да је у духу законских решења о којима смо дискутовали претходних дана, а о којима ћемо дискутовати и у наредним данима када се говори о амандманима на предложена законска решења. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Мирослав Алексић, по амандману.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Ја подржавам овај амандман. Поштовани господине министре, ја сам у расправи у начелу, када сам говорио о закону и изнео доста ствари и мишљења, поставио безброј питања. Нажалост, нисам добио одговор ни на једно једино питање, нити било коју сугестију, па се надам да ћу барем сада добити неке одговоре.

Дакле, ценим ваш напор, жељу и иницијативу да се направи систем у оквиру рада локалних самоуправа у Србији, али апсолутно сумњам да је могуће да то уради једно министарство уколико нема жеље и подршке од Владе, Републике и самог председника.

Што се тиче мог става о томе, он је да овај закон који се мења и који је требало много раније да се промени неће дати резултат зато што политика ове власти превазилази жељу да се у Србији успостави систем институција и да се свако придржава закона. Закони, нажалост, важе само за оне који нису на власти и за обичне грађане у Србији.

Што се тиче конкретних ствари, дефинисали сте однос локалних самоуправа и месних заједница. Прошли пут сам вам рекао да нећете имати функционалне месне заједнице све док не обезбедите њихову финансијску независност, дакле, да се део пореза на имовину даје месним заједницама да саме та средства која се убирају са њихових територија могу усмерити тамо где оне процене да су приоритети. С друге стране, самодопринос и начин увођења самодоприноса у месним заједницама је такав да га је готово немогуће увести зато што је потребно изаћи на гласање, и то више од половине људи који живе у једној средини, ви то јако добро знате. Дакле, месне заједнице су мртво слово на папиру без пара и без јасно дефинисаних финансијских надлежности.

Што се тиче других ствари о којима сам говорио, тичу се финансирања јединица локалне самоуправе. Рекао сам вам да су општине и градови у протеклих шест година потпуно финансијски девастирани, потпуно, зато што им се из године у годину смањују приходи Законом о финансирању локалне самоуправе и разним другим прописима. С друге стране, док се њима смањују новци, повећава се текућа буџетска резерва, из које министар финансија може по личном нахођењу, жељи да даје паре оним градовима и општинама за које он сматра да су подобни.

То није систем, министре, то је само даља централизација државе Србије и могућност да се политички уцењују представници јединица локалне самоуправе, без обзира на то да ли долазе од стране владајуће коалиције на републичком нивоу или су опозициони. Опозициони се посебно малтретирају и о томе ће се 28. у Турској расправљати, то ће радити Савет Европе. А што се тиче ових владајућих, новцима их дисциплинујете. Онда ове локалне „шерифе“ о којима слушамо сваког дана, почев од Бруса, Крагујевца, Сремских Карловаца, Жабља, Нове Црње, Суботице итд. ... Они су шерифи зато што неко њима даје могућност да буду шерифи или, ако се не придржавају правила, бивају смењени. Али их не смењујете ви, министре Ружићу, што би требало да буде, као министар надлежан за локалну самоуправу, већ их смењује извесни Зеља, неформални политички центар моћи СНС-а у оквиру општина и градова по Србији.

Тако имамо ситуацију у Блацу, где је Српска напредна странка била на власти, где се председник дрзнуо да не поднесе оставку када су му тражили, где су одборници направили групу грађана. За два дана је кренуо Зеља од куће до куће са поруком да му је председник СНС-а Александар Вучић рекао да реши ситуацију у Блацу. Они су се за два дана сви вратили, зато што он има вероватно ефикасне методе, он је поднео оставку и сада имате тамо ситуацију која је нерешена.

С друге стране, господине Ружићу, имате ситуацију у Владимирцима за коју сам вас питао. Ваша претходница, данашња премијерка, госпођа Брнабић, мени је на посланичко питање одговорила да је у Општини Владимирци, због проблема који је био са две скупштине, друга седница која је одржана, где је изабран нови председник Скупштине, валидна. Исто сте ми то одговорили и ви као садашњи министар тог ресора. У пракси, ситуација је потпуно другачија: тамо је стари председник Скупштине на власти, и исти председник. Дакле, да ли су закони исти за све или имамо неке територије које држимо као гета, где једноставно немате надлежности?

Зато сам предложио и предлажем вам амандманом да овде ви, као надлежни ресорни министар, уместо одредбе да можете распустити неку власт у јединици локалне самоуправе или скупштину, морате то да урадите уколико постоје разлози за то, да не бисмо имали ове локалне шерифе и случајеве о којима вам говорим. Такође, имате три разлога зашто можете увести привремене мере у јединицама локалних самоуправа, а мислим да су вам Владимирци пример да треба имати још неку. Говорим о томе да би се увео и успоставио систем.

Даље, када говоримо о запосленима у јединицама локалних самоуправа, када говоримо о њиховим приходима, нажалост, јединице локалних самоуправа су свих ових година биле једине које су имале рестриктивне прописе у смислу примене закона о забрани запошљавања. Апсолутно најмање запослених имате тамо, 116.000, 133 јавна предузећа и 330 Влада, министарства, разноразне агенције итд. Дакле, ви као неко ко треба да заступа интересе јединица локалних самоуправа у Влади, као министар задужен за све општине и градове у Србији, морате да се борите мало и за њихова права. Није довољно када у закону кажете – омогућићемо да заменик председника скупштине буде на сталном раду. То није решење, то је још једно политичко намирење неког ко прави локалну власт.

Имате градове и општине које не добијају сагласност за нова запошљавања. Игром случаја, био сам један од њих. Године 2012. имали смо 186 запослених у Општини Трстеник, 2016. године смо имали 161. Добио сам само једну једину сагласност за четири године. Ни сада није боља ситуација, и сада су добили, мислим, за протекле две године још једну. Немате људе који могу да обављају посао.

Исто важи и за плате људи који раде у јединицама локалних самоуправа у односу на оне који раде у државним агенцијама, јавним предузећима итд. Да не говорим о дневницама и свим другим стварима.

Када говоримо о финансирању, што се финансирања тиче, трагедија је када погледате како се креће удео расподеле средстава централног нивоа власти и локалног. Од 2012. године 17,7% укупних средстава Републике

Србије је завршавало на локалном нивоу. Данас је то, министре Ружићу, нешто преко 10%. Дакле, ми константно имамо тренд пада, а говоримо о некаквој децентрализацији, односно ви говорите.

Говорите о јединицама локалних самоуправа. Сама реч каже – локална самоуправа. Нема локалне самоуправе, министре, док немате финансијску независност и док надлежности не прате и овлашћења јединица локалних самоуправа. То се не дешава тако, у пракси се тако не дешава.

Ја вам желим да све ово што сте навели у овом флајеру, који је јако добар и који сам прошли пут похвалио, спроведете, зато што јединице локалних самоуправа и те како имају везе са тим како се живи у некој локалној средини, барем у смислу ефикасности рада јединица локалних самоуправа. Али то се неће догодити ако се настави даље оваква централизација, уколико Влада не буде имала слуха да схвати шта треба да раде градови и општине, да они заиста треба да буду јединице локалне самоуправе и да месне заједнице треба да постоје, како на сеоском подручју тако и у градовима, и да буде обавезно формирање месних заједница и да се њима обезбеди финансирање. На тај начин ћете доћи до сваког грађанина и помоћи му да оствари своја права на ефикасан начин, као што се то дешава у неким земљама где постоји озбиљан систем.

Дакле, без система не можемо очекивати да ћемо решити проблеме нити грађана нити јединица локалне самоуправе, а нарочито када говоримо о финансијама, ту је кључни проблем. Када будете решили системски финансије... Верујем да не подржавате то да министар финансија може као Деда Мраз да дели неке новце, као што је то био случај, рецимо, у 2016. години: Нишу 260 милиона, Крагујевцу 220, Новом Саду 190, Јагодини 130, Зајечару 115, па 380 Зајечару, Чачку итд., без икаквих критеријума. Дакле, довољно је да неко пошаље захтев и каже – немамо довољно средстава за текућу ликвидност, молимо Владу да нам да неке новце, и онда неко доноси одлуку колико ће коме дати.

То није систем, то је демонстрација силе, моћи и прављења поданика у јединицама локалних самоуправа, људи који представљају и воде данас градове и општине, нарочито због тога што највећи број њих данас воде представници који представљају републичку власт. Пустите људе нека раде сами, или онима који су неспособни немојте дати паре. Зашто дајете новце Нишу који има већи дефицит него што је републички дефицит, по речима председника државе? Смените градоначелника, уведите привремене мере. Они који се задужују, који немају капацитета да обављају тај посао, па, ви сте ти, треба да им уведете привремене мере, па нека дође неко ко зна боље да располаже новцем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, финансирање локалне самоуправе је јако занимљива ствар, а још занимљивије је када неко на чудан начин тумачи шта је то локална самоуправа, поготово посланици бившег режима.

Овде се стално води полемика о томе да је неко нешто украо од локалних самоуправа. Локалне самоуправе имају своје изворне приходе и у њих нико није улазио, они су остали на оном нивоу какав је био и пре десетак година, па можда чак и вишем.

Имате поверене приходе. То су приходи које Република Србија остварује али дозвољава да део тих поверених прихода добија и локална самоуправа. Године 2011, баш због предстојећих локалних избора, бивши режим доноси један епохалан закон где повећава износе поверених прихода које добијају локалне самоуправе. Е сада, никако да посланик бившег режима, ниједног нисам чуо, каже да су се тим повереним приходима до тада финансирале пензије грађана Србије. Е, то је истина. Тако да се држава даље још више задуживала да би могла да обезбеди функционисање пензионог система и система здравствене заштите.

Да су та средства локалне самоуправе које су предводили припадници бившег режима заиста употребиле за развој инфраструктуре, за побољшање пословног амбијента у локалним самоуправама, за привлачење инвеститора, било страних било домаћих... Они су тај новац трошили на запошљавање страначких активиста који треба да им воде кампању у 2012. години, и то неће да кажу.

Један од разлога је био и да се трошкови које су правиле локалне самоуправе покривају тим новцем којим се пунио пензиони фонд, и то највише за енергенте (струју, гас и мазут). Године 2012. затекли смо следећу ситуацију по локалним самоуправама: струја, гас и мазут наплаћени су од грађана Србије, грађана тих локалних самоуправа, али обавезе према добављачима за струју, гас и мазут нису никад плаћене за време бившег режима. Па, ко је сад отео пензије грађанима Србије? Ко је сад отео новац грађана и запослених у локалним администрацијама? Да ли су то ови који лију крокодилске сузе за ситуацију до које су они довели?

Па зашто не поставе питање својим страначким колегама зашто мора да се пребацује новац Крагујевцу? Није садашње руководство направило те дугове, него они, и то тако што су покрали пензије грађана Србије, што су крали од здравственог система Србије. Иста ситуација је у Нишу, иста је ситуација у Смедеревској Паланци.

И сада кажу – то је дискреционо право министра. Није дискреционо право министра, него мука да се обезбеди нормално функционисање локалних самоуправа које су ојадрили и опљачкали. Располагали су новцем

грађана Србије, Републике Србије. Народни посланици су им дали то право да располажу новцем, али како – сигурно не да запошљавају страначке колеге, сигурно не да не плаћају своје дугове и сигурно не да купују најскупље аутомобиле, а то су радили и треба да их буде срамота. Још већа срамота је што то недело и тај злочин неће да признају.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Милисав Петронијевић.

Није ту.

На члан 1. амандман је поднео Милетић Михајловић.

Реч има Милетић Михајловић.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштована председнице, господине министре и сарадници, даме и господо народни посланици, овде је реч о члану у коме се дефинишу питања и надлежности који су дефинисани у статуту јединице локалне самоуправе.

Предлог је да се речи „одређивање органа овлашћеног за покретање поступка пред Уставним, односно Управним судом“ замени речима „начин одређивања органа овлашћеног за покретање поступка пред Уставним, односно Управним судом“.

Заправо, у овом ставу таква формулација, та реч „начин“, често се употребљава. Тако се „статутом уређују нарочито права и дужности јединице локалне самоуправе и начин њиховог остваривања“; онда се каже да се одређује „начин управљања грађана пословима из надлежности јединице локалне самоуправе“. Аналогно томе би, по мом мишљењу, требало и ово да се преформулише у: „начин одређивања органа овлашћеног за покретање поступка пред Уставним, односно Управним судом“. Наравно, овде је реч о једној финеси која суштински не мења оно што је дефинисано овим чланом и није од суштинске важности.

Али искористио бих прилику да укажем на важност онога што јесте функционисање локалне самоуправе – та веза са Министарством за државну управу и локалну самоуправу и та њихова интеракција која се свакодневно одвија веома је важна. У том смислу, мислим да у име Посланичке групе СПС могу да изнесем речи похвале за ово министарство, на челу са министром Ружићем, наравно, и за његове сараднике. Рецимо, у последња два-три месеца они су у око педесет локалних самоуправа били присутни по разним питањима, са разним активностима из њиховог ресора. То присуство представника и министра у локалним самоуправама веома је значајно, јер људи у локалним самоуправама заправо желе једну такву блискост и желе такав контакт у коме ће се остваривати оно што су зацртали, и њима је и те како важна та подршка која долази из Министарстава.

У том смислу бих се захвалио министру Ружићу на ономе што је била моја молба, да министар са својим сарадницима, са Касаловићем, државним секретаром, посети једну веома сиромашну општину као што је Жагубица. За њих је то заиста велики догађај, који се касније завршио тиме да им је пружена помоћ из Фонда за подршку и развој програма из овог министарства. Наравно, захвалан сам што је министар био за Дан општине у Петровцу на Млави и мислим да ћемо ту сарадњу и даље наставити.

Веома ме радује да је Влада одмах реаговала по питању ових елементарних непогода које су задесиле многе општине и градове у Србији, да је конституисано Координационо тело које ће се тиме бавити, али указујем на оно што се данас и ноћас догађало у општини Петровац на Млави, где је ситуација веома, веома алармантна, где је пробијена брана једног језера преко речице Бусур. Та вода се сручила према граду, успут поплавила многа села итд. Контактирао сам Окружни центар за елементарне непогоде да пошаљу пумпе и све што је потребно, али то није довољно. Замолио бих, господине министре, да и ви са вашег места упутите позив Републичком штабу за елементарне непогоде и свим надлежним да се ситуација што пре санира јер заиста је веома тешко у општини Петровац на Млави.

Наравно, када говорим о Петровцу, не мислим само на Петровац, мислим и на остале локалне самоуправе које је задесила ова велика невоља. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Када сам говорио малочас, очито ме неки нису разумели. Подсетићу их да смо ми данас у 2018. години, да је Српска напредна странка дошла на власт још далеке 2012, пре шест година. Говорио сам о томе на који начин се последњих шест година расподељују приходи јединицама локалних самоуправа. Када сам рекао да је укупан износ прихода који иде јединицама локалних самоуправа нешто преко 10%, то би требало свакоме да буде јасно када погледа колики износ дају државе у Европској унији. Просек је да преко 30% укупних прихода завршава у буџетима јединица локалних самоуправа, у неким земљама то иде чак и до 50%. Дакле, тада можемо да говоримо о јединицама локалне самоуправе.

Што се тиче дугова, ко је шта урадио, ко је шта наплатио, ко је куповао аута, па, и данас се купују нови аутомобили; и данас се запошљавају партијски кадрови свуда, можда више него икада; и даље се сагласност за запошљавање добија само за оне који су подобни и на политичкој линији; и даље лекари, професори и запослени у јавним установама морају да покажу своју партијску припадност владајућим

странкама да би се запослили. А ми говоримо да је то било, као, до 2012, а од 2012. године је све другачије. Па није. Није. Ви сте говорили да ће бити другачије, а заправо је све исто.

Говорим највише о финансијама јер је то кључни проблем. Ево, колега је поменуо сада елементарне непогоде које су се догодиле јуче и у претходних неколико дана. Оне су катастрофалне. Јединице локалних самоуправа треба да учествују, такође, у систему противградне заштите зато што држава не обезбеђује довољно средстава. Кажу – купите противградне ракете из локалних буџета, иако није законом дефинисано да то раде јединице локалних самоуправа. Шта ће да ради председник општине, да каже – нећу да купим? Или ће морати да потроши новац за то иако не би требало да троши? Па да, купиће, сваки одговорни председник општине.

У Трстенику, од деветнаест противградних станица десет не ради, зато што држава плаћа противградне стрелце 4.000 динара. За те паре неће нико да дежура 24 сата дневно, шест месеци, знате. А да не говорим о куповини ракета.

То су неке надлежности које нису чак ни законима поверене јединицама локалних самоуправа, а дато им је као врућ кромпир да се тиме баве. То је то о чему ја говорим. То је тај систем који не функционише. Зато очекујем да се борите за локалне самоуправе, тиме ћете се борити и за грађане Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника, Дарко Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Уважена председнице, рекламирам члан 107. који говори о достојанству Парламента.

Наиме, са којим моралним кредибилитетом претходни говорник говори о локалним самоуправама када је самоуправа коју је водио остављена у дубиози од седамсто милиона динара? Са којим моралним кредибилитетом говори о трансферу који треба да се одвија ка локалним самоуправама када на бази тог трансфера у том периоду није плаћао, редовно измиривао обавезе према енергетским потребама града? Дакле, остале су велике обавезе Дирекције према предузећима која су добављала мазут итд.

Заиста бих био данас врло срећан да говорим овде и о казним одредбама у закону, да свако лице које на овај начин приступа буџету и на овај начин остави буџет локалне самоуправе у дубиози и кривично одговара. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Ружић има реч.

БРАНКО РУЖИЋ: Да не будемо недоречени, наравно да су финансије и уопште финансирање јединица локалних самоуправа веома драгоцен сегмент функционисања локалних самоуправа, али морамо бити

и реалистични у нечему што се зове познавање неког ранијег периода, начина функционисања, недомаћинског односа према одређеним локалним самоуправама; у неким је, наравно, било другачије.

Наравно да постоје критеријуми када се опредељују средства из текуће буџетске резерве, то није фонтана жеља. Нека средства се користе за санирање неких потреба које су биле наслеђене. Притом, то не наводим као оправдање, него као реалну ситуацију у којој се Влада Србије нађе када дође до таквих захтева. Свакако да критеријум није политичке природе.

Поменули сте овде и тај проблем око финансирања, око наводног смањења тих средстава итд. Ако уђемо у неку дубљу тему о томе како спровести деметрополизацију, децентрализацију, па, на крају, и неку врсту регионализације, мислим да је управо ова влада од 2012. године па надаље урадила много да се привуку инвеститори, да се отворе нова радна места, да се, практично, тачка рачвања, нпр. на југу Србије, лоцира у Нишу, па онда видите да сви окрузи попут Топличког, Јабланичког, Пчињског, Зајечарског, Пиротског итд. гравитирају управо Нишу, не иде се више на горе. То се ради наравно, и урадиће се, и у источној и у западној Србији, Војводина је већ, сви знамо, у многим сегментима развијенија. Тако да Влада Србије веома студиозно приступа томе...

(Председник: Време, министре. Али завршите реченицу.)

Хвала. Давно сам изашао одавде па сам заборавио да немам више времена.

У сваком случају, формат средстава која општине имају су уступљени приходи за поверене послове, трансфери и изворни приходи. Да не бих одузимао време и кршио Пословник, можда ћу се у неком каснијем јављању обратити тим поводом да појасним неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК: Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Да, по амандману.

Чини ми се, госпођо председнице, да моје колеге посланици из бившег режима никако да прихвате одговорност за оно што су радили док су водили одређене локалне самоуправе. То је јако тужно, ипак су народни посланици.

Ево, једно питање бих да поставим – колико је Република Србија, односно Народна скупштина Републике Србије дала сагласности на задужења „Србијагаса“ којима се покривају неплаћени (а наплаћени!) рачуни за гас од стране локалних самоуправа које су тада предводили представници бившег режима? Само то једно питање, да се види колику су штету направили држави. Не само својим општинама него и држави.

Та прича и те крокодилске сузе, колико се у којој држави издваја за локалне самоуправе, то је мешање баба и жаба. Значи, да би се тачно знало,

треба узети који су изворни приходи локалних самоуправа у тим земљама, а колико приходи који су поверени и колика су трансферисана средства. Али то знају, неће никако да кажу. Увек ће да приказују стање тако да је за штету коју су они направили грађанима Србије и држави Србији крив неко други.

У нашем народу, једна птица има обичај да подметне своје јаје у гнездо друге птице, зову је кукавица. Не знам коју другу метафору да употребим. Значи, једном нека прихвати одговорност. Кад неко прихвати одговорност, зна, признаје да је погрешно и да грешку можда више неће да понови. Избегавање прихватања грешке није ништа друго него, ако му се укаже поново прилика, да опет исто ради, а то је да наноси штету читавој Републици Србији.

Колико је та штета озбиљна, ево, ја ћу да наведем један пример: једина локална самоуправа на свету (једина локална самоуправа на свету!), Смедеревска Паланка, да би могла да добија струју за водовод и канализацију и обезбеди грађанима воду, плаћа своје обавезе преко УППР-а. То значи да је у стечају, људи. Дотле су доводили локалне самоуправе.

ПРЕДСЕДНИК: Михаило Јокић има реч.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Хоћу да кажем нешто због грађана – да се ова трансферна средства не деле одокативно, политички, него да постоје јасни критеријуми како се деле трансферна средства. Набројаћу неке критеријуме: рецимо, број становника, површина, број ученика у основном образовању, број објеката у основном образовању, број ученика у средњем образовању, број објеката у средњем образовању, број деце обухваћене дечјом заштитом итд. Значи, постоје јасни критеријуми на основу којих се деле трансферна средства.

Поред тога, постоје компензациона трансферна средства, где се врши то уједначавање; и постоји трећа врста, то су трансфери за уједначавање. Значи, чиста математика, никакве то везе нема са политиком и све је то у функцији локалних самоуправа.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: По амандману.

Без обзира на то што је ово сада можда мање атрактивно него када се овде полемише, мислим да је важна тема и треба заиста с дужном пажњом да јој се посветимо, макар половину оног времена колико се троши на ова политичка, ако су то политичка, не знам, препуцавања, а најчешће и увреде.

Дакле, питање локалне самоуправе, када је већ овако постављено и када већ амандманска расправа изгледа тако како изгледа, хајде да

искористимо прилику – мислим да је колега Мирослав врло коректно поставио питања, колега Арсић је ту реплицирао, са разлогом, ево сада и колега Јокић, а и министар – хајде мало о томе да попричамо иако вероватно нико ту неће неке велике политичке поене и пажњу убрати.

О чему се ради, да просто мало видимо о чему је реч? Из било ког разлога, искреног или мање искреног, неки посланици сматрају да локалне самоуправе не пролазе добро и да су последњих година, током мандата ове власти, ускраћене за добар део средстава. За то постоје врло јаки аргументи. У два наврата, дакле, не једном, у два наврата, ова Народна скупштина, не у овом сазиву, него од 2012. године, умањивала је заправо проценат средстава који припада локалним самоуправама, под различитим, више или мање добрим, изговорима.

Главни аргумент је.... Сада је ту колега Арсић, ја га намерно помињем, немам ништа против да он одговори и реплицира ако има потребу; ако не, не мора. Дакле, делом изречен а делом неизречен разлог за то, а он га је јавно, више-мање, рекао, јесте што су локалне самоуправе често ненаменски трошиле те паре, трошкарили се, плаћали, запошљавали или куповали, не знам, аутомобиле, лево-десно, трошили овако и онако. Тога је сигурно било, али, сада је ту моја поента и зашто се јављам, а то је питање и за министра али и за колеге из владајуће већине – ако је то тако, ако је вољом грађана промењено расположење, промењено стање и власт у практично 95%, 98% локалних самоуправа, дошли су кадрови који имају поверење владајуће странке, зашто је онда и даље то неповерење, зашто се и даље кажњавају грађани који живе у тим локалним самоуправама ако нека претходна власт или неке претходне власти нису радиле добро?

Ја мислим – рекао бих да је то суштина, из тога ће проizaћи једно моје питање за господина министра – да је, поред ненаменског трошења, којег је било негде више негде мање, негде овако као што ви кажете, негде можда другачије, можда не тако драстично, ипак главни мотив био да се желело привући што више пара у центар, у републичку касу да би био бољи биланс, да би се могло рећи како дефицит опада и како Влада има резултате. То је логично, али колатерална штета те акције, ових економских биланса, ових резултата којима се власт хвали већ неколико година јесу локалне самоуправе, које су платиле цех и којима су реално умањена средства. Сигурно се трошило пара и на покривање дугова које су направили бивши, али понављам, драге колеге, више од пола деценије ова је власт, односно ти бивши су бивши, нису на власти.

У том светлу, с обзиром на то да је прошло толико година колико је прошло, да су се, наводно, државна каса и државне финансије стабилизоване, питам господина Ружића, односно министра ресорног – да ли сматра, он и његове колеге, да су се стекли услови и да би се могло

размислити да се сада (ево, то би био сјајан поен, узгред буди речено, вама за неке будуће локалне изборе) тражи повећање, односно врати један део новца који је био ... Не овако трансферним средствима, не одокативно, иако ја уважавам да то није сасвим одокативно, постоје, наравно, критеријуми, али, као што знамо, ти се критеријуми увек могу некако растегнути. Дакле, да се просто повећа проценат који је припадао, или врати део оног процента тих средстава која су припадала локалним самоуправама по основу трансферних средстава. Да ли постоји та идеја, да ли он мисли да би то била добра идеја? Ја мислим да би била. А узгред буди речно, то вам је бесплатан савет, пред ове локалне изборе то би сигурно добро одјекнуло и у вашем бирачком телу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реплика, Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, прво одмах да рашчистимо, постоји законит начин, и он се користи, о трансферним средствима која се распоређују градовима и општинама, то да рашчистимо.

Друга ствар, као да избегавају чињеницу, да кажу, да је повећање 2011. године настало на основу већег прилива средстава на порезе, на зараде, здравствено осигурање и пензијско и инвалидско осигурање. То што је припадало Републици и фондовима пензијског и здравственог осигурања пребачено је на локалне самоуправе. Сада можемо да причамо да ли треба вратити, то је већ нека друга тема и друга дискусија, али исто тако морамо да прихватимо чињеницу да је Република Србија измирила обавезе локалних самоуправа за њихове направљене и настале обавезе. Зато је тај део прихода враћен Републици, да она располаже тим, да би могла да измири те обавезе. Значи, ништа друго није у питању.

Закон из 2011. године је био осмишљен само да се локалним самоуправама што више новца упумпа, да би 2012. године имали за изборну кампању. Нису чак ни то знали да искористе а, замислите, хоће да воде државу.

Камо среће да се никад нису домогли власти, јер је штета коју су направили за четири године апсолутне власти и дванаест година мање-више власти толика да су потребне деценије да се то исправи. Па, можете да замислите, 2012. године, реалан сектор на коленима, који пуни и буџет локалних самоуправа и републички, на коленима од раста курса евра и зеленашких камата код банака!

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председнице.

Дакле, управо и на трагу овога што је колега Арсић рекао, а колеге, односно посланици Вукадиновић и Алексић питали, као што сам рекао, имамо уступљене приходе од поверених послова које локалне самоуправе спроводе, имамо изворне приходе, имамо трансфере.

Године 2016, ако се не варам, промењене су две или три одредбе Закона о финансирању локалне самоуправе. Иначе, то је материја којом се бави Министарство финансија. Остало је да се ради на пољу изналажења нових формула за трансфере према јединицама локалне самоуправе и да се тај законски предлог на један свеобухватан начин уреди. На томе ће се свакако радити.

Али, народски речено, много је важно са колико средстава располажете. Када говорите о томе да треба у тој структури трансфера просто определити средства, и даље говорим, заиста врло квалификовано, да нема било каквог кажњавања било које јединице локалне самоуправе. Сами сте рекли, ако већ гледате ту политички критеријум, 98% општина... Дакле, владајуће коалиције су оне које кореспондирају са владајућом коалицијом на нивоу Републике.

Неко је поменуо овде Истанбул и неку причу о тим неправдама. Тридесет пет милиона средстава из те фамозне, мистичне текуће буџетске резерве отишло је управо у Општину Параћин, осамнаесторо је запослено на неодређено, тридесет петоро за претходне две године на одређено, и ја не видим каква се то неправда чини према било којој јединици локалне самоуправе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Дакле, када говорим о одговорности, чекам већ шест година да коначно неко понесе тај терет и то бреме одговорности; шесту-седму годину сте већ на власти. Ево, почните прво од мене.

Све то што је овај господин кроз повреду Пословника желео да каже о мени, да омаловажи мој рад као председника општине... Нека не износи неистине овде да би дискредитовао на било који начин мене. Нека прво крене од мене.

Ево, ја вас позивам, крените од мене. Усвојите закон о пореклу имовине, крените од мене и тога шта сам радио у општини, да ли сам ја неком нешто плаћао и да ли сам имао злоупотребу, шта год, слободно. Ево, кажем, ја ћу први да понесем ту одговорност, али нека крену и остали, ови ваши који су на функцијама од 2012, 2014. или 2016. године. Нека и они подлежу одговорности, да једном засвагда положимо грађанима рачуне.

Кључна ствар у држави Србији је да нема одговорности, политичке, какве год хоћете, институционалне. Тога нема зато што је згодно да се паушално прича, да се у неког упире прстом – овај је задужио, овај урадио ово, овај оно, у жару политичке борбе. Није то циљ, нека институције одраде свој посао. И опет вам кажем, почните прво од мене.

Када говоримо о финансирању јединица локалне самоуправе и начину расподеле средстава, слажем се да треба да постоје критеријуми, али нису ти критеријуми у овом тренутку опредељујући за додељивање средстава. Кључни критеријум за додељивање средстава је колико је нека јединица локалне самоуправе у дубиози, колика је рупа у буџету и шта тиме треба да финансира.

Обично они који су одговорни, а има их, без обзира на то да ли су опозиција, да ли су из владајућих структура, има озбиљних председника општина и градоначелника... Они који су одговорни, озбиљни, домаћински располажу средствима, они бивају кажњени зато што кажу – па њима не требају средства, они добро располажу средствима, не дугују, нису задужени, измирују своје обавезе и њима то не треба да се да. А оне који то не знају, њих чашћавамо из буџета. То је кључ проблема.

Даље, када говоримо о томе да су пензије, или шта год, светска економска криза, разлог да се градовима и општинама одузме део средстава, па, ради се само о утврђивању приоритета. Свака власт утврђује приоритете. Ви сте показали да вама нису приоритет јединице локалне самоуправе, да су вам већи приоритет певајуће фонтане, јарболи, гондоле, неререформисана јавна предузећа; чујем овде приче о „Србијагасу“, ЕПС-у итд., они троше новац свих грађана Србије.

Ви одузimate од пензионера, војника, професора, пољопривредника, од свих људи, одузimate од јединица локалне самоуправе, и све те новце гурате у државну касу да бисте онда њима могли да управљате.

Дакле, ради се о приоритетима. Прва реч је одговорност, друга – приоритети. Ако држава сматра да треба да води политику децентрализације, да да већа овлашћења по дубини власти, а мања на централном нивоу, врло лако ће то урадити. То је ствар политике и ствар одлуке. Пара има довољно, али је питање како и на који начин која власт жели да их троши.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Само једно питање – време групе? Председнице, имамо ли време групе?

Хвала.

Мени је драго да је претходни говорник, Арсић, помињао ко је шта урадио и ко је за шта и за колико задужио грађане Србије. И, једна невероватна реченица посланика који каже да је влада Демократске странке давала више новца локалним самоуправама, и то је ваљда лоше, а влада Српске напредне странке им је отела тај новац, и то је ваљда добро. Ја то не могу да појмим, а и нико ко има здрав разум вероватно то не може да појми.

Ви сте, драги пријатељи, одузели грађанима и грађанкама Србије педесет милијарди динара само кроз локалне самоуправе. Одузели сте им плате. Одузели сте и отели, за шта ћете кривично одговарати, пензије, јер су пензије стечено право. Смањили сте дневнице и војницима и полицајцима. Све што је могло да се узме, ви сте узели.

Смањили сте субвенције за пољопривреду које су биле 12.000 динара и свели их на 4.000 динара. Притом, на нашу субвенцију од 12.000 динара евро је био 80 и цена нафте 80 динара по литру, а сада је цена нафте 160 динара по литру и евро је 118 динара. Упропастили сте пољопривреднике.

О вашој политици према пољопривредницима и пољопривреди у целини говори то што нико од вас из СНС-а није данас споменуо подручја која су уништена: Пожегу, град Ужице, Косјерић, Смедеревску Паланку и Велику Плану. Само у Смедеревској Паланци хиљаду људи је изгубило дом, кров над главом. Четири хиљаде хектара обрадиве пољопривредне површине је уништено само у Смедеревској Паланци. Школа, обданиште, црква је оштећена, а могу да мислим како је и у другим општинама. Вас то не занима. Зашто? Зато што сте нафатирали ваше џепове парама, зато што вам је смешно све оно што ми говоримо и што су главни проблеми грађана Србије.

Шта смо ми оставили, шта сте ви оставили, шта је ко затекао, можемо и о томе да говоримо. Просечна плата је била 30 евра када сте ви вршили власт 2000. године. Повећали смо је на 300 евра, са 30 евра на 300. Вратили смо стару девизну штедњу. Вратили смо тринаест заосталих пензија које сте ви отели грађанима Србије. Вратили смо „Телеком“. Вратили смо земљу у Уједињене нације. Избацили сте нас из УН, из развијеног света.

Дуг је био 14 милијарди евра када је Демократска странка преузела власт, да то рашчистимо. Оставили смо га на 15,1 милијарди. За 1,1 милијарду је Демократска странка задужила земљу, и то прихватамо. Прихватамо кривицу и у име оних који данас ћуте а били су наши коалициони партнери, али не желим да их спомињем, то је до њих. Значи, за 1,1 милијарду је Демократска странка задужила земљу.

Ви долазите на власт 2012. године; са 15,1 милијарде задужујете земљу на 26 милијарди евра. Више од десет милијарди евра сте задужили земљу Србију вашом бахатом, нестручном и корумпираном политиком. То су последице ваше власти.

Драги пријатељи, седмо лето сте ви на власти. Упропастили сте све чега сте се дотакли. Толико нико није владао.

(Председник: Посланиче, с ким водите комуникацију?)

Изволите?

(Председник: С ким комуницирате?)

Одговарам...

(Председник: На шта одговарате?)

... Због грађана Србије и говорим по амандману у времену посланичке групе, а одговарам на оно што је говорио господин Арсић. И молим вас да ме не прекидате.

(Председник: Није ми јасно коме одговарате.)

Значи, не могу да наставим?

(Председник: Не, можете ви што год хоћете, али по ком основу?)

Не, не могу ја шта год хоћу, само што је по Пословнику. Ми поштујемо закон.

(Председник: Знам, знам, убило вас поштовање Пословника.)

Ми поштујемо закон, за разлику од Зеље, Звонка Веселиновића и осталих.

Тако да, драги пријатељи...

(Председник: По ком основу баш ви одговарате?)

Председнице, питао сам вас малопре да ли Демократска странка има време посланичке групе. Рекли сте – да.

(Председник: Да ли је он овлашћен? Колико знам, Александра Јерков је овлашћена. Председник групе нисте, заменик нисте.)

Да ли Демократска странка има време?

(Председник: Време групе има. А ви мислите да можете у том времену да преузмете сва овлашћења и одговарате шта год вам падне на памет?)

Мени је драго да су грађани Србије чули бар део онога како је Српска напредна странка упропастила земљу. Нажалост, одузимају ми опет време, тако да ћу неком другом приликом.

ПРЕДСЕДНИК: Не одузима вам нико ништа. Молим вас, то је неки договор, да устанете један по један, па неко време, време, одузимају нам неко време. То већ постаје трагикомично. Немојте, молим вас.

На мени је, по члану 27, да водим овај парламент и седницу по Пословнику. Ја сам вас само питала да ли је дошло до промене у

посланичкој групи, да ли је сад и мимо овлашћења неко други овлашћен. Ви кажете – ја могу шта хоћу, у времену групе. Ако ви тако...

(Радослав Милојичић: Нисам ја рекао.)

Не, мени је све у реду, стварно. Нећу се опирати, нека прича ко шта хоће, јер о амандманима не причате уопште. Али у реду.

(Александар Мартиновић: По Пословнику.)

Ви по Пословнику.

Прихватам одговорност унапред. Дакле, ово је изашло мимо моје контроле, ја прихватам одговорност унапред.

Али морам сада да избришем листу да бих вама дала реч. Пријавите се.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, повређен је члан 107.

Демократска странка наставља са својом морбидном политиком пошто очигледно другу политику немају.

Овде је било речи о томе како Српска напредна странка ни реч једну није рекла о невремену, о штети коју су претрпели грађани појединих општина и градова у Србији. Зашто? Каже – зато што сте се, цитирам овог умног човека из Демократске странке, „нафатирали“.

Госпођа Ивана Стојиљковић из Ужица, не знам да ли се нафатирала. Цокићу из Смедеревске Паланке, да ли си се ти, човече, нафатирао?

(Радослав Милојичић: Могу ја да одговорим?)

Миланка, јесте ли се ви нафатирали?

Где је Крсто Јањушевић? Човече, да ли си се ти нафатирао?

Сад питам господина из Демократске странке... Ово су све општине и градови који су погођени ових дана невременом; нису се нафатирали, обични су људи од крви и меса.

(Радослав Милојичић: Вучић се нафатирао.)

Колико ће новца Драган Ђилас...

(Радослав Милојичић: Гашић се нафатирао. Зеља се нафатирао.)

... Вук Јеремић, Драган Шутановац да издвоје па да помогну Ужицу, Ариљу, Пожеги, Смедеревској Паланци, Пожаревцу и свим другим местима у Србији која су претрпела невреме?

Драган Ђилас, који је купио ових дана Демократску странку, и који је прави председник Демократске странке, има пријављену имовину, људи, од 25.000.000 евра! Па нека издвоји макар део средстава, нека обнови цркву, школу, вртић негде у Пожаревцу, мало у Ужицу, мало у Смедеревској Паланци.

Вук Јеремић, човек прими за две године 7. 200.000 долара, мало од катарске амбасаде, мало из Хонгконга, мало из Гвинеје Бисао, мало из Сингапура, из Њујорка, питај бога одакле...

(Председник: Не, није из Гвинеје Бисао ништа добио, добио је из Катара.)

Издвојите мало те паре, помозите напаћеном народу који је претрпео штету услед незапамћеног невремена које је захватило Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

Посланици, како сам одредила да је гласање у 14 часова, сада ћу направити мали прекид да бисмо се припремили за гласање.

У 15 часова ћемо наставити са расправом по амандманима.

Захваљујем.

(После паузе – 14.00)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, пре него што пређемо на одлучивање, потребно је да утврдимо кворум.

Молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 142 народна посланика.

Прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање 10. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ДОДАТНОГ ПРОТОКОЛА ЕВРОПСКОЈ ПОВЕЉИ О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ О ПРАВУ ДА УЧЕСТВУЈЕ У ПОСЛОВИМА ЛОКАЛНИХ ВЛАСТИ, у целини.

Закључујем гласање: за – 143, против – један, уздржаних – нема, нису гласала – два посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР ГУВЕРНЕРА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог председника Републике Србије да се за гувернера Народне банке Србије изабере др Јоргованка Табаковић.

Закључујем гласање: за – 142, против – шест, уздржаних – нема, укупно 148 посланика је учествовало у гласању.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог и за гувернера Народне банке Србије изабрала др Јоргованку Табаковић.

Дозволите ми да јој у ваше и у своје име честитам на избору и пожелим успех у даљем раду.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР ВИЦЕГУВЕРНЕРА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог гувернера Народне банке Србије да се за вицегувернера Народне банке Србије изабере Жељко Јовић.

Закључујем гласање: за – 142, против – два, уздржаних – нема, нису гласала три посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог и за вицегувернера Народне банке Србије изабрала Жељка Јовића.

Дозволите ми да и њему у ваше и у своје име честитам на избору за вицегувернера Народне банке Србије и пожелим му успех у даљем раду.

Пошто је Народна скупштина обавила претрес, пре него што пређемо на одлучивање подсећам вас да се о сваком кандидату за члана Одбора Агенције за борбу против корупције гласа посебно, као и да, према члану 105. став 2. тачка 15. Устава Републике Србије, Народна скупштина већином гласова свих народних посланика одлучује о избору чланова Одбора Агенције.

Прелазимо на 13. тачку дневног реда – ИЗБОР ЧЛАНОВА ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере Вида Петровић Шкоро.

Закључујем гласање: за – пет, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није изабрала Виду Петровић Шкоро за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Стављам на гласање Предлог Заштитника грађана да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере Јанко Лазаревић.

Закључујем гласање: за – 142, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – четири посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала Јанка Лазаревића за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Стављам на гласање Предлог Удружења новинара Србије и Независног удружења новинара Србије да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере Живојин Ракочевић.

Закључујем гласање: за – 144, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – два посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова изабрала Живојина Ракочевића за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Дозволите ми да у ваше и своје име честитам изабраним члановима Одбора Агенције за борбу против корупције на избору и да им пожелим успешан рад.

Прелазимо на 14. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору председника судова, у целини.

Закључујем гласање: за – 141, против – један, уздржаних – нема, нису гласала – четири посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Захваљујем.

Сада имамо паузу до 15 часова. Редовна пауза, минус десет минута, значи у 15 часова настављамо расправу по амандманима. Хвала.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Дobar дан, настављамо са радом.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ (наставак претреса у појединостима).

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Новица Тончев.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Милићевић.

Изволите, уважени колега Милићевићу.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани министре, поштовани представници Министарства, даме и господо народни посланици, посланички клуб СПС ће, као што је господин Неђо Јовановић као овлашћени представник рекао током расправе у начелу, подржати сет законских предлога који долази из Министарства државне управе и локалне самоуправе, што је тема актуелног скупштинског заседања.

Што се тиче амандмана који сам поднео, амандман није суштинске већ техничке природе и поднет је како бисмо прецизније и боље уредили ову законску одредбу. Амандман се односи на члан 1. који каже: Локална самоуправа је право грађана да непосредно и преко слободно изабраних представника управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локално становништво, као и право – изворним предлогом је дефинисано „способност локалне самоуправе“, а ми предлажемо да то буде „обавеза локалне самоуправе“ да – у наставку је изворним предлогом предложено „у границама закона“, ми предлажемо да то буде „у складу са законом“ – планирају, уређују и управљају јавним

пословима који су у њиховој надлежности и од интереса за локално становништво.

Амандман није суштинске природе, већ техничке природе. Покушали смо додатно да прецизирамо одредбе када је реч о члану 1. овог закона. Иако овај амандман није прихваћен, он свакако не задире у суштину и не ремети реализацију циљева који се желе постићи усвајањем овог законског предлога, што је у потпуности, као што сам рекао, прихватљиво за посланички клуб СПС.

Сматрамо да усвајањем Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи ми заправо чинимо и правимо један квалитативан помак, један огроман корак напред ка реализацији циљева који су постављени и дефинисани када је реч о овом законском предлогу.

Дозволите само у наставку још неколико реченица, да још једном потпуно јасно и прецизно саопштим разлоге због којих посланички клуб Социјалистичке партије Србије има став да подржи овај законски предлог, само неколико реченица.

Пре свега, веома значи обавезна јавна расправа када је реч о припреми одлуке о буџету у локалним самоуправама, и то пре свега у оном делу који се односи на инвестиције. Ово је заправо гарант да ће грађани у локалним самоуправама учествовати у утврђивању приоритета, што је за њих веома важно.

Затим, рационализација и оптимизација локалних самоуправа, о чему је већ било речи током расправе у начелу, када је реч о броју помоћника председника општине, броју помоћника градоначелника, чланова градског већа и општинског већа, што ће бити у складу са бројем становника.

Закон такође прецизније одређује и дефинише јавни и транспарентнији рад локалног парламента. Постоји одредба, о чему је такође било речи, којом се утврђује да се седница локалног парламента може заказати најкраће у року од 24 часа, наравно, када постоје оправдани разлози за то.

Такође, предвиђена је могућност јавне расправе приликом припреме одлука које су од изузетне важности и значаја за грађане, дакле, да грађани сами могу учествовати у процесу који претходи непосредно пре доношења одлука, пре него што одлуке дођу пред одборнике у скупштинама градова или скупштинама општина. Рецимо, одлуке о комуналном реду, за шта су грађани свакако заинтересовани.

Затим, као што је већ било речи током расправе у начелу, закон прецизира и начин функционисања месних заједница, што је веома важно. Веома је важан однос Министарства за државну управу и локалну самоуправу кроз овај закон када је реч о месним заједницама. Добро је да

закон третира месне заједнице као основни вид организовања грађана на локалном нивоу.

Наравно, постоји могућност међуопштинске сарадње у вези са повереним и изворним пословима, на основу које се више општина и градова може удруживати, уз споразум; дакле, моћи ће да организују заједничко обављање одређених послова.

На самом крају, али такође подједнако важно када говоримо о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, о чему је током данашње расправе говорио и колега Јовановић – дакле, расподела средстава Буџетског фонда за програм локалне самоуправе. Оно што је за посланички клуб СПС-а од велике важности и значаја, то је да су средства у овој години када је реч о овом питању у односу на 2017. годину већа за 30,17%. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милићевићу.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, министре.

БРАНКО РУЖИЋ: Врло кратко. Захваљујем, господине председавајући.

Дакле, из разлога целисходности саме одредбе и јаснијег прецизирања, ја ћу као министар и у капацитету министра прихватити овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Даница Буквић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Даница Буквић.

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи: „Члан 1. Предлога закона мења се и гласи: У Закону о локалној самоуправи члан 2. мења се и гласи: 'Локална самоуправа је право грађана да, у складу са законом, у јединицама локалне самоуправе непосредно и преко слободно изабраних представника одлучују о питањима и управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локално становништво'.“ Овај амандман је прецизнија дефиниција предмета закона.

Хтела бих да истакнем само неке приоритете овог закона о којима су моје колеге већ у расправи у начелу говориле. Доношењем овог закона постиже се бољи рад општина и градова и веће учешће грађана у

доношењу политике на локалу. На тај начин локалне самоуправе постају ефикаснији и модернији сервис грађана.

Јавна расправа о предлогу овог закона траје већ скоро две године, тако да су грађани могли да дају своје примедбе и на тај начин унапреде овај закон.

Оно што је посебно значајно јесте чињеница да ће грађани имати могућност да се укључе у поступак припреме инвестиционог дела буџета локалне самоуправе, односно грађани ће моћи непосредно да одлучују о томе шта ће у њиховим општинама да се гради.

Такође бих истакла и већу могућност да грађани сами покрећу иницијативе које су од значаја за њихову средину, што се постиже смањењем процента са 25% на 5% од укупног броја грађана са бирачким правом који, по овом предлогу закона, могу да поднесу грађанску иницијативу.

Такође, до сада је број локалних функционера и број чланова већа био веома шаролик и различит у различитим општинама. Закон утврђује правило по коме ће број локалних функционера зависити од броја становника општине или града.

Све предложене промене су у складу са Европском повељом о локалној самоуправи.

Посебно бих истакла и похвалила министра Бранка Ружића, који готово свакодневно са сарадницима обилази локалне самоуправе широм Србије. Сматрам да је то свакако најбољи начин да се у непосредном контакту са локалним функционерима али и грађанима упозна са проблемима локалне средине, а све у циљу бољег, бржег и ефикаснијег решавања проблема, да би грађани били задовољнији.

Посланичка група Социјалистичка партија Србије ће у дану за гласање гласати за овај као и друге предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Звонимир Стевић.

Изволите.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, након дводневне начелне расправе, као и данашње расправе у појединостима, желим да истакнем и похвалим рад Министарства државне управе и локалне самоуправе, на челу са министром Бранком Ружићем.

Предложеним законским пројектима, господине министре, ви са вашим сарадницима омогућавате квалитетан, прагматичан и рационалан рад општина, градова, као и веће учешће грађана у доношењу важних одлука за интересе грађана општина, односно градова.

На Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи поднео сам следећи амандман; „Члан 1. Предлога закона мења се и гласи: 'У Закону о локалној самоуправи у члану 2. после речи 'представника' речи 'у јединицама локалне самоуправе' бришу се, а речи 'у границама закона' замењују се речима 'у складу са законом'.“ Као образложење сам навео: „Амандманом се врши прецизирање одредбе члана 2. важећег закона“.

Доношењем сета закона из области локалне самоуправе грађанима се пре свега омогућује веће учешће у раду локалне самоуправе, од знатно ефикаснијег рада у остваривању заједничких и општих интереса па до корака ближе у реформи система плата.

Органи локалне самоуправе и њихова структура, надлежност и оквир деловања, као и улога осталих организација и институција на локалном нивоу, али и нас грађана, регулисани су Законом о локалној самоуправи. Поред овог закона, рад локалне самоуправе детаљније је уређен статутом који доноси скупштина општине, односно град, који је највиши правни акт јединице локалне самоуправе.

Према Закону о локалној самоуправи, локална самоуправа је право грађана да управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локално становништво, непосредно и преко слободно изабраних представника у јединицама локалне самоуправе. Локална самоуправа је, такође, право и способност органа локалне самоуправе да, у границама закона, уређују послове и управљају јавним пословима који су у њиховој надлежности и од интереса за локално становништво.

Сматрам да је изузетно важно да сви ми као чланови наше локалне заједнице имамо право да учествујемо у дефинисању заједничког и општег интереса у нашој локалној самоуправи, да учествујемо у креирању начина на који се на нивоу локалне самоуправе управља јавним пословима, да пратимо на који начин органи локалне самоуправе управљају јавним пословима, као и да пратимо да ли се и у којој мери остварују дефинисани заједнички и општи интереси.

Да бисмо успешно остварили своја права, неопходно је да се упознамо са структуром локалне самоуправе и њеним надлежностима које су прописане законом а дефинисане статутом јединица локалне самоуправе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Стевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч?

Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, поднео сам амандман на члан 1. у жељи која је, чини ми се, заједничка свима нама који смо у коалицији која сада углавном, како на републичком тако и на локалном нивоу, влада, у жељи да питање социјалне правде и уопште социјалне равноправности, а и правде према грађанима Србије, добије једно озбиљно место.

Наиме, поштовани министре, морам да вас упознам да сам данас на кућну адресу добио препоручену пошиљку из Општине Параћин са дописом где пише – одборницима СО Обреновац, пошто сам уједно одборник и у СО Обреновац... Овакво писмо, којим се тражи подршка за хајку против сопствене земље пред Саветом Европе и другим органима, засигурно је упућено свим одборницима у Републици Србији.

Ако мене не вара памћење, у Србији постоји 6.627 одборника, а трошак слања оваквих пошиљака је преко 450.000 динара. Према томе, уважени министре, од вас очекујем да ваше министарство предузме одговарајуће мере, а да са овим званично упозна и државног ревизора и пошаље га у ванредну инспекцијску контролу у Општину Параћин да провери ове моје наводе и слутње и утврди да ли се новац грађана Параћина, грађана Републике Србије, буџетска средства троше за вођење једне бесомучне кампање против сопствене државе.

Не бих ово коментарисао данас да је господин Саша Пауновић, који је у потпису овде са све печатом СО Параћин, то платио из свог сопственог џепа или из страначког џепа, али овако нешто, сложићете се, апсолутно је недопустиво. За ово се хитно морају предузети мере, проверити и повести одговарајући поступци, да напokon рашчистимо ко заиста ради у интересу грађана, ко кампању води из онога што му држава дозволи, из буџетских средстава, на одговарајући начин, а ко овако краде буџет Републике Србије, краде грађане Републике Србије, краде сопствене грађане у Параћину да би водио хајку против Републике Србије баш у овом тренутку, који је јако важан и због Косова и Метохије и због многих других ствари. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, Закон о локалној самоуправи је веома важан правни акт; он прави заправо разлику између државне управе и локалне самоуправе, тамо где грађани непосредно остварују своја права.

Господине министре, ми српски радикали од вас очекујемо доста интервенција по локалним самоуправама зато што објективно постоје потребе. Ми знамо да сте ви били на високим страначким функцијама, да локалну самоуправу и из тог разлога познајете, а и сада се трудите да нешто побољшате, међутим, морате врло често да правите анализе, да видите одакле треба кренути.

Неке колеге су причале овде о изворним приходима локалних самоуправа. На какав изворни приход локална самоуправа Црна Трава може да рачуна када она у седишту варошице има око 400 становника и укупно 1.661 или 54% мање него 2002. године када је био попис?

Затим, треба да погледате да ли још нека насељена места, како се дефинише по Закону о територијалној организацији, у нашој држави треба да добију статус општине.

Неко је овде причао о елементарним непогодама. Заиста имамо пуно разумевања за све грађане које је ових дана погодила елементарна непогода, али некад се деси да из ведра неба, из чиста мира грађане Србије стрефи елементарна непогода, као што је био 5. октобар. Као што се, уосталом, дешава и у скорије време када владајућа већина на државном, односно републичком нивоу жели да преслика адекватно стање на локалне самоуправе иако се зна да људи који би могли да буду бирани да руководе тим локалним самоуправама нису адекватна и добра решења. Али, услед разних притисака који долазе са државног нивоа, направи се таква коалиција и онда настају одређени проблеми.

Све ово морате сагледати и интервенисати. Надам се да ће доћи до одређених позитивних промена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИНА РИСТИЋ: Хвала.

Поштоване даме и господо народни посланици, читајући ове законе, човек не може а да се не запита зашто су рокови остали тако велики. Наша влада као да не зна за неке друге бројеве осим 30, 60, 90; ту су и рокови од шест месеци, ваљда је то тешко да се прерачуна у дане. Ево, тражила сам краћи рок од 30 дана у овом закону и – нема. Да се нешто достави, пошаље, организује, одлучи, најмање 30 дана. Додуше, пише „до 30 дана“, али у пракси то никада није краће од 30 дана када су државни органи у питању. Па онда се чека одговор 30 дана.

Не знам зашто се ови рокови само преписују. Ми смо у процесу дигитализације, и то ова влада стално потенцира; данас су средства комуникације савремена, а у нашим законима остају рокови као да путујемо запрегама. Ево и примера: додаје се члан 88а, који се тиче споразума о сарадњи јединица локалне самоуправе, па став 2. гласи: „Јединица локалне самоуправе доставља министарству надлежном за локалну самоуправу споразум о сарадњи у року од 30 дана од дана закључења споразума“. Зашто? Споразума откуцан, потписан, може да се пошаље одмах. Зашто 30 дана? Не иде пешке. Шта се онда дешава у тих 30 дана? Да ли они смеју да сарађују, да ли чекају неки одговор?

Све се одуговлачи до изнемоглости, све је превише споро, а администрација то обилато користи. И то се дешава сада, у 21. веку, у нашој земљи.

Додуше, пише да министарство само води ту евиденцију, примају к знању, не мешају се ваљда у ту сарадњу. Као што се нико не меша у случај Мехе Омеровића. Нико није надлежан, нема рокова, па јавност сада етикетира све народне посланике да можемо да радимо шта хоћемо. Сви смо због Мехе обележени као лопови и као људи којих се треба плашити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Ристић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о локалној самоуправи. Измене и допуне овог закона су само козметичке природе, пре свега из разлога јер не дотичу две најважније ствари које се тичу локалне самоуправе. Једна од тих ствари је начин избора одборника у локалној самоуправи, а друга ствар је начин финансирања локалне самоуправе, односно начин расподеле трансферних средстава од стране Републике локалним самоуправама.

Што се тиче ове прве ствари, везано за начин избора одборника, сви смо сведоци да на територији локалних самоуправа данас има свега и свачега. Имамо ситуацију да су се, рецимо, за ове две године колико је прошло од последњих избора у неким локалним самоуправама променила три, негде чак и четири председника; од тога, неки су по два пута бирани. Значи, скуп се једна већина и договори се – хајде, мењаћемо председника општине, и они то ураде. То је поготово карактеристично за мање општине.

Имали смо и пример, рецимо, закључене листе такозване, имамо пример тога и овде у Парламенту, да је недавно, пре двадесетак или можда

месец дана, једна наша колегиница постала народни посланик као члан Демократске странке а изабрана је на листи покрета Доста је било.

Докле год се не уведе ред у овој области, у области изборног законодавства, где ће се тачно знати ко ће имати какву одговорност, дотле ће се у локалним самоуправама дешавати овакве ствари и биће веома тешко завести неки ред.

Српска радикална странка већ годинама упозорава на ову чињеницу, међутим, и ова и претходне власти су се оглушивале о ово.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, даме и господо, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Костур овог закона донет је 2007. године и он се суштински није мењао до сада. То није неки велики период, али с обзиром на то колико често мењате законе у овој скупштини, ово се може сматрати једним од дугорочнијих закона. Додуше, овај закон је донет за време владавине Демократске странке, али то не значи да је закон био добар и онда када је донет. Да се у овој сали мало више слушало оно што су говорили посланици Српске радикалне странке, сви закони би били много бољи и мењали би се само онда када се за тим укаже реална потреба.

Српска радикална странка је поднела велики број амандмана на овај закон желећи на тај начин да покаже да и овај предлог закона има доста недостатака. Јасно ми је да нећете усвајати наше амандмане, али сам сигуран да ће предлог овог закона поново ићи на дораду. Локална самоуправа се на одређени начин може сматрати посебном, четвртом граном власти, тако да се овоме мора приступати на одговоран начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Изволите, колегинице Белачић.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Даме и господо, Посланичка група СРС поднела је низ амандмана на Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Својим амандманима желели смо да побољшамо предложено законско решење, међутим, не можемо а да не скренемо пажњу грађанима Србије који прате овај пренос да су све предложене измене и допуне углавном козметичког карактера и да се у њима суштински ништа не мења.

Овај предлог закона не решава срж проблема са којима се суочавају грађани у локалним самоуправама, а то је немогућност запошљавања у локалним самоуправама оних грађана који нису чланови владајућих странака. У великим локалним самоуправама то не представља проблем, али запитајте се како је у малим местима где је индустрија уништена и где су локалне самоуправе можда једине институције где је могуће ступити у радни однос. Младим људима који конкуришу за посао у локалним самоуправама поставља се услов да се учлане у владајуће странке, да достављају сигурне и капиларне гласове, одлазе на митинге и обављају друге страначке дужности како би могли да задрже своја радна места.

Наше питање упућено вама, господине министре, јесте – да ли сте спремни да се ухватите укоштац с овим проблемом и да ли сте способни, с обзиром на то да припадате мањинској странци у владајућој коалицији, да овај проблем решите? Уколико будете одлучили да се позабавите овим проблемом, мораћете сами да осмислите одговарајуће решење јер у европском законодавству, на основу ког пишете законе, свакако нећете наћи овакав случај. Нажалост, ситуација да се локална самоуправа подређује потребама владајућих странака карактеристична је само за Србију. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Белачић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала. Даме и господо народни посланици, кроз предложене амандмане настојимо да изнесемо наше мишљење о овом предлогу закона с обзиром на то да смо временски лимитирани да говоримо и расправљамо о само неколико његових чланова.

У овај Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи уграђена су решења из чак шест секторских закона, што се наводи као разлог за ову законску иницијативу. Практично, секторски закони ажурирају послове и надлежности јединица локалне самоуправе. Много су већи проблем недостаци у практичној примени важећег закона, што и предлагач признаје, да садашња законска решења у пракси дају врло различите резултате, од тога да су поједини градови и општине јако

признати и познати у јавности (такав пример је Град Јагодина), до тога да су многе раније развијене општине данас у запећку (пример за то је Смедеревска Паланка).

Очигледно нису у питању законска решења, него кадровски потенцијал и мотивисаност градских и општинских тимова да унапреде своје средине. У општинама, у јединицама локалне самоуправе нема довољно, а у некима чак нимало, грађанске иницијативе, нових идеја, ентузијазма и свега оног што води напретку. Усвојићемо ми овде многа решења, изгласати законе, али проблеми ће и даље остајати јер нема довољно стручних, административних, материјалних, финансијских и техничких потенцијала. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, с обзиром на финансијску презадуженост локалних самоуправа, овим амандманом СРС покушава да да свој допринос и да упозна јавност да месне заједнице немају никакву улогу у креирању свог животног и привредног амбијента.

Због недостатка новца, локалне самоуправе формирају оне месне заједнице чије је гласачко тело бројније. Месне заједнице са малим бројем становника по правилу остају без основних инфраструктурних и комуналних услова. Колико ће средстава и како бити уложено у развој месне заједнице, искључиво одлучује један човек, градоначелник или председник општине, вођен бригом како да и даље продужи свој политички живот и остане на власти. Зато су савети месних заједница изгубили сваки смисао и самим тим се њихове одлуке не узимају у разматрање.

Ради равномерног развоја једне средине и опстанка људи у тим срединама, нарочито сеоским, Министарство би морало под хитно прекинути ову праксу. Циљ је да се послови из локалне самоуправе пренесу на мање територијалне јединице, у овом случају месне заједнице. Становници одређене месне заједнице углавном се сами сналазе. Савети месних заједница се не бирају по закону, већ су то углавном активисти одређених политичких странака. Уместо да држава укључује своје грађане у процес одлучивања на њиховим територијалним јединицама, управо

ради супротно – грађани се ништа не питају и централизација је све већа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Деспотовићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Ружићу, образложење којим Влада одбија амандман који смо поднели и који ја сад образлажем није добро зато што је оно технички написано, да су уподобљене правне норме, а то у ствари није тачно, јер не могу грађани непосредно да управљају и да утичу на послове и на вршење власти у јединицама локалне самоуправе. То једино могу преко својих изабраних представника, ви то добро знате, ако погледате Устав, члан 52. који говори о изборном праву, јер су избори за локалну самоуправу слободни и непосредни, ако би то тако било. Међутим, заиста је ситуација у Србији другачија. На свим допунским или, да тако кажемо, изборима који су ван редовног рока, па и на овим редовним, показало се да је притисак владајуће странке толики на бираче куповином гласова, разним обећањима, запошљавањем, плаћањем електричне енергије, показивањем гласачких листића по изласку са гласачких места, усликавањем мобилним телефонима, пакетићима разним... Све је то довело до тога да је апсурдно да и у закону напишете да су избори слободни и непосредни.

Јер ако имате ситуацију да кандидат за одборника у Косјерићу, Вршцу, било ком граду у Србији, у Мионици, где су одржани у скорије време избори, на такав начин доживљава политичку борбу да због тога што је на листи те политичке странке врши притисак на бираче, обећава, уцењује итд., онда ми не можемо да говоримо, господине Ружићу, о томе да било који закон о локалној самоуправи унапређује функционисање локалне самоуправе. И све дотле док одборник располаже слободно својим мандатом, а налази се на трговини, на берзи, тога неће бити у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, господине Ружићу.

БРАНКО РУЖИЋ: Госпођо Јовановић, хвала вам на указивању на ово веома важно питање, али мислим да је важно истаћи због јавности да је могуће, путем референдума, да се грађани једне општине изјасне и непосредно утичу на политику неке општине. Дакле, ако се на референдуму изјасне о неком питању које је од значаја за њих и за ту

општину, општина је онда обавезана да по тој одлуци практично спроводи политику. Тако да није тачно да непосредно изјашњавање није могуће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

Наташа Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Реплика.

Нисам мислила на референдум. Ви врло добро знате, господине Ружићу, када је ова одредба први пут унета у закон; ви сте тада били део опозиционе Социјалистичке партије Србије. Године 2001, због позивања на некакву европску повељу и на препоруке Савета Европе, где Србија још увек није била члан, то је промењено не због референдума – јер ми не споримо то питање, чак постоје многе локалне самоуправе у Србији где одборници Српске радикалне странке, опозициони, у одређеним питањима траже да се грађани на тај начин изјасне – него због невладиног сектора, који ће на тај начин наводно непосредно да утиче на локалну власт.

Тако имамо у Крагујевцу, то нам је оставила претходна власт, а Радомиру Николићу је ваљда Скот и даље толико близак, на улазу у зграду Скупштине Града Крагујевца таблу која обележава америчку амбасаду. Да ли је то вама нормално? Имате тако друге градове у Србији – е, ту нам је помогао неки град тамо из ЕУ и ми сада морамо то да поштујемо и радићемо све што се од нас тражи.

Ви сами признајете у овом закону и у разлозима за његову измену и допуну, јер ваљда се, и тако је, око 70% закона које доносите у Народној скупштини Републике Србије управо примењују на нивоу локалне самоуправе, да не спорите да ви и ваша коалициона власт желите да се управо тај утицај европских званичника и те бриселске бирократске администрације спусти на ниво локалне самоуправе.

Дакле, пре свега, када сам се обраћала, мислила сам на тзв. невладин сектор. Њихов утицај, поготово оних који раде за интересе страних обавештајних служби и многих непријатељских структура са Запада, у појединим локалним самоуправама је и те како велики.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, предлагач измена и допуна је у Предлогу закона о коме данас говоримо у члану 1. предложио брисање речи „у јединицама локалне самоуправе“, а Посланичка група СРС је овим

амандманом предложила да се у постојећем закону у члану 2. речи „локална самоуправа“ замене речима „самоуправа у градовима и општинама“.

Чланом 2. постојећег закона дефинисан је термин локална самоуправа као право грађана да управљају јавним пословима од непосредног, заједничког и општег интереса за локално становништво, непосредно и преко слободно изабраних представника у јединицама локалне самоуправе, као и право и способност органа локалне самоуправе да у границама закона уређују послове и управљају јавним пословима који су у њиховој надлежности и од интереса за локално становништво.

Предлагач је у образложењу за ове измене и допуне закона као један од разлога навео усклађивање са другим законима: Законом о удружењима из 2011. године, Законом о планирању и изградњи из 2014. године и другим законима. На основу овога можемо закључити да је за један тако важан закон као што је Закон о локалној самоуправи недопустиво да толико времена чека на усклађивање, јер је јасно да се због неусклађености закона приликом примене у пракси људи у локалним самоуправама могу сусрести са разним проблемима који су последица неусклађености.

Наша посланичка група је мишљења да би прихватањем овог амандмана био унапређен текст закона, који ће у сваком случају бити усвојен.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Шта би требало да буде суштина сваког закона о локалној самоуправи? Да настоји да што више грађана на локалном нивоу буде укључено у доношење одлука и функционисање локалне власти. То је суштина, том циљу треба тежити.

Ми имамо уставне одредбе које јасно говоре да све локалне самоуправе, односно да су сви грађани једнаки и равноправни, а у свим законима које смо до сада имали прилику да видимо, поготово када је у питању начин финансирања локалне самоуправе, видимо једну неправду која дужи период траје, траје деценијама, која се никако не исправља зато што власти која је актуелна не пада на памет да предузима неке радикалне или корените мере, у зависности како је ко политички опредељен. Она се своди на следеће: када је у питању локална власт, неравноправност се огледа у чињеници што грађани и локалне самоуправе које се налазе на северу Србије, у АП Војводини, имају ексклузиву да између локалне самоуправе и централне власти имају једног посредника, а то је власт која

сачињава АП Војводину, односно Скупштину АП Војводине и Владу АП Војводине. И, када је у питању изворно финансирање, које би требало да служи за унапређење локалне самоуправе и једним делом за финансирање централне власти, односно државе, ми који живимо у том делу Србије морамо додатно да финансирамо администрацију која је не тако мала, која се налази у органима АП Војводине.

Када су у питању трансферна средства, ми имамо ситуацију да се за поверене послове који се дају локалној самоуправи средства пласирају и исплаћују преко посредника, тј. органа АП Војводине. Тако да за школство и здравство новац из централне благајне, односно републичког буџета прво иде у покрајински, па покрајински трансферише та средства локалној самоуправи. Чиме смо ми то заслужили на северу Војводине да имамо такву ексклузиву? Неспособношћу и недостатком храбрости актуелне власти да једном стане на пут томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јосип Броз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, измене и допуне које предлагете у члану 1. Предлога закона о локалној самоуправи, односно измене које вршите јесу језичко појашњење текста Закона, како видимо из образложења.

Члан 1. Предлога закона, који се односи на члан 2. постојећег Закона о локалној самоуправи, дефинише локалну самоуправу. Српска радикална странка амандманом који смо поднели тражи да се текст „у границама закона“ брише, јер свака локална самоуправа функционише у границама закона и по закону, бар би тако требало да буде. Уколико сте хтели да појасните текст овог предлога закона, за који кажете да сте га радили дужи низ година и да измене и допуне воде ка унапређењу, онда сте свакако морали да прихватите овај амандман Српске радикалне странке и да њиме побољшате и прецизирате законски текст.

Овај предлог закона утврђује права и дужности општинских већа. Надлежности општинских већа у београдским општинама су смањене, па се често поставља питање чему она служе. Централизацијом власти у Београду велики број општинских надлежности прелази у надлежност Града, а самим тим се смањује буџет одређених општина. Од 2016. године

тако је и са закупом пословног простора, када он постаје ингеренција Града и том приликом расподела прихода је 70:25, односно само 25% од закупа остаје општинама.

Српска радикална странка залаже се за децентрализацију власти, о којој ви причате само у кампањи, и за враћање одређених надлежности општинама. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драгомир Карић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите, колегинице.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи како бих додатно ставила акценат на важност сарадње локалне самоуправе и органа државне управе. С обзиром на то да органи државне управе координирају, унапређују и подстичу развој у различитим областима, наравно, у складу са планом Владе Републике Србије, циљ и јесте да се кроз сарадњу општинских и државних органа створе услови да се унапреде сви сегменти који су од значаја за наше друштво.

Имајући у виду да је Закон о буџетском систему предвидео закон о коме смо расправљали крајем прошле године, да се за капиталне пројекте издвоји 128 милијарди динара и да је 40% тог износа предвиђено и одвојено за Министарство саобраћаја и инфраструктуре, односно за капиталне пројекте овог министарства, од виталног је значаја да се и наше локалне самоуправе на време припреме, да припреме документацију, да припреме пројекте како би у што већој мери искористиле ове подстицаје да унапреде своју инфраструктуру и услове за своје грађане.

Стратешки циљ Владе Републике Србије свакако је улагање у постојећу инфраструктуру али и у изградњу нове, у изградњу нових путева, у наше боље повезивање у региону, јер је то предуслов да будемо доступни инвеститорима и да створимо услове за нова запошљавања и за развој наше привреде и економије. Сведоци смо да се сада више него икада улаже управо у ове капиталне пројекте, да се ради сваког дана континуирано, посвећено, у складу са приоритетима и да се инфраструктурни радови обављају широм наше земље. Дакле, не ради се више у кампањи, не ради се наврат-нанос, ради се читаве године, како би

се што више пројеката завршило и што више наше инфраструктуре обновило.

Оно што је такође значајно када су у питању капитални пројекти јесте то што се сада акценат ставља на оно што је годинама било занемаривано: раде се пројекти у области водоснабдевања, канализационих мрежа итд. Морала бих да истакнем да је Општина Трстеник управо ових дана потписала један веома важан пројекат, који се тиче изградње магистралног водовода кроз села са десне стране Мораве, а у припреми је документација и за леву страну Мораве. Дакле, желимо да радимо одговорно, посвећено, да одговоримо свим потребама наших грађана и да све оно што је било запостављено у претходним годинама исправимо. У томе је кључ, у правовременом деловању и ослушкивању потреба наше локалне заједнице.

Изузетно је значајно да локална самоуправа, односно њени представници буду доступни грађанима, да ослушкују њихове потребе, да уважавају њихове сугестије и да раде како би унапредили сваки сегмент живота. Изузетно је важно и да се правовремено припреме пројекти и документација, да покушамо да што боље одговоримо на изазове и да искористимо сваку шансу за развој и покретање свих наших градова и општина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Турк.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љибушка Лакатош.

Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге и колегинице народни посланици, предложено решење закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи доприноси бољем раду јединица локалне самоуправе где ће грађани више партиципирати у доношењу политика; доприноси ефикаснијем раду службеника; унапређује услове за остварење права и положаја припадника националних мањина; доноси измене у раду скупштине, општинског већа; реформише функционисање месних заједница.

С обзиром на то да се у Србији јавља проблем да образовни систем не одговара потребама привреде, да школовани кадрови не могу да раде у привреди и да су у дефициту стручна занимања, неопходна је сарадња образовних институција и јединице локалне самоуправе.

Повезивањем Привредног савета и локалног Савета за запошљавање са Техничком школом уочене су потребе привреде на територији општине Стара Пазова. Понуђена су конкретна решења у

образовању, то јест отварање нових смерова са којих би се запошљавали у многобројним фирмама које послују на територији општине Стара Пазова. Оваква сарадња је пример добре праксе и доприноси развоју општине, која спада у најразвијеније општине у Србији и поднела је иницијативу за добијање статуса града, а уједно доприноси и свеукупном развоју Србије.

У том смислу, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врше измене у члану 2. Закона о локалној самоуправи, где се додаје нови став који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој школског система“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Верољуб Матић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мој амандман односи се на развој општина и градова, првенствено на привредни и економски развој. Закон о локалној самоуправи ваљда првенствено и треба да се односи на привредни и економски развој. Из тог привредног и економског развоја иде боље пуњење буџета, тај народни новчаник се увећава; из тог народног новчаника се гради инфраструктура, услови за бољи живот, а самим тим и подизање стандарда живљења грађана. Ваљда је то циљ свих нас, да радимо на томе и да имамо такву врсту резултата.

Ја ћу навести један пример који се десио у нашој Србији, у Мачванском и Колубарском округу, пре седам-осам година, а везан је за члан 88а овог закона. То је Споразум о сарадњи јединица локалне самоуправе који је садржао једанаест малих општина. Значи, на нивоу Мачванског и Колубарског округа три града, Шабац, Ваљево и Лозница, нису била у том споразуму, а биле су све мале општине. То је подржала тадашња Стална конференција градова и општина и та заједница малих општина почела је да функционише. Међутим, то је било под максимумом – ништа не узимамо великим, а мали да дижу стандард и да се привредно и економски развијају. Али то није заживело првенствено зато што су под тадашњом влашћу, која није и данашња, сви хтели да буду велики моћници у малим срединама. Једноставно, то није заживело.

Међутим, то није изгубило свој значај и, гледајући предлог члана 88а овог закона, поново се враћа у живот тако нешто. Предлажем, с обзиром на то да је проблематика тих малих општина углавном слична,

поготово на истом простору, да се обнови тако нешто, јер од тога не може да буде штете, нико ништа не губи, могу само да добију.

Ја ћу чак навести општине које су биле у тих једанаест, то су: Богатић, Владимирци, Мали Зворник, Крупањ, Љубовија, Осечина, Лајковац, Мионица, Љиг, Уб и Коцељева. Кажем, они су са сличним проблемима. То је простор који је с једне стране ограничен реком Дрином, Савом, Колубаром, Тамнавом, Мачвом, Азбуковицом, Рађевином, Посавотамнавом. То је сјајан простор, који заједнички може много боље да напредује него што напредује појединачно.

Зато је мој предлог и практичан, да све то поново профункционише – наравно, то зависи првенствено од руководства општина – да се поново покрене тај механизам и да се сви заједно подигнемо привредно, да подигнемо стандард живљења. Тиме подижемо све те крајеве, а самим тим и живљење у целој Србији. То би био мој предлог. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Матићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи представља наставак напора Владе Републике Србије да трансформише управу у ефикаснији и професионалнији сервис свих грађана Србије. За остварење ових циљева потребно је унапредити учешће грађана у доношењу политика. Управо се изменама и допунама Закона о локалној самоуправи постиже боља примена института непосредне демократије и веће укључивање јавности; укључивање грађана у поступак припреме инвестиционог дела буџета локалне самоуправе; укључивање најшире јавности у поступак припреме закона, стратешких и других јавних политика; подстицање грађана на покретање иницијатива од значаја за њихову средину.

Утврђује се да је 5% укупног броја грађана са бирачким правом довољно да се покрене грађанска иницијатива. Законом ће се омогућити боље и лакше функционисање локалних самоуправа, а циљ је да сви

грађани и јавни службеници, као носиоци свих ових промена, буду задовољни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, поднео сам амандман да се у члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врше измене у члану 2. Закона о локалној самоуправи, додаје нови став који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење услова војске и полиције“.

Али ја не могу да говорим потпуно о овом амандману када на сцени имамо пласирање негативних вести и нападе на Србију. Имамо и ове покушаје блокада које су изазвали поједини представници и челници опозиције, који су после преварили људе који су били на тим блокадама јер су обећавали да ће им поднети све трошкове које су имали и платити све казне. Такође, имали смо ових дана покушај плашења Београђана питком водом; имали смо и покушај медијског линча, са овом афером несталог новинара. Све то у циљу наставка огромних притисака споља и унутра да не дође до компромиса у разговорима са Приштином и у наставку дијалога који треба да почне следеће недеље поново, и са жељом да се ослаби преговарачка позиција председника Вучића, који не жели да прихвати ништа што би ишло на штету Србије и њених грађана.

Једноставно, све ово што ради и Вук Јеремић, по налогу неких западних центара моћи, где је добио огроман новац од криминалаца из појединих влада и представника влада који су некад били на челним позицијама... Тај новац је кроз своју невладину организацију користио управо за овакве врсте медијских напада на Србију. Све оно што није говорио у оним тренуцима када је дошло до једностраног проглашења независности Косова и Метохије 2008. године, он сад то ставља на терет овој влади, председнику Републике, а све у циљу слабљења његове преговарачке позиције, и притиска на Србију.

Све ово што опозиција чини данас у овој расправи, где видимо поједине представнике локалних самоуправа који су урушавали своје локалне самоуправе, трошили новац својих грађана, а сада имају образа да изађу пред представнике СНС-а и у овој сали говоре о оним резултатима који сада показују да Србија коначно може да обезбеђује оно што је потребно за побољшање квалитета живота наших грађана... Тако имамо и једног представника, у ствари дојучерашњег председника Извршног

одбора Демократске странке, који је као председник Извршног одбора пљачкао по Србији, а сада ставља на терет председнику Извршног одбора Српске напредне странке, који транспарентно, јавно изађе на медије где каже да СНС контролише своје функционере, смењује своје функционере који не раде добро и тиме може да да гаранцију да представници СНС-а раде у корист грађана Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Александра Чабраја, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала вам. Користим време овлашћеног.

С обзиром на то да смо управо малопре слушали о неким блокадама, не знам о каквој блокади је реч јер оно што сам ја успела да видим данас јесте да деца играју испред Скупштине фудбал. Не знам о каквим блокадама причамо, није ми ово јасно.

(Председавајући: Нисте вероватно разумели колегу Бечића. Наставите по амандману.)

Мислим да сам га јако добро разумела. Говорио је о жељи да се ослаби преговарачка позиција Србије, о Вуку Јеремићу, Александру Вучићу итд., па сам просто добила жељу да подсетим све овде у сали, а и грађане Србије, о чему ми заправо сада причамо. Ми причамо о амандману на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, који гласи овако – у Закону о локалној самоуправи, у члану 2. после речи „представника“ речи „у јединицама локалне самоуправе“ бришу се.

Дакле, шта смо ми све већ чули у односу на ово, заиста не знам ко би то могао и да наброји а да доведе у некакву логичку везу с овим о чему наводно причамо, јер се сви ови амандмани тичу само овог члана и ничег другог. Исправите ме, молим вас, ако грешим, председавајући.

Кад већ причамо о томе, ја сам у уводном делу седнице, у расправи у начелу већ рекла, што се тиче финансирања општина (о којем су многе колеге говориле данас у оквиру овог истог члана), у вези са недавним изменама, одавно су се појавили коментари да су надлежности општина сведене на гробља и пијаце.

Сва ова решења свакако говоре у прилог централизацији, а то никако не могу бити добра решења јер нисам сигурна да је централизација добро решење.

У сваком случају, ни ова објашњења која смо данас чули, а то је да се мора ићи у том правцу јер, наводно, нека ранија овлашћења која су општине имале је нека претходна власт, која је била пре десет година, злоупотребила... Молим вас, ја сам такође говорила о примени закона, о

томе да нема добрих и лоших решења већ само да се она могу добро или лоше применити. Пошто су ваши представници, а ви кажете да су то часни људи, сада на челу општина, ваљда они неће злоупотребити таква решења?

Мени је заиста тешко да говоримо о решењима у прилог централизацији и партократији на данашњи дан. Исправите ме такође ако грешим, али мени се чини да је управо на данашњи дан потписана, пре осамсто година, Магна карта, којом је још тада, у тој Европи, на коју се ми наводно угледамо, према којој наводно идемо и тежимо, ограничена власт владара. Дакле, све оне земље на које се ми угледамо већ готово хиљаду година иду у правцу ограничавања такве апсолутне власти, а ми овде чујемо непрестано само позиве на то да треба о свему да одлучује једна партија и један човек. Уколико се имало угледамо на ту Европу, мислим да би сва решења требало да иду управо у супротном правцу, а не у овом у којем сада иду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, ја сам погрешно протумачен. Ја ћу и сада, да би грађани разумели, прочитати свој амандман, пошто је госпођа помињала брисање неких чланова. То не стоји у мом амандману. Ја сам рекао да се сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује свеобухватни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење услова Војске и полиције.

Управо сам говорио о томе, о нашем безбедносном сектору. Као председник Одбора за контролу служби безбедности добро знам колики су сада притисци на Србију, колико покушавају поједини центри моћи кроз новац који пласирају појединцима из опозиције да изазову овде, чак и у овој сали, одређене притиске на Народну скупштину и на нашу владу.

И ова последња афера, са медијским линчом који смо доживљавали у последња два дана од појединих средстава информисања, и од појединих страних средстава информисања, када је у питању овај догађај са несталим новинарем, потпуно је у правцу тога да се урушава Република Србија, да се негативно пише о Републици Србији и да се ослаби наша преговарачка позиција и изврши притисак на председника Вучића. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бечићу.

Реч има Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо. У прилог дискусији, пошто је колегиница која се јавила за реч и оспорила изнете аргументе господина Бечића, наравно, погрешила. Уопште није реч о амандману који је она

прочитала. То је сада најмање важно, нисам ни очекивао да неки овде знају о чему се расправља када константно нису у сали.

Пар ствари. Каже, добила је жељу да нас подсети о чему ми причамо када говоримо о Косову и Метохији; каже да она не разуме о којим блокадама говоримо када поменемо блокаде, и каже штошта на тему Европе. Прави се, наравно, да не зна о чему причамо када кажемо блокаде и прави се да не зна на које блокаде мислимо.

Подсећања ради, мада не верујем да је овде подсећање потребно, мислимо на покушаје да се некаквим масовним блокадама назову случајеви у којима пет, шест или седам аутомобила, очигледно политички инструисаних од стране припадника бивших режима... Ту наравно мислим и на оне који сада чине шефове њене посланичке групе, групације, партије, шта су већ, и њене бивше шефове посланичке групе, односно групе грађана, односно ту је тек тешко рећи шта су и ко су ти људи, али и све остале, дакле, и Ђиласа, и Мишковића, и Шолака, и Јеремића, и Јанковића, све оне међу којима никакве разлике овде нема. Дакле, пошаљу људе да изазову неред, пошаљу људе да изазову проблем, по систему – што горе по Србију и њене грађане, то за њих боље. Онда ти људи блокирају жене са малом децом; онда ти људи блокирају доставу хране за социјално угрожене; онда ти људи блокирају патријарха српског и ураде све оне „дивне“ ствари којима смо сви били сведоци претходних дана. На те блокаде мислимо када кажемо блокаде.

Уосталом, ако је тешко саслушати нас, може госпођа да се подсети код свог садашњег шефа, лидера, шта је већ, Зорана Живковића. Он врло лепо и сликовито пише о тим блокадама на Твитеру. Он не крије да је њихов организатор и позива остале, све говорећи у првом лицу множине – ми морамо сада да затегнемо, ми морамо да држимо те блокаде у толико сати итд. Лепо нек се распита код њега, он ће најбоље да јој објасни о каквим је блокадама реч.

Када је реч о Европи и пракси парламентаризма, морам да признам да још нисам чуо да нека европска странка излази на изборе и позива да се гласа за ту странку и још две или три странке поред те. Је л' тако, то је била главна замерка, како то да неко позива да се да поверење једној странци. Ја мислим да у свакој држави Европе странка која излази на изборе позива грађане да поверење поклоне њој, то је ваљда јасно.

Колико Европу разумеју и колико им је блиска, види се, између осталог, и на примеру овог последњег што раде. Мислим на њихову „фантастичну“ идеју да се обрате Савету Европе, све у њима добро познатом и њима иманентном маниру блаћења сопствене државе некаквим ноторним бесмислицама о томе како је неко овде прогоњен. Замислите шта је крунски доказ да је неко прогоњен – чињеница да

Александар Вучић и СНС имају поверење грађана у око 160 општина. Дакле, ако је јасно, демократски изражена воља грађана, која њима апсолутно не иде у прилог, доказ неког проблема у Србији, па, то је доказ само њиховог проблема, њиховог проблема и њихове потпуне политичке ирелевантности.

И на самом крају, неки су овде добили жељу да се подсетимо на шта ми мислимо када говоримо о Косову и Метохији. Говоримо о тој бруталној и бестидној кампањи против сопствене државе, која наравно није у интересу ни те државе ни њених грађана у моменту када се бавимо тако важним питањима као што је Косово и Метохија. Мало пластичније: бивша посланичка група госпође која је хтела овде да подсети на неке ствари тврди да је Србија први контакт са Косовом и Метохијом имала 1912. године. Ти људи тврде да ми никакву историјску везу немамо са тим простором.

Ти исти људи тврде, то све стоји у њиховим званичним саопштењима на сајту и дан-данас, ево, овог секунда када о томе причамо, да је потпуно оправдано све оно што се десило нашој земљи 1999. године зато што је, замислите ту тезу, Србија неким злочинима над албанским становништвом дала оправдање за све оно што ће јој се догодити!

Уосталом, још једном, ако је тешко слушати нас и наше аргументе, и око тога може да се распита управо код господина Живковића, који се поломи овде месецима да објасни нама како је Србија крива за све зло које се догодило и 1999. и у било ком другом трагичном догађају деведесетих година.

Ти људи немају Србију на срцу, ти људи не раде у интересу своје земље и свог народа. И најбоље ће се разумети, очигледно, ако међу собом размене те своје „фантастичне“ тезе.

Мислим да је сада све много јасније. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Орлићу.

Повреда Пословника, Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала вам.

Члан 104. Па, ево, ја нећу одговорити речима да се господин Орлић прави да мене није разумео. Он мене, изгледа, стварно не разуме, јер мислим да је...

(Председавајући: Немате право на реплику. Тражили сте повреду Пословника.)

Зато што се изразио тако како се изразио, у међувремену. Ја сам повреду Пословника тражила пре тога.

У сваком случају, мислим да би мени најзанимљивије било овде да чујем у којој сам ја то странци, у којој сам ја то бившој власти учествовала. Ја знам да, драге колеге...

(Народни посланици Српске напредне странке додајују.)

Ја имам стрпљења и уопште ми није, како је рекао малопре колега Орлић, тешко да слушам, напротив. Мени ништа није тешко да саслушам, јер суштина демократије јесте у томе да се саслушамо. Али сада ћу пустити колеге пошто оне очигледно не могу да поднесу да ја овде ишта кажем.

А зашто је неким колегама тешко да ме слушају? Па ево зашто: можда баш због тога што ја никад нисам учествовала ни у једној бившој власти, што ја немам шефа. Распитајте се мало. Уз све поштовање према господину Живковићу, који јесте шеф моје посланичке групе, ми нисмо посланичка група једне партије, ми смо Клуб самосталних посланика. Изгледа да вама, драге колеге, најтеже пада управо то. Е па ја могу да вам кажем да ја могу овде да заступам глас грађана који управо немају партијски интерес, него говоре у име грађана Србије, које ви непрестано заборављате.

Ево, ја ћу сада дозволити, само да грађани чују ово што ви додајујете јер не можете да издржите да вам се каже нешто што није са партијског становишта и што не говори партијски војник, него неко ко заиста говори у име своје, као грађанин Србије, и у име других грађана Србије. Изволите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чабраја. Прво желим да вам кажем да стварно јесте, и колега Бечић и колега Орлић били су потпуно у праву када су рекли, ви сте стварно говорили о неком другом амандману, а не о амандману који је поднео народни посланик Игор Бечић.

Затражили сте повреду Пословника. Нисам вас апсолутно разумео о чему сте говорили и аконто чега сам ја повредио Пословник.

Што се тиче њихових дилема око шефа странке, посланичке групе, стварно не могу ни ја као потпредседник Народне скупштине некада да дешифрујем, јер имали сте пуно деоба, да ли је Покрет центра, да ли је Доста је било, да ли Самостални, тако да ни ми некад не можемо да ажурирамо те информације.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.)

Желите. Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107. Не знам да ли сам добро чуо, али ви, господине

председавајући, проверите. Повређено је достојанство Народне скупштине на најгрубљи могући начин. Ако неко тражи од владајуће коалиције да јој се објасни у којој је странци, ја стварно не знам онда шта није повреда достојанства на такав излив речи који је уследио.

Да подсетим госпођу, они су овде ушли као Доста је било. То је удружење грађана, није ни политичка странка, нисмо тачно утврдили. Али ускоро је било не Доста је било, већ доста их је било, па никад им није било доста. А ја мислим да госпођа припада странци било па прошло. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, спреман сам чак и да потрошим неколико драгоцених секунди посланичке групе само зато што хоћу да помогнем колегиницама и колегама.

Три ствари. Око две, нажалост, не могу да помогнем. На директно питање у којој је неко странци, да му објасним – ако он сам не зна у којој је странци, ја не могу да помогнем. Друго питање, то што каже има шефа посланичке групе, али га нема, вероватно мислећи на то да га нема у сали. Ни ту, нажалост, не могу да помогнем, њега нема никад па нема.

Оно око чега могу да помогнем, то је да ми можемо да се сложимо око тезе да њихова групација не представља интерес једне партије, не само зато што ту политичких странака одавно нема, ту је реч о чистим интересним удружењима, него због тога што је ту реч управо о том интересу. Нема везе у колико ће странака, покрета, група грађана, љубитеља не знам чега, младих филателиста, да се удруже, они можда нису једна партија, али јесу представници једног интереса, оног који дефинитивно није интерес Србије. Чији је? То они јако добро знају и врло ми је драго што се око тога слажемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александра Чабраја, по амандману.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Ја ћу, као и колега Орлић, искористити неко драгоцено време овлашћеног да и ја објасним понешто.

(Народни посланици СНС-а додају.)

Само изволите, мени се не жури. Ја никуд не журим.

Дакле, што се тиче моје припадности политичкој партији, ја ћу вам рећи да нисам члан ниједне; јесам члан Групе самосталних посланика. Знаш да је вама просто тешко да прихватите да може неко да говори у име грађана, не неке партије, али, ево, управо је код мене то случај. Дакле, ја вам ту не могу помоћи. Нити сам била члан било које партије. И то можете

да проверите. Ако ми покажете које сам то партије члан, ево, ја ћу се одмах сагласити са вама.

Е да, имам још нешто да допуним, а то је да сам ја прочитала члан на који се подносе сви ови амандмани. Дакле, пошто никоме од вас није било јасно о чему то причамо, па, ја сам причала о члану на који подносите сви ове исте амандмане. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чабраја.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Господине председавајући, мислим да је члан 107. Пословника повређен. Сад ћу да образложим зашто.

Колегиница која је говорила једноставно се понашала као да смо ми који смо чланови политичких странака нешто мање вредни у овој Народној скупштини, него они који нису били ни у једној политичкој странци. Да ли је неко био или није, нећу да улазим, али знам, у теорији, да су носиоци демократског система у једној држави баш политичке странке зато што политичке странке јесу удружења грађана са јасно дефинисаним политичким циљем, а то је спровођење програма.

Потпуно сам сагласан да групе грађана које нису политичке странке могу да покушају да се баве политиком, али они немају свој политички програм и поставља се питање – за кога они раде. У реду, знамо да неког представљају, али који је њихов циљ? Они га немају, али то им не смета да добију, када су избори, из буџета Републике Србије, као и политичке странке које имају целокупну инфраструктуру, 79.000.000 динара. Значи, када је у питању политика – не, ми смо група грађана; кад је у питању новац – не, ми смо политичари. То тако изгледа код њих и ја то тако доживљавам.

Не желим да се Скупштина у дану за гласање изјасни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, колега Арсићу.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, повреда Пословника, с тим што бих ја да после колегинице Радете завршимо ову расправу. Или да предложим један округли сто па да нам можда др Мартиновић одржи једно предавање о уставном праву, политичком систему, па да расправљамо о томе, јер није тема седнице.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. став 1. Једино не знам што вам је требало ово за предавање. Ако вама треба неко да држи предавање, ви организујте, али заиста има нас који одлично знамо и Устав и Пословник итд.

Дакле, госпођа Чабраја, то је био основ мог јављања, малопре је јавности Србије и народним посланицима објаснила да она заправо није

народни посланик. Да има имало морала, лепо би отишла на писарницу, поднела оставку и отишла одавде. Неко ко каже да никоме не припада, да је са неким дошао, да сада не зна коме припада, да има некога ко је шеф посланичке групе али она није у тој посланичкој групи, да је дошла са једном политичком опцијом, да више ту политичку опцију не признаје... Заиста, кад се још једанпут преслуша ово што је рекла, она нам је само објаснила да она заправо није народни посланик.

То што се задржала овде после свих тих њихових простих деоба, то је нешто што јесте проблем и овог закона и овог пословника заправо. Онда се то сведе на проблем скупштинске већине, која није хтела да донесе један нормалан пословник и закон о Народној скупштини који би заиста увео ред. Ми више не знамо са колико смо посланичких група почели овај сазив, колико сада има посланичких група. Сваки дан се појављују неки нови, сваки дан се цепају на нове посланичке групе. Знате, то заиста нема везе са демократијом. Ако неко од њих мисли да је ово што раде демократија, не, није, демократија је нешто сасвим другачије, демократија подразумева и одређене обавезе.

Народ за овакве каже сада да припадају неким... То су најновије неке групе, зову их „Јокс“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета. Знате да нисам мислио на вас.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Пошто је у оном директном обраћању изгледа пала одређена намера да се овде као суштински аргумент у овој расправи изнесе образложење да неки нису чланови странака и да никада нису ни били, нека буде изненађење за те који су то обнародовали, али ми се у томе апсолутно слажемо.

Дакле, оно што смо ми месецима доказивали овде у Народној скупштини је управо то што они тврде сада, управо то што они сада признају. Ми смо, подсећам, тврдили да Доста је било јесте управо, наравно, групација којој је припадала или она листа којој је припадала госпођа која је управо изјавила – никад нисам била члан политичке странке. Дакле, ми смо и тврдили да то никада није била политичка странка. А они су се лажно представљали као политичка странка. Ми смо тврдили, они не само да нису политичка странка, него нису у стању да се региструју. Њихов поступак регистрације је споран јер немају довољно потписа. Они нису у стању ни да прикупе довољно потписа подршке да би се регистровани.

Још смо говорили, они су све време постојали или као група грађана или као удружење грађана. Као група грађана, због тога што су на тај начин преко рачуна добијали новац за ангажман у Народној скупштини. А онда је тим новцем могло да се располаже, да се духовито изразим, са ограниченом одговорношћу; онда су тај новац могли лепо да дистрибуирају на приватне рачуне својих народних посланика, на рачуне њихових предузетничких радњи, што су и радили, 37.000.000 динара су тако расподелили међу собом. А као удружење грађана, зато што су ту примали новац од чланарина.

Да је то тако, драго ми је што се разумемо и што то неки данас признају. Није спорно и добро је што признају да су они овде заправо представници не грађана, него једног заједничког интереса, оног интереса који дефинишу Шолак, Мишковић, Ђилас, Јеремић, Јанковић, па и садашње газде, Живковић, или бивше, Радуловић, ту никакве разлике нема. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има народни посланик Александра Чабраја, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Зашто немам право на реплику?

(Председавајући: Немате право...)

Нисам знала да смо на „ти“. Хвала. Пошто кажу колеге, само да објасним, „немаш право“. Океј, ево, користићу онда време овлашћеног.

Дакле, ја се заиста не бих упуштала у ову дискусију са колегама које не знају саме да оцене да ли је мени шеф Радуловић, или Живковић, или Мишковић или већ ко, а знају да није нико од њих.

Што се тиче тог легања новца на рачуне итд., молим вас да ми опет кажете шта је то на мој рачун легло. Али нећу да се спуштам на то пошто никада у животу нисам желела уопште да улазим у било какве провокације, јер знам да нико од вас не може да пронађе ниједну мрљу у мојој каријери па вероватно због тога мора да се измишља све ово.

Хајде да објасним нешто што је много важније. Далеко од тога, јесам, ушла сам у Скупштину на листи удружења грађана, то је тачно, подржавајући потпуно те тадашње принципе, то је тачно.

И морам да кажем, јер ме опет заиста нисте добро разумели, стварно ме нисте добро разумели, далеко од тога да сам против политичких странака. Наравно да јесам за систем политичких странака. Па то нико не може да оспори. Ја сам против партократије, против тога да чланови странака буду партијски војници. А то нам се дешава овде свакодневно, јер колеге, када промене странку, онда промене и политику. Ја сам за то да лични став ипак нешто значи у политици и да лични квалитети нешто значе, а не да од једне исте особе слушамо данас једну причу, сутра

потпуно контрапричу због тога што је промењена странка. У том смислу се противим странкама. У сваком случају, вишепартијски систем, наравно, подржавам. Последње што бих подржала јесте једнопартијски систем, ка којем се изгледа крећемо а није нам био далеко ни у историји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чабраја.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Користим време овлашћеног.

Даме и господо народни посланици, па није баш тако било. Ја се сећам како је она гитара за време свирања химне овде улетела, и сећам се како је госпођа на конференцији за штампу заједно са гитаром... Вероватно је Радуловић, „Расуловић“ одсвирао своје. Дакле, ко је научио да игра како му други свира, лако ће наћи газду свирача. Ја тог газду никад нисам имао, а за госпођу нисам сигуран. Али, боже мој, 72.000.000 из буџета које су добили за финансирање политичке странке која не постоји, било би у реду да те новце врате.

Сећам се и када су јуришали овде здружено у наше клупе. Док су делили добро, онда су сви били онако здружено против нас, јуришали, плънули, уштинили, не знам шта ми све нису урадили. У реду је. Госпођа се није оградилa од Доста је било, „Расуловић“ је отишао и заборавио да се врати, али чини ми се да ни господина Живковића она не признаје, или признаје, за шефа. Он је прекјуче, а не видим да се госпођа оградилa од тога, рекао да му сељаци смрде. Док сам ја говорио о пољопривреди и нужности да се цена нафте и дизела за пољопривреднике спусти с обзиром на то да се баве пољопривредом, да трактори не иду на друмове, господин Живковић је урадио ово – окренуо је стражњицу, пустио гасове, а онда је изјавио, запушио нос, како му сељаци смрде. Господин председавајући који је био ту га је прекинуо када је то рекао, у крајњој нужди.

Сада, волео бих да ми госпођа објасни да ли се она одриче господина Живковића који каже да му сељаци смрде. Господин Живковић може овде да пушта гасове или имитира да пушта гасове зато што он долази са југа; сад нема више Јужног тока па предлажем да господина Живковића уградимо уместо Јужног тока, гасовода. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Је л' право на реплику? Јесте. Хвала.

Што се тиче оног новог, суштинског аргумента – делили су новац, али нисам ја лично – мени то, даме и господо, не значи пуно. Дакле, оног момента када се буде позитивно васпитно утицало на бивше колеге, а ту мислим на четворо или петоро и сада народних посланика који припадају

оном клану Саше Радуловића, да новац који су поделили међу собом врате, ја ћу онда можда прихватити да се неко покајао, ја ћу прихватити да тај неко са целим случајем нема пуно везе.

Међутим, не само да се ћутало и прихватало то што се радило док се радило, него ја ни дан-данас не чујем речи осуде.

Јесу ли приватне фирме, како беше оно, „Тими плус“, „Џезифај“, не знам како се зове она за прорицање судбине (знате већ ко то води, ова госпођа која је дипломирала астрологију), све те фирме, има их четири или пет, поделиле међусобно 37.000.000 динара кампањског новца? Јесу. То је приказано, да се разумемо, у извештају који се налази, ево сад док ми причамо, на сајту Доста је било. Тамо су лепо навели које су фирме добиле новац, тих 37.000.000 међусобно поделиле. Да ли је то чињеница? Јесте. Сами то кажу. Да ли смо то осудили? Ми с ове стране јесмо. Ви што се сада чудите и није вам јасно о чему причамо, па, нисте. Погледајте сами своје некадашње извештаје, биће вам штошта јасније.

Дакле, аргумент „ја нисам лично“ ту не значи пуно. Аргумент „ја нисам лично“, по питању Мирослава Мишковића, тек то не значи пуно. Ја се врло добро сећам ко је овде, што се каже – именом и презименом, заговарао оне промене закона које би ишле баш конкретно том човеку наруку и помогле баш конкретно у његовом случају. У том смислу, ми се овде врло добро препознајемо, сећам се ја тог дана.

Треће, на тему промене странака, онај ко тврди да никад није био у странци, око чега се слажемо, може око те теме да се конкретно информише, опет из прве руке, код људи из своје клупе. Наравно не сад, сад нема никог, него кад дођу. Нека пита госпођу Маринику Тепић како то изгледа када се промени странка из врло лукративног разлога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Идемо даље, затварамо овај круг реплика.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Изволите, др Лакетићу.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, уважене колеге народни посланици, поднео сам амандман који се тиче развоја локалних самоуправа и државе у целини. Ја ћу у свом излагању пре свега подсетити широки аудиторијум, дакле грађане Републике Србије, не само народне посланике који су данас овде, на значај развоја свих оних локалних самоуправа које имају државну границу поред себе или дугу или кратку административну линију са Косовом и Метохијом.

Наиме, подсетићу да, према последњем попису из 2011. године, на територији општине Прокупље живи 44.419 становника, и то највећим делом становништва српске националности, чија је просечна старост 36,6

година. Дакле, та старосна граница се, нажалост, као што се дешава у Републици, и у општини Прокупље помера ка неким вишим вредностима.

Осим тога, оно што је врло значајно јесте да је, према попису из 2001. године, у општини Прокупље регистровано 4.729 расељених лица са Косова и Метохије и 146 избеглих лица. Такође, на територији општине Прокупље до 2004. године постојало је пет колективних центара, од којих је последњи затворен у априлу исте године. У овим колективним центрима смештено је око 260 интерно расељених лица, која су након затварања центара или остала да живе у граду или отишла у друге градове или пак у треће земље. Општина Прокупље је учествовала у изградњи неколико комплекса стамбених јединица, тачније 28 стамбених јединица, за избегла и интерно расељена лица.

Оно што је веома битно, а тиче се управо равномерног развоја наше републике, јесте да општина Прокупље, пре свега, и са овим Предлогом закона који је данас на дневном реду, заслужује по свим својим карактеристикама да добије статус града.

Мислим да је унапређење локалних самоуправа које представљају седишта управних округа један од начина да спречимо широк и масовни одлив становништва, али уз то дефинитивно морамо учинити, што ради и ова влада предвођена премијерком госпођом Аном Брнабић, да приоритет у инвестирању буду управо оне општине које се налазе у тим тзв. рубним подручјима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Лакетићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Даме и господо народни посланици, поднела сам амандман који се односи на сарадњу локалне самоуправе и државне управе, а у циљу заштите рањивих друштвених група.

Најпре желим да истакнем да је закон о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи свакако у интересу повећања ефикасности рада локалне самоуправе али и у интересу грађана, самим тим што се законским решењима предлаже пуно учешће и пуна партиципација грађана у свим оним питањима која се тичу њих самих.

Предлогом закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи предложена је могућност да једна петина грађана који су пунолетни и имају бирачко право може да поднесе локалној самоуправи иницијативу за решавање неких питања која су за њих од виталног интереса.

Свакако да је посао локалне самоуправе пре свега да ради на развоју и стварању повољне инвестиционе климе и, такође, да ради на економском развоју локалне самоуправе. То су, наравно, предуслови за одговорну социјалну политику.

Сада бих хтела да истакнем надлежности локалне самоуправе када је у питању заштита посебно рањивих и осетљивих друштвених група, а у овом свом првом амандману најпре ћу говорити о ромској популацији, односно ромској националној мањини.

Морам да истакнем најпре да је 2009. и 2010. године у граду Београду од стране градоначелника Драгана Ђиласа извршен организован, бруталан напад на основне вредности признате у свакој демократској земљи када је у питању ромска популација. Те вредности су угрожавање права Рома на њихов лични интегритет, угрожавање права Рома на њихово достојанство, угрожавање права Рома на дом и угрожавање права Рома на имовину. Он је користећи две методе, које су изгледа и данас познате неким остацима „жутог предузећа“, а то су методе присиле, принуде и застрашивања, раселио противправно, без пристанка, око 300 породица ромске националне мањине, и то 114 породица, међу којима су наравно били и деца и стари, на подручје општина Београда, у металне контејнере, сасвим неусловне и неодговарајуће за потребе ових породица. Оно што је можда још горе, он је 64 породице са малом децом и болеснима транспортовао аутобусима углавном у јужне крајеве, одакле су наводно припадници ромске националности рекли да долазе.

Оно што морам да истакнем, Влада Александра Вучића је још 2014. године, први пут када су у питању Роми, установила попис неформалних насеља која се налазе на читавој територији Републике Србије. Зашто је то важно? Зато да би се средства плански усмеравала управо у та подручја где се налазе припадници те националне мањине. Морам да истакнем да су у Србији регистрована 583 неформална насеља, да је већ урађено дванаест урбанистичких планова за ромска насеља у десет градова и општина.

Морам да истакнем да је, за разлику од политике Драгана Ђиласа која је припаднике посебно осетљиве ромске популације смештала у контејнере, данас ова влада припаднике ромске националности... Ово је општина Озаци, ово су 34 стамбене јединице, које су потпуно комфорне, од тврдог материјала, потпуно енергетски изоловане. Намењене су за 34 ромске породице, за укупно 106 људи.

Сем изградње оваквих кућа које су комфорне, условне, у Републици Србији се ради још отприлике тридесет пројеката управо са истом наменом. Морам да истакнем да је за СНС мултиетничко питање једно од

најзначајнијих питања српског демократског друштва, а сва питања која се тичу заштите рањивих група су и те како важна. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Ево, председавајући, пошто је тема управо била дискриминација, само да констатујем да сам ја овде баш дискриминисана због тога што, кажете, затворили сте круг реплика, а мени ниједном нисте дали право на реплику. Дакле, назвала бих то неким полукругом реплика пошто нисам имала право ни на једну реплику.

Нећу се више уопште упуштати у разне неистине, полуистине и нагађања, измишљања која се овде износе, већ ћу само да препоручим колегама да просто поднесу кривичне пријаве против свих који су кршили закон, па ћемо видети шта ће се с тим десити. Ја тај дан заиста једва чекам.

Желела сам да дам један други предлог, који би ишао управо у интересу заштите свих, посебно у интересу демократије и транспарентности, а то је нешто што тренутно не постоји у свим скупштинама општина и градова – то је да се врши снимање и преноси свих заседања. То тренутно у неким градовима и општинама постоји, у многим не, али сматрам да би то било вишеструко корисно, поготово уколико говоримо о томе како је рад ових тела добар. Мислим да грађани, ако ништа друго, заслужују да знају, да чују и да виде тачно шта се тамо дешава. Мислим да би то био заиста велики корак у прилог демократији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама. Имали сте неколико пута право да говорите и, наравно, имаћете увек.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

На почетку данашњег дана имали смо два веома битна задатка, а то су расправа и потом усвајање предлога закона које предлаже Министарство државне управе и локалне самоуправе, као и избор гувернера и вицегувернера НБС. То смо у потпуности позитивно решили, међутим, остаје нам још одбрана амандмана које смо поднели.

Немам дилему и нисам имала дилему како ћу гласати по том питању с обзиром на то да је премијерка Ана Брнабић започела прави процес развоја локалних самоуправа и, наравно, министар Ружић наставља тим

темпом, а макроекономску стабилност, као и монетарну, обезбедила је гувернерка Јоргованка Табаковић и сигурна сам да ће то учинити и у будућности. Свакако, увек ћу подржати све ваше предлоге што се тиче даљег и будућег рада.

Међутим, какве су све покушаје имали посланици који представљају бивши режим и како су покушали да омаловаже нашу политику? Они су унели камен у Скупштину, затим гитару; они су у скупштинским ходницима пресретали председницу Парламента, они су председника највеће посланичке групе гађали рачунарском опремом. Затим су демонстрирали и протестовали након председничких избора јер су декласирани и сви заједно побеђени. Онда су изгубили и на београдским изборима па опет протестују. Само закључујем да је то сила протеста, који су негде већ хронични јер не могу да нас победе; више се не баве политиком, акционим плановима и развојем, искључиво демонстрацијама.

И, морам вам рећи да ми је жао људи који су имали дневницу од сто-двеста динара, јер нису свесни шта су радили. Та дневница варира зависно од тога у ком граду су демонстрације изводили. Добили су њихове службене и велике аутомобиле да би препречили путеве. Када се освесте, схватиће шта су радили и сигурно ће им бити жао, и ја их жалим. Наравно, они нису нашкодили Српској напредној странци већ само грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени представници Владе, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, СНС ће подржати сет закона који воде до побољшања рада наше државне управе јер желимо да побољшамо све оне услуге које пружају општине и градови а које су усмерене ка грађанима који живе у овој земљи. Општине и градови заиста морају постати прави сервис грађана. Не можете довека трпети нерад и крити се иза бирократије, прописа, шалтера, секретарица, обезбеђења. Морате у 21. веку заиста да пружите све оне услуге које имају грађани ЕУ и многих развијених земаља у свету.

Зашто сада усвајамо и вршимо измене и допуне Закона о локалној самоуправи? Сада су се стекли услови да се изврше заиста корените измене и допуне старог Закона о локалној самоуправи који је, подсетићу

вас, усвојен још давне 2007. године. Важно је да у овом тренутку усвојимо измене и допуне Закона, у овом месецу, јуну 2018. године, зато што сада заиста нисмо ни пред каквим изборима, било градским, било локалним, било републичким. Морамо водити рачуна да не можемо давати нове надлежности јединицама локалних самоуправа одмах после избора зато што су јединице локалне самоуправе имале сасвим другачије надлежности пре избора. Морамо водити рачуна о фер-плеју у изборном процесу, а морамо водити рачуна и о поштовању воље наших грађана који су изашли на изборе и дали поверење одређеној политичкој партији у локалној самоуправи.

Тренутак у коме доносимо закон нема никакве везе са изборним процесима у Србији. Завршили смо београдске изборе, где је Српска напредна странка заиста освојила историјски резултат и била је огромна подршка Београђана листи „Александар Вучић – Зато што волимо Београд“. Сада су се заиста стекли услови да извршимо измене Закона о локалној самоуправи. Не могу нам промена министра или било каква кадровска решења у Министарству државне управе и локалне самоуправе оспорити наставак континуитета започетих реформских процеса које је, подсетићу вас, започела Влада Александра Вучића, од реформе државне управе, увођења великог броја електронских сервиса, електронске управе, свих оних електронских услуга које заиста грађанима Београда, грађанима Србије побољшавају квалитет живота.

Које су користи од измена и допуна старог законског решења? Па, заиста, користи су вишеструке: постиже се боља примена института непосредне демократије, веће укључивање јавности, веће укључивање грађана који живе у нашој земљи; обезбеђује се ефикаснији и транспарентнији рад општина и доводи до оптимизације броја помоћника председника као и помоћника градоначелника; такође, доћи ће до смањења броја локалних већника. Укључивањем у поступак примене инвестиционог дела буџета локалне самоуправе грађани ће имати, овим изменама, могућност да кажу шта да се гради, шта да се ради у локалној јединици у којој живе.

Подсетићу вас, Град Београд је децембра прошле године покренуо један велики пројекат, тадашњи градоначелник Синиша Мали је покренуо пројекат „Да се гради и ради по твоме.“ Више од десетине хиљада предлога, квалитетних предлога грађана је дошло, од тога где треба да се гради неки нови паркић, болница, дом здравља, где треба да се побољшају садржаји који недостају у одређеној улици, одређеном кварту, одређеном насељу. То је заправо рецепт за успех и драго ми је да сте на добром путу и да сте неке од елемената који већ постоје у Граду Београду имплементирали у овом законском решењу.

Такође, ми смо ових дана чули да је реч о некаквим козметичким изменама, да је реч о изменама које су козметичке природе, што апсолутно није тачно. Ви сте у образложењу овог закона говорили о томе да је реч о оптимизацији броја помоћника председника општина, градоначелника и да сте применили скалу према броју становника. Тако ће сада, по овом закону, општине које имају до 15.000 становника имати једног помоћника председника, до 50.000 становника два, до 100.000 становника три и максималан број који ће један председник општине имати, једна локална самоуправа, то је пет. Исти принцип сте применили када је реч о локалним већницима.

На самом крају желим да кажем да читав дан данас, од 10 сати, слушамо неоправдане критике дела опозиције, која говори о томе да је реч о некаквој централизацији финансија. Напротив. Имала сам прилике, као неко ко долази из јединице локалне самоуправе и ко је народни посланик, да прођем кроз бројне тренинге и обуке, и о родном буџетирању и о учешћу грађана, укључивању грађана у процес доношења буџета; ви сте заправо у овом члану 40. говорили о томе да је потребно увести јавну расправу за планирање инвестиција о одлуци о буџету почевши од 2019. године, о буџету који се односи на 2019. годину.

Заиста можемо да поставимо гласно питање – ко може боље да разуме потребе жене на селу од локалне самоуправе у којој та жена живи? Ко може боље да разуме које су потребе те жене на селу?

Ми данас у ЕУ заиста имамо примере позитивне праксе. Имамо тзв. концепте паметних села, „смарт вилиџис“, који говори о томе да се смањује миграција радне снаге, миграција од села ка граду, да се смањује одлив мозга, оне српске памети, у иностранство. То је концепт који функционише у ЕУ и који афирмише да млади људи иду у правцу самозапошљавања, да млади људи у Србији морају ићи у правцу покретања сопственог бизниса, да ли, када је реч о младима на селу, о покретању пољопривредне производње, о покретању органске пољопривредне производње, али и свим оним недостајућим садржајима кад је реч о сеоском туризму, кад је реч о покретању сопственог малог бизниса.

Ми смо заиста имали... Ја сам имала прилике, као члан Одбора за европске интеграције, да често разговарам са својим колегама из Немачке, Словеније, и то су некакви позитивни примери на које можемо да се угледамо и за које већ сада можемо да отворимо врата у нашој земљи и да уз мале законске измене омогућимо нашим људима који живе у малим градовима, у селима, преко локалних самоуправа, кроз различите тренинге и обуке, да приближимо тај процес европских интеграција грађанима ове земље како би они осетили бенефите интеграција.

Такође, имали смо прилике да чујемо од дела опозиције да ми желимо заправо овим законом да уведемо некакво опсадно стање у нашим општинама и градовима, како део опозиције жели да представи јавности. Није реч ни о каквој опсади, ми заправо желимо да уводимо ред и одговорност али и оцењивање рада у општинама. Мора да се уведе и одређена финансијска дисциплина али и одговорност за обављени јавни посао. Када све то знамо, свако мора да одговара код надлежних органа у овој земљи. Ми смо, као СНС, заиста показали да рука правде није поштедела ни бројне представнике Српске напредне странке, ни Социјалистичке партије Србије, ни многих група грађана или дела опозиције и ја желим да кажем да ми уводимо, заправо, принцип одговорности у вршењу власти у овој земљи.

У дану за гласање СНС и наша коалиција подржаће овај сет законских решења. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојковић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић

Да ли неко жели реч?

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Мој амандман наглашава потребу за модернизацијом у контексту свеукупног развоја Србије.

Мислим да је амандман на месту, мислим да се наслања на интенцију Владе Републике Србије када је реч о дигитализацији и модернизацији уопште. Мислим да ће свакако тиме доћи до повећања ефикасности у функционисању локалних самоуправа, дакле општина и градова у Србији.

Сведоци смо да смо у прошлости, не тако давној прошлости, имали више проблема када је реч о функционисању локалних самоуправа, велики број злоупотреба, пропуста, неправилности у раду у већем броју општина. Сви смо већ неколико пута износили разне примере када је реч о Смедеревској Паланци, када је реч о Општини Врачар; лично сам учествовао неколико пута у обавештавању јавности и указивању на бројне злоупотребе и неправилности у раду, чак и кривична дела.

Оно што је сада актуелно, актуелна је ситуација, нажалост врло тешка ситуација, у Општини Параћин. Ја дугујем својеврсно извињење грађанима јер сам у начелној расправи председнику Општине Параћин, Саши Пауновићу из Демократске странке, честитао својеврсно пунолетство када сам рекао да је откривено осамнаест великих афера до

сада. Међутим, моја је грешка, ја сам се забројао, у питању је деветнаест великих афера које су откривене када је реч о Саши Пауновићу, председнику општине из ДС-а, који не осећа нимало одговорности да поднесе оставку као морални чин после свега што је урадио за ту општину, већ пише нека писма, жали се на државу. Оно што је горе од тога, жали се на грађане. Онај ко је имао прилике да прочита то његово писмо упућено Савету Европе (и ко зна коме већ) – у првој реченици он се жали на политичку ситуацију у Србији и жали се на грађане Србије, уз констатацију како је ДС, односно како су опозиционе странке на власти у свега шест општина у Србији. Он на тај начин признаје да грађани не желе ДС, нити остале странке које чине тај својеврсни блок и жали се на грађане Србије уместо да нешто конкретно уради.

Због времена које је преостало, нећу дужити даље када је реч о Општини Параћин, али из свих разлога које сам навео мислим да мој амандман свакако има своје место у овом предлогу закона и надам се да ћете га прихватити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Изволите, колегинице.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем председавајући.

Поштовани чланови Владе Републике Србије, даме и господо народни посланици, Влада Републике Србије је у претходном периоду остварила фантастичне резултате. Отворили смо преко 150 фабрика широм целе Србије; док је претходни режим за мање од четири године отпустио преко 400.000 људи, ми смо за мање од три године запослили 176.000 људи. Ми данас интензивно радимо на стимулисању запошљавања у приватном сектору, на стимулисању отварања малих и средњих предузећа, зато што желимо привреду на здравим основама. Циљ Владе Републике Србије је равномерни регионални развој, а то је једини пут ка одрживом привредном развоју, па сам сходно томе и поднела амандман.

С обзиром на то да данас расправљамо о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, некако ми се намеће потреба да кажем да долазим из велике општине са југа Србије, по површини, а мале општине по броју становника, тј. општине Куршумлија. С поносом истичем да је у општини Куршумлија, на челу са Српском напредном странком, много урађено по питању инфраструктуре. Општина Куршумлија чак 41% свог општинског буџета издваја за инфраструктурне пројекте, дакле за асфалтирање нових улица, за обнову и реконструкцију постојећих улица, за канализациону мрежу. Преко 10% општинског буџета издвајамо за ђачке и студентске стипендије, за стимулисање

рађања и родитељства, за помоћ у кући старим и особама са инвалидитетом.

Дакле, све што радимо, радимо у циљу да побољшамо услове живота свих грађана Републике Србије и да побољшамо животни стандард свих грађана Републике Србије. Та средства која данас издвајамо за изградњу путне инфраструктуре бивши режим је користио за исплате зарада за разноразна радна места и за 13. и 14. плату, а ми данас радимо да побољшамо животни стандард и услове живота грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чарапић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Предлогом закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи дефинише се веће учешће грађана приликом креирања докумената јавних политика; затим, максималан број чланова општинског, односно градског већа, као и максималан број помоћника председника општине, односно помоћника градоначелника према броју становника; затим, обавезе градског већа; минималан рок за сазивање седнице скупштине града; права одборника да добију информације које су од значаја за обављање одборничке дужности; положај месних заједница. Све то омогућиће свеобухватни развој Републике Србије и свакако помоћи остваривању социјалне равноправности и мој амандман иде управо у том правцу.

Искористићу прилику да поменем град Лесковац, из ког долазим, као пример добре праксе, јер многе новине које сада постају законска одредба Град Лесковац примењује још од 2012. године, откако је СНС на власти у Лесковцу. Што се тиче учешћа грађана приликом израде инвестиционог дела буџета, што сада постаје законска обавеза, желим да кажем да грађани Лесковца још од 2013. године, од припреме буџета за 2013. годину, имају прилику да кажу шта је то што у Лесковцу треба да се гради и шта је то што по њиховој мери треба да се гради. То се реализује на тај начин што се на неколико пунктова у граду грађанима даје могућност да виде листу приоритетних пројеката и изврше оцену важности приоритетних пројеката, али и да допуне листу својим предлозима о ономе што треба да се гради по њиховој мери.

Ми смо отишли и корак даље у томе па смо направили листу од педесет најугледнијих и највећих привредника, који запошљавају највећи број радника, тако да они путем мејла од надлежних служби добијају упитник и на исти начин као и остали грађани Лесковца имају могућност да рангирају приоритетне пројекте по важности али и да дају своје предлоге. Затим надлежне градске службе раде анализу и таква анализа се доставља Савету за развој града, који опет чине најугледнији представници привреде града Лесковца, који запошљавају највећи број радника, и тек након тога иде обавезна јавна расправа. Дакле, Град Лесковац још од припреме буџета за 2013. годину организује јавну расправу, која тек сада постаје законска обавеза.

Што се тиче обавезе општинског односно градског већа, која сада постаје законска обавеза, да усваја тромесечне извештаје о раду јавних предузећа, одлуком градоначелника од 2013. године Градско веће подноси тромесечни извештај о раду јавних предузећа и тај извештај се објављује на званичном сајту Града Лесковца, тако да, што се транспарентности тиче, идемо у том правцу.

Ово су само неки од критеријума на основу којих је Национална алијанса за локални економски развој сертифицивала град Лесковац као град са повољним пословним окружењем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецул.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите, колегинице Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге и колегинице народни посланици, поштовани грађани Србије, амандманом који сам поднела дефинише се координација локалних самоуправа и државне управе. Та координација је посебно важна због ефикасности у раду локалних самоуправа, због транспарентности, а пре свега због кадровских ресурса, због координације у области људских ресурса и у области кадровских ресурса.

Званичан податак Владе Републике Србије је да Србији недостаје 15.000 ИТ стручњака. Тај проблем полако почиње да се решава чињеницом да је 71 одељење отворено у гимназијама у ИТ сектору у овој години, што ће бити прилика за многе младе из локалних самоуправа да се додатно афирмишу у овим областима. Други проблем у локалним

самоуправама је што недостају квалификовани стручњаци који би пратили претприступне фондове и конкурсе у многим међународним институцијама и на прави начин и на време адекватно конкурисали и користили те фондове.

Стручно усавршавање запослених у администрацији, нарочито запослених у јединицама локалне самоуправе, мора бити у сваком тренутку високо на листи приоритета. Професионализација, деполитизација, дигитализација, континуирано образовање, наравно и лично усавршавање запослених препознати су као неопходан предуслов за општи друштвени и економски развој, који своју основу мора имати у развијеним локалним самоуправама. Кадровски планови и систематизација, кроз реформска решења у локалним самоуправама, морају бити део свакодневних активности савета за стручно усавршавање запослених у локалним самоуправама.

Међутим, оно што је проблем у овом тренутку јесте то што многе локалне самоуправе трпе због тога што су у блокади, многе локалне самоуправе губе због протеста које организује опозиција, која се у тим протестима крије иза грађана Србије и жели да у други план стави све реформске активности и резултате Владе Републике Србије и Народне скупштине Републике Србије у области законодавства, које се управо односе на унапређење рада локалних самоуправа.

Наравно да је реч о политици двоструких аршина. Не могу а да овом приликом не поменем и да се не сетимо паора из Војводине, који су тракторима кренули у Београд, а садашњи представници опозиције, који су тада били на власти, нису дозволили сељацима из Војводине и пољопривредницима да дођу у Београд.

Међутим, најважније је да грађани на најбољи начин праве разлику између оних који праве проблеме и оних који те проблеме решавају и да то константно потврђују на прави начин на изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.
Реч има Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Имали смо прилике да у претходном делу расправе чујемо готово све што је потребно, у афирмативном смислу, за прихватање Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Одмах ћу вам рећи да ћу гласати за предлог који је поднела Влада Србије.

Међутим, имали смо прилике и да, већ други дан, слушамо којекакве критике закона који су предложени и предлога кадровских решења у Народној банци Србије, које смо већ усвојили, али и потпуно

неосноване критике садашње власти, нападе на све функционере, посебно на оне који долазе из СНС-а, почев од председника Александра Вучића па до неких локалних функционера.

Све то не би било чудно нити неприхватљиво, јер Пословник то дозвољава а демократија ваљда подразумева, да те критике и напади не долазе не само од припадника политичких странака које су готово упропастиле Републику Србију већ и од оних припадника опозиције који су директно или лично учествовали у уништавању и поткрадању својих локалних заједница доводећи их до ненормалних задужења и до руба пропасти. Сада нам ти исти бескрупулозни и неморални опозициони политичари говоре како да уређујемо и водимо Србију. Они нас који смо подигли Србију на ноге уче како, ваљда, треба да радимо оно што су они радили па да Србија поново крене путем пропасти.

Не, не могу они који су подржавали и организовали блокаду саобраћаја нпр. да мисле добро Србији и народу који овде живи, јер се блокадама проблеми не решавају, већ се само стварају нови. Питам ја њих – шта још треба да очекујемо од тих људи који су, наводно незадовољни ценом горива и висином акциза, блокирали саобраћај и нису дозволили слободно кретање својим суграђанима, угрожавајући чак и живот и здравље неким од њих због заустављања кола хитне помоћи, рецимо? Да ли је то начин како треба решавати незадовољство и неслагање са ценом горива и висином акциза? Да ли ће сутра, ако нпр. нису задовољни ценом електричне енергије, почети да нам руше далеководе? Да ли ће нам, ако су незадовољни, рецимо, ценом воде, тровати воду за пиће и уништавати водовод? Као што су изгледа, ево, јуче већ, исти ти људи протурањем лажних вести о појави метана у води на све начине радили на изазивању страха и панике у становништву. На срећу и на време, те њихове намере су откривене, читава мрежа оних који су ту лажну вест ширили је идентификована, а против одговорних су предузете мере.

Још се питам, да ли ће нам можда Вук Јеремић, осумњичен за међународни криминал и корупцију, намерним изазивањем страха и панике међу српским становништвом на Косову и Метохији, тако што је злонамерно смислио и лансирао лажну информацију о тобожњој намери наше власти да изазове немире и сукобе на северу Косова и Метохије, помоћи или још више отежати ситуацију. Зар таквима и таквом преваранту, и свима који су уз њега, народ треба да верује? Не, народ их је одавно прочитао и на изборима им рекао шта мисли о њима. Народ је заувек одбацио поверење у њих, више пута заредом, и указао поверење Српској напредној странци и Александру Вучићу на њеном челу.

Ми из Српске напредне странке, без обзира на све препреке које нам се налазе на путу и које нам опозиција намерно подмеће, имамо снаге,

воље, знање и умећа да Србију издигнемо на ноге, од ње направимо правно уређену, економски и привредно снажну и друштвено организовану земљу, од локалног па све до највишег државног нивоа, и да будемо поносни и горди на то што радимо и како то радимо. Зато и ове предлоге закона које нам је предложила Влада треба прихватити и усвојити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђокићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Поштовани грађани Србије, предложеним амандманом на члан 1. предложеног закона који врши измену у члану 2. Закона о локалној самоуправи, додао бих став 2. који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеобухватни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе“.

Реформа локалне самоуправе доприноси стварању бољег амбијента за живот и бољи животни стандард грађана. Доприноси се већој партиципацији грађана у креирању јавне политике. Неопходно је јачање и успостављање партнерских односа између централне и локалне власти. Измене Закона доносе промене у начину одређивања надлежности јединица локалне самоуправе, у раду скупштине, општинских већа, управе, реформу функционисања месних заједница и јачање међуопштинске сарадње.

Сарадњом локалне самоуправе са државном управом постиже се боља примена института непосредне демократије и већа укљученост јавности у доношење одлука из области јавне политике. Грађанима се даје могућност да врше утицај на креирање политике, јер овај предлог закона омогућава јавне расправе у поступку примене одлуке о буџету. У делу планирања инвестиција, средства у буџету су средства свих грађана и они имају право учешћа у процесу одлучивања о томе како та средства улагати и на шта их трошити.

Ово је, по мени, одличан закон, тако да колеге посланике молим да у дану за гласање овај закон подрже. Наравно, ако буду имали снаге и времена, молим да подрже и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Пекарски.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, Министарство за државну управу и локалну самоуправу и Влада Републике Србије послали су пред Парламент један сет закона за који сам ја мислио да ћемо се сви сложити, без разлике на политичку припадност. Стварно не видим разлог да се неко не слаже, када су у питању одредбе из области деловања локалних самоуправа, уместо досадашњих надлежности, не видим ниједан разлог да се неко не слаже да грађани могу да учествују у креирању буџета и да неко може да се не слаже да грађани утичу и на инвестиције у локалној самоуправи. Не видим ниједан разлог да локалне самоуправе не доживљају Министарство државне управе и локалне самоуправе као партнера коме могу, треба и морају да се обрате као вишој инстанци чији је задатак да брине, помаже и контролише рад локалних самоуправа.

Имали смо ситуацију да је једна локална самоуправа прескочила све могуће инстанце и обратила се међународним организацијама. Они су се неком жалбом обратили Конгресу регионалних и локалних самоуправа, обратили су се Амбасади САД, обратили су се Европској комисији и Савету Европске комисије и ко зна коме су се све обратили. Када то кажем, мислим на Параћин, на градоначелника Параћина, председника општине Сашу Пауновића. Зашто је Саша Пауновић то урадио? Зашто је прескочио све домаће институције? Зашто се Саша Пауновић обратио странцима? Шта су мотиви? Да ли су мотиви да себе прикаже као жртву, а да притом не спомиње афере и малверзације у сопственом раду и да показује страхове од евентуалног губитка власти на неким наредним изборима? И да ли је мотив да се прикаже Србија као недемократска држава?

После онако бурног реаговања посланика Демократске странке на сам помен бруке коју је Саша Пауновић направио Републици Србији, види се јасан циљ и задатак и њихова жеља да се и Парламент Србије покаже као недемократски, као немогућ за наставак рада. Све то, у комбинацији са неким другим активностима ван Парламента, доводи до озбиљне сумње да постоји координација неких политичких организација.

Ако се узме у обзир и изјава Вука Јеремића дата шиптарским медијима и лажи о плановима Србије о некаквим могућим демонстрацијама и немирима на северу Косова, које очигледно само он прижељкује – и сад долази једна дефиниција, малтене, једног деловања – ако се узме у обзир позадинско деловање појединих лидера и диктатура малог броја људи у тзв. спонтаном окупљању грађана, с акцентом на застрашивању неистомишљеника, онда коцкице полако почињу да се

слажу. Када се томе дода слање СМС порука да би се изазвали немири, онда долазимо до очигледне жеље за примену теорије контролисаног хаоса. Као што је господин Мартиновић малопре рекао, као шеф посланичког клуба СНС, то је изгледа артиљеријска припрема.

Шта је то теорија контролисаног хаоса? Контролисани хаос је метода по којој се врши политичка дестабилизација једне земље и њено економско пропадање до границе док се на власт не доведе једна група људи или појединаца који су по мери оног који је то финансирао и осмислио.

Сви начини остваривања контролисаног хаоса данас су присутни у Србији. Први – приказивање лоше унутрашње политичке ситуације. То је ова жеља господина Пауновића да се обрати међународним организацијама, наступање тзв. демократске опозиције на челу са Демократском странком, на челу са странком господина Јеремића, односно да их све заједно здружимо у једну Ђиласову групацију. Следећа ствар је – приказивање лоше спољне политике и повећање тензија са другим државама. То је ова изјава Вука Јеремића коју је дао шиптарским медијима. Следеће што је интересантно, што имамо прилику да виђамо сваки дан, односно виђали смо ових дана, јесте – противзаконито организовање спонтаних окупљања. То је једна тачка у теорији контролисаног хаоса. По тој теорији контролисаног хаоса, та окупљања се организују уз коришћење изговора о економском, верском или етничком незадовољству. Ово што смо имали овде, то је било организовање политичких групација, односно лидера преко својих активиста који су организовали блокаде путева, са изговором на економско незадовољство.

Следећа ствар је – стварање несигурности и страха. То је ово што су моје колеге досад напомињале, а то је ово слање СМС порука путем интернета, да је водовод загађен, претње смрћу функционерима, члановима и симпатизерима владајуће гарнитуре, премлаћивање полицајаца итд. Зато се залажем да се измени члан 322. Кривичног законика који се односи на спречавање службеног лица у вршењу својих дужности.

Значи, сви начини су овде тренутно активни, остаје само један начин који треба на крају да се појави, а то је, по теорији контролисаног хаоса – појавиће се неко ко ће се приказати као „острво мира“ у овом немирном мору. Да ли ће то бити господин Ђилас или Јеремић, видећемо, за које чујем да су чланови неке „Јокс“ организације, за коју не знам шта то значи и каква је то скраћеница. А да ли ће се десити то што су они решили да ураде, е, неће сигурно јер им нећемо дозволити. Власт се неће узимати на улици, него ће се узимати на изборима, и то ако грађани буду одлучили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.
Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге народни посланици, свакако да је предлог Владе о измени Закона о локалној самоуправи нешто што ће допринети развоју и унапређењу свих локалних самоуправа, а самим тим и развоју и унапређењу наше Србије.

Ја долазим из локалне самоуправе Сокобања. Сокобања је, могу с поносом да кажем, претходне године била најпосећенија туристичка дестинација. Међутим, можда би више туриста посетило ову нашу познату бању да је претходна власт, која је била на челу „жутог предузећа“ до јуна 2016. године, мало више водила рачуна о својој локалној самоуправи.

Не само да нису водили рачуна о крупним инвестиционим улагањима и пројектима, него чак нису водили рачуна ни о згради општинске управе. Ова зграда је, иначе, објект под заштитом као споменик културе и дело архитекте Јована Илкића. За оне који нису чули за Јована Илкића, он је архитекта и овог нашег прелепог здања овде, Народне скупштине.

Ми смо из буџета локалне самоуправе издвојили скоро десет милиона. Ево, и за поштоване гледаоце, да покажем – овако је изгледала столарија на згради овог културног здања, а данас изгледа овако и управо завршавамо реконструкцију фасаде. Издвојили смо девет милиона из буџета локалне самоуправе да бисмо реновирали ову прелепу зграду. Не само да је спољашњи изглед био доведен у питање, нису водили рачуна ни о сали за венчања па су тако младе брачне парове принудили на додатне трошкове приликом склапања брака.

Локална самоуправа ради на другим пројектима, у сагласности са другим ресорним министарствима. Ово је само један од низа пројеката, али, свакако, за ове скоро две године откако је СНС на челу ове локалне самоуправе ми смо предузели огромне кораке и напредак се осећа већ у томе што је Сокобању за ових шест месеци посетило више од 30.000 туриста. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи сам поднела како би се додатно дефинисала координација између локалне самоуправе и државне управе.

Реформа јавне управе, као један од основних приоритета Владе Републике Србије, спроводи се превасходно у интересу наших грађана како би се створио бољи амбијент за живот као и бољи животни стандард у Републици Србији.

Измене Закона о локалној самоуправи доносе промене у начину одређивања надлежности јединица локалне самоуправе, у самом раду скупштине, општинског већа и управе, унапређењу механизма непосредног учешћа грађана у обављању послова локалне самоуправе; затим, мења се начин функционисања месних заједница и јача међуопштинска сарадња.

Једна од најзначајнијих измена односи се на спровођење јавне расправе током припреме одлуке о буџету и планирања инвестиција. Неке локалне самоуправе у Србији примењују овај начин планирања, а након усвајања овог предлога закона то ће постати обавеза свих локалних самоуправа, јер средства у буџетима су средства свих грађана и они имају право да учествују у одлукама како та средства улагати и на шта их трошити.

Везивање броја функционера у локалним самоуправама, и то помоћника председника општина и градоначелника, као и чланова већа, са бројем становника општине или града, а у циљу веће ефикасности, оперативности и економичности, од наредних локалних избора допринеће смањењу броја локалних функционера у многим локалним самоуправама.

Измене овог закона односе се и на уређење положаја месне заједнице и односа са општином или градом. Месне заједнице су места где ће се разговарати са грађанима о њиховим потребама и проблемима и на тај начин ће се допринети јачању сарадње између локалних самоуправа и месних заједница.

Усвајањем овог закона успоставља се механизам за заједничко обављање послова између општина или градова који су у интересу грађана, као што су комунални, инспекцијски и слични послови, чиме се општине и градови подстичу на међуопштинску сарадњу.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Реч има Снежана Р. Петровић.

СНЕЖАНА Р. ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, на члан 1. Предлога закона поднела сам амандман којим се врше измене у члану 2. Закона о локалној самоуправи додавањем новог става 2. који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на пореску одговорност.“

Несумњиво је да је циљ Владе Републике Србије да се изменама и допунама Закона о локалној самоуправи жели трансформисати локална самоуправа у ефикаснији, професионалнији и модернији сервис свих грађана. Међутим, потпунија ефикасност рада локалних самоуправа биће постигнута онда када се грађани мотивишу да се у што већем обиму укључе у рад локалне самоуправе и када њихови предлози, сугестије и иницијативе буду део одлука које ће бити доношене, а посебно из дела који се односи на буџет, његову расподелу и извршење.

Уколико је циљ измена и допуна Закона, а јесте, да сви грађани у свим сегментима друштва буду задовољни у остваривању својих права и обавеза, онда је шире укључивање грађана у функционисање локалне самоуправе прави пут за то.

Међутим, без добре сарадње локалне самоуправе са државном управом и Владом Републике Србије не могу се постићи очекивани ефекти рада локалних самоуправа, који се свакако одражавају и на сам квалитет живота грађана. Због тога Влада Републике Србије чини максималне напоре да помогне јединице локалних самоуправа, између осталог, преко наменских пројеката, како би се покренуле инвестиције, отворила нова радна места, оживела села и задржали млади људи да живе и раде у својим местима и својим радом допринесу стварању бољих услова за живот, како свој тако и својих суграђана.

Навешћу само један добар пример пројекта који ће се заједно са Владом Републике Србије и преко кабинета министра за иновације и технолошки развој спроводити у неколико градова, између осталог и у Ужицу, граду из кога долазим, где ће бити отворени иновациони стартап центри, где ће млади људи, стручни, оспособљени кадрови, бавећи се иновативним и стручним радом, радити на новим пројектима, помагати тако својој привреди, обезбеђивати боље услове за живот и рад, да остану у својим местима да живе и раде, што је у сваком случају и циљ Владе Републике Србије и свих грађана наше земље, а самим тим и да обезбеде боље услове за живот свих грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Петровић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић. Изволите, колега Пантовићу.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала, председавајући Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, добра сарадња локалне самоуправе и државне управе јако је битна за развој општина и градова и доноси најбоље локалном становништву. Ова влада је показала да на најбољи начин сарађује са локалним самоуправама и да су све њене активности усмерене ка побољшању услова живота наших грађана.

Бројни су позитивни примери одговорног рада Владе Републике Србије, многи пројекти који свакодневно јачају нашу земљу на свим пољима. Ја ћу поменути један веома битан за општину Палилула и град Београд, одакле долазим, а то је изградња индустријског парка у Борчи. Овај индустријски парк простираће се на око триста хектара, а вредност изградње је 320.000.000 евра. Градиће га кинеска фирма која је градила највећи индустријски парк на свету, у граду Суџоу. Очекује се да у овај индустријски парк дође преко хиљаду иновативних компанија и да се отвори 10.000 нових радних места директно, а индиректно чак до 40.000 радних места. Већ је четрдесет најјачих кинеских иновативних компанија потписало меморандум о томе да желе да дођу и послују у овом индустријском парку који ће се градити. Ово је најбољи начин да се запосле наши млади инжењери, научници и иноватори, да остану у свом граду и овде заснују своје породице.

Развојем инфраструктуре отварају се нова радна места, задржава се становништво и јачају локалне самоуправе широм наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Сходно расправи претходна два дана о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, подносим амандман на члан 1. истог закона.

Јединица локалне самоуправе и њени органи и службе, као и предузећа, установе и друге организације чији је оснивач остварују сарадњу и удружују се са другим јединицама локалне самоуправе и њиховим органима и службама у областима од заједничког интереса. Ради њиховог остваривања, могу удруживати средства и образовати заједничке органе, предузећа, установе и друге организације и установе у складу са законом и статутом.

Моја Градска општина Раковица је пример такве сарадње са локалном самоуправом, Градом Београдом, где је та локална самоуправа издала дозволу страном инвеститору да на земљишту које је некада

припадало Фабрици гумених производа „Рекорд“ изгради тржни центар „Капитол парк“, инвестиција је око тридесет милиона евра, и то само у првој фази. У том центру данас ради 450 радника, углавном са општине Раковица. У другој фази, а окончање завршних радова предвиђа се за 2019. годину, предвиђено је запошљавање нових радника.

Молим колеге посланике да у дану за гласање прихвате мој амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Изволите, др Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге народни посланици, у члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се врше измене у члану 2. Закона о локалној самоуправи, додаје се став 2. који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на развој медицинских центара“.

Амандманом који сам поднео додатно се дефинише координација локалне самоуправе и државне управе у вези с развојем здравствене заштите грађана Србије. Локалне самоуправе су оснивачи установа у примарној здравственој заштити, које су од посебног интереса за сваку локалну самоуправу, а степен њихове развијености првенствено зависи од успостављеног нивоа сарадње локалне самоуправе са Владом Републике Србије, државном управом и надлежним министарствима.

Претходни режим нам је оставио здравствени систем потпуно неуређен, материјално, технички, чак и кадровски необезбеђен, са огромним дуговима, неадекватном опремом, руинираним, запуштеним објектима већине домова здравља у локалним самоуправама. Таква је ситуација била и у Сомбору. Од 2012. године Влада Републике Србије, на челу са нашим председником Александром Вучићем, чини све не би ли довела систем здравствене заштите на ниво развијених земаља. Сагледавајући шта је од 2012. године па до данас урађено, морам рећи да наша влада то ради веома успешно.

Приоритет ове владе и Српске напредне странке је да сваки човек у Србији има достојанствен и пристојан живот, који може остварити само ако је човек здрав и здравствено способан да ради и доприноси егзистенцији своје фамилије, развоју привреде и средине у којој живи. Даље, развој здравствене заштите и успешна сарадња са локалном самоуправом свакако да обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, којем ми из Српске напредне странке и тежимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Бабићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Павловић.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, потпредседниче.

Даме и господо народни посланици, предлажем да се у члану 1. овог предлога закона којим се врше измене у члану 2. Закона о локалној самоуправи дода нови став 2. који гласи: „Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на унапређење медицинских установа“. Овим амандманом се дефинише координација локалне самоуправе и државне управе.

Колегинице и колеге народни посланици, 21. јун 2013. године је дан који ће већинска Ћуприја да памти као дан када је Српска напредна странка, преузимајући одговорност за будућност Ћуприје, зауставила привредни, економски, безбедносни, културни и сваки други суноврат општине Ћуприја. Општина је била девастирана, без инвестиција, без практичне могућности за запошљавање, презадужена кредитима, неисплаћеним обавезама, бројним изгубљеним судским споровима, блокираним Домом здравља, блокираним месним заједницама, блокираним јавним предузећима, без јавног грађевинског земљишта за изградњу индустријске зоне, без фабрика, без позоришних и филмских представа, са школама и вртићима у којима није било улагања од 2000. године, са разрушеним и неосветљеним саобраћајницама, руинираним тротоарима, запуштеним парковима. Нажалост, Ћуприја је подсећала на заборављени град или неосветљени тунел на путу између Јагодине и Параћина.

Међутим, уз несебичну помоћ, залагање и разумевање нашег председника господина Александра Вучића и Владе Републике Србије, Општински одбор Српске напредне странке у Ћуприји заједно са руководством Општине и председником Општине господином Нинославом Ерићем улаже велики труд у сагледавању свих проблема у органима управе, јавним предузећима, социјалним, културним, спортским и културно-просветним установама. Након сагледавања затеченог стања, руководство Општине спроводи финансијске и кадровске реформе, врши рационализацију и трансформацију јавних предузећа. Ћуприја је данас ликвидна општина, у којој се буџет из године у годину увећава, ниво јавног дуга је смањен испод 10% буџета општине. Исплаћене су све

обавезе општине и њених буџетских корисника, чиме су створени сви неопходни предуслови за даљи економски развој општине.

Сарадњом локалне самоуправе са државном управом обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије и унапређење и медицинских установа.

Посланички клуб СНС ће у дану за гласање гласати за овај предлог закона, а ја позивам колегинице и колеге народне посланике да гласају за овај мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите, колега Филиповићу.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, ако су избори на локалу обично најбољи показатељ нечијег рада и како је одређена политичка странка обављала свој посао и ако је то показатељ тога како су грађани задовољни радом политичких партија, онда су избори у Београду најбоље показали како је ко радио и какви су чији резултати.

Припадници Демократске странке и распале опозиције остали су испод цензуса. Први пут након двадесет пет година нашли су се испод цензуса. То је показатељ тога да су грађани веома свесни у каквом смо стању затекли град Београд када смо га преузели пре четири године, шта смо у њему имали од обавеза, и онај дуг од 1.200.000 евра и 15.000.000.000, дуг који је имао сам Град Београд према породиљама и за друга социјална давања. Имали смо велике проблеме са којима смо се суочавали: проблеми и недостаци водовода и канализације, елементарни инфраструктурни проблеми, оно што утиче на свакодневни живот грађана у Београду.

Све смо то почели да решавамо, урадили смо много тога за четири године, покренули велике инфраструктурне пројекте. Грађани су на локалним изборима за град Београд оценили рад Српске напредне странке и њеног руководства као одличан, где смо добили апсолутну већину. Што се тиче резултата у општинама у Београду, ту смо, наравно, победили у 15 од 17 београдских општина.

Говорили су и о томе како брину за село. Ево, ја сам са својим колегама Александром Марковићем и Јеленом Жарић Ковачевић пре

неколико дана био у општини Љубовија и у општини Мали Зворник. Ту смо посетили околна села, разговарали са људима који тамо живе. Припадници тог бившег режима нису никада ни у једно село дошли да разговарају са људима. Њих није интересовао проблем ниједног човека, једино што је њих интересовало када је локална самоуправа у питању јесте како да реше своје личне проблеме. Нама из СНС, предвођеним Александром Вучићем, локална самоуправа јесте сервис грађана, а не прилика да ми стекнемо неку корист за неког од нас појединачно. Наравно, опозиција разним блокадама, штрајковима и осталим тзв. спонтаним организовањем размишља о некаквој репризи, размишља о повратку на старо. Нажалост, код њих те репризе нема. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите, колегинице Огњановић.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Инвестициона политика и економска стабилност пресудни су за напредак и развој Србије, и то је политика којом се води Влада Републике Србије.

Амандманом који сам поднела указујем на чињеницу да се кроз сарадњу локалних самоуправа управо као резултат постиже свеукупни развој и финансијска стабилност.

За разлику од оних који су широм Србије затварали фабрике, отпуштали раднике, председник Вучић ради на довођењу нових инвеститора, отварању нових фабрика, са циљем одржања макроекономске и финансијске стабилности и остваривања напретка у реализацији структурних реформи ради подстицања брзог раста, отварања нових радних места и подизања животног стандарда.

Ако погледамо неколико година уназад, видећемо да је довођењем инвеститора у Србији отворено преко деведесет фабрика, што нам говори о чињеници да су градови и општине широко отворени и заинтересовани за привредни раст, што значи да следе курс политике Владе и да сарађују са државном управом.

Подаци нам говоре да око 80% градова и општина у Србији има стратегију развоја, што значи да има дугорочне планове економског развоја. Такође, велики број локалних самоуправа формирао је канцеларију за локални и економски развој, која има улогу да учествује у

креирању и реализацији стратегије и брине о потребама постојеће привреде и потенцијалним инвеститорима.

Општина Гроцка, где живим, једна је од општина које имају израђену Стратегију одрживог раста за период од 2017. до 2021. године, чиме је показала да је дубоко заинтересована за привредни раст и развој, да је отворена за нова улагања и инвестиције али и за директну комуникацију са грађанима у циљу обезбеђивања бољег и лакшег живота. С поносом могу да кажем да је доласком СНС-а на власт, захваљујући неуморном раду општинског руководства, врло брзо почела укорак да прати све реформе које спроводи Влада Републике Србије. У последњих двадесет година била је запостављена, али у последњих шест година у њу је много уложено.

Пројекти који се реализују су од великог значаја за живот и стандард грађана. Покренута је изградња инфраструктуре, покреће се привреда, санирају се клизишта, ради се на побољшању водоснабдевања и канализационе мреже. Интензивно се улаже у развој образовања, реконструисане су две основне школе, а градиће се и нова у Лештанима. Изградиле су се нове здравствене станице и стално се улаже у обнову инфраструктуре, која никада није била одржавана па је потреба за санацијом, реконструкцијом и изградњом огромна и неопходна.

Дакле, проактивном сарадњом локалних самоуправа са државном управом као циљ је постигнуто да су локалне самоуправе увиделе да је потребно да имају визију будућности, да је преточе у стратешки документ и препознају оно што их издваја у односу на конкуренцију других општина, као и да унутар управе успоставе структуру која ће бринути о реализацији зацртаних циљева. Оваквим планирањем и сарадњом локалних самоуправа са државном управом постиже се привредни раст и развој, који доприноси финансијској стабилности Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић. Изволите, колегинице Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Локалне самоуправе су кључне за обезбеђивање квалитетних услова инфраструктуре за привлачење страних инвестиција. Неспорно је да макроекономску стабилност обезбеђује Влада Републике Србије, а кључну улогу у доласку страних инвеститора свакако чини улога нашег председника Александра Вучића, који је отворио многе фабрике и погоне у многим градовима у Србији. То смо и јуче видели у Крушевцу: отворио се нови погон који ће запослити две и по хиљаде људи. Нова места расту, у Србији је запослено 176.000 људи. То чини локалне самоуправе сигурним местом за живот наших грађана. Приходи који се остварују од

пореза на рад служе локалним самоуправама да развијају локалну инфраструктуру.

Наставићемо да отварамо фабрике, да запошљавамо људе и да уклањамо све препреке развоју и раду. Остаћемо отворена земља за све који желе да у њој улажу и раде. Нећемо застати са подстицајима, јер новац ствара новац, рекао је јуче наш председник Александар Вучић на отварању погона у Крушевцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, град Лесковац полако постаје лидер на југу Србије у економском, социолошком, културолошком и привредном развоју. Бити лидер значи бити први у свему, па и у прихватању и спровођењу добре парламентарне праксе, односно увођењу система е-парламента.

Имплементација система е-парламента јесте пројекат увођења софтверског система за рад са документацијом и електронског управљања седницама у раду локалних самоуправа. Разговори са представницима УНДП-а и Града Лесковца у вези с имплементацијом овог пројекта започети су октобра 2016. године. Град Лесковац је ушао у пилот-пројекат УНДП-а који подразумева израду софтвера, набавку хардвера и усклађивање пословника, уз стручни надзор експерата, професора универзитета, правног факултета, консултаната, иначе консултаната УНДП-а.

Електронски парламент састоји се од система за управљање парламентарном документацијом који је осмишљен како би се парламенти учинили ефикаснијим и побољшао квалитет информација. Постоје четири главне предности електронског система за управљање документима, и то: уштеда новца, доследност поступка, лакши приступ информацијама и повећана сигурност.

Целокупна вредност система е-парламента је 182.000 евра. Учешће Града Лесковца у пројекту везано је за набавку опреме за конференцијски систем и износи око 34.000 евра, што представља 18% укупне вредности.

Системи за управљање документима смањују трошкове тако што елиминишу потребу за штампањем, транспортом и чувањем папирних документа и знатно смањују време за проналажење релевантних докумената. Конкретна уштеда Града Лесковца за штампање докумената за рад парламента износи око четири милиона динара на годишњем нивоу, што значи да ће се већ у првој години применом овог система вратити уложена средства.

Систем подразумева електронско гласање одборника, са електронским извештајима, и налик је електронском систему који се примењује овде у Народној скупштини Републике Србије. Систем подразумева и праћење седница, седничког материјала у електронском облику преко електронских јединица које су инсталиране испред сваког одборника у сали Скупштине. Одборницима ће бити омогућен и систем обраћања са места или са говорнице.

Комплетан рад система контролисаће председник Скупштине и његов заменик преко електронског уређаја, централне конзоле. Рад електронског система базираће се на новом пословнику, који ће пратити промене у начину функционисања, вођења и тока седница Скупштине града на начин који предвиђа е-парламент. Рок за имплементацију пројекта е-парламента у Скупштини града Лесковца је септембар 2018. године, када ће почетком месеца сви одборници града бити у прилици да прођу обуку и упознају се са радом и применом овог система.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу. Ви сте увек стварно добар промотер вашег рада, морам да приметим.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић. Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге, сарадња локалне самоуправе са државном управом свакако је у функцији економског развоја, али и поштовање закона у локалним самоуправама је у функцији економског развоја.

Овде ћу навести пример једне општине која је у колони од ових неколико који су кренули ка Европској комисији да се жале на права у Србији и на то што грађани Србије неће да гласају за њих.

Имате пример Општине Чајетина, један бисер у правном саобраћају једне локалне самоуправе, где је председник општине господин Милан Стаматовић у једном тренутку сам себе овластио да буде и начелник Општинске управе иако се школовао за металостругара. Ја држим тај документ – овлашћује се председник Општинског већа Милан Стаматовић да о свим пословима и дужностима руководи Општинском управом

Чајетина све до постављења начелника по основу јавног огласа, потпис Милан Стаматовић.

Замислите да је неки председник општине из СНС-а ово урадио. Да ли постоји медиј, организација и да не набрајам још ко, ко не би скочио? И живи не би остали од таквих, да је то урадио. А овако нешто, кажу, иако је медијски мрак, не може никако да изађе на видело, овакав документ.

У међувремену, као начелник те Општинске управе потписује неке грађевинске дозволе за градњу хиљада квадрата на Златибору. Замислите тих случајности!

Уз уважавање према свим металостругарима, када га обавестите да за начелника општинске управе треба да имате завршен правни факултет, положен испит за рад у државним органима, пет година радног искуства, одмах крене да кука како је то прогон политичких неистомишљеника, а онда – мрзим Александра Вучића, а онда његову породицу.

Та екипа која је кренула да се жали Европској комисији, нека у фасциклу стави тај си-ви свог рада. Ево један пример из Чајетине, а има још примера. Јавна набавка је протерана из Чајетине одавно.

Па господин Пауновић може да стави пројекат оног бунара, који је милионски плаћен само у њему још увек нису нашли воду. Може да понесе Европској комисији да покаже модел запошљавања радника на лизинг.

Па господин из Шапца може да понесе Европској комисији признање да је куповао гласове. Нудили су се они, у оквиру хаоса који су правили, и малинарима, нудили се да их обиђу и одрже им говор. Један честити господин ми је рекао, замолио ме да им поручим да могу да дођу али да беру малине код њега и да ће им дати највеће дневнице, али чисто сумња да ће да дођу зато што, каже, навикли су они да краду за много веће дневнице.

И када крену у овој колони ка Европској комисији, обавезно нека ту документацију, само ову коју сам набројао, понесу, нека дају Европској комисији. Они ће то прочитати и неће им бити тешко да им дају одговор зашто народ све слабије гласа за њих. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јањушевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.
Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, бројна законска регулатива и нормативни акти у Републици Србији регулишу функционисање између различитих нивоа власти.

Овај закон о којем данас расправљамо, односно Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи суштински служи томе да функционисање различитих нивоа власти у Републици Србији буде што

транспарентније. Један од кључних закона који дефинишу функционисање свакако јесте Закон о буџетском систему, којим се прецизно дефинише фискални поредак Републике Србије. Када погледате све одлуке и нормативне акте који дефинишу функционисање тих институција, онда можете да схватите да је врло прецизно и јасно дефинисана улога Парламента Републике Србије, Одбора за буџет, можете да схватите да је то улога Фискалног савета. Истовремено, Законом о буџетском систему, као јединственом одлуком која дефинише фискални систем, дефинише се и улога локалне управе и улога локалних парламената, дефинише се улога локалних одбора за буџет и, свакако, дефинише се доношење локалног буџета.

Републички буџет и локални буџети саставни су део макроекономског поретка Републике Србије и пре свега служе за дефинисање цене коштања опште државе. Ако имате макроекономске параметре који се уређују фискалном политиком од стране Републичке владе, који показују општи раст и развој државе Србије, онда је неспорно да можемо да констатујемо да је у последњим годинама све израженије и јасније дефинисање ефикасног функционисања буџета локалних самоуправа. Више немате тако велике гепове у функционисању локалних управа и, свакако, промене које се дешавају на нивоу опште државе доприносе да буџети локалних управа, самим тим макроекономски параметри чији су саставни део и они, изгледају много боље него у времену пре функционисања ове владе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Изволите, проф. Кнежевићу.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Председавајући, поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге посланици, ради јавности само да кажем да овај амандман на члан 1. који сам поднео чини целину са три амандмана на следеће чланове, које ћу у наредним данима образложити. Практично, односи се на боље и прецизније правно дефинисање члана 1. у коме се сувишне речи „јединице локалне самоуправе“ бришу, а смисао постаје много јаснији и квалитетнији.

Оно што бих превасходно хтео да кажем у оквиру овог амандмана на члан 1... Желим да поновим, овде су поједини посланици поменули локалну самоуправу у Крагујевцу, и то је већ поновљени напад, са једним другим аспектом о којем ћу после да кажем, на градоначелника Радомира Николића. Ради јавности, треба рећи да су ти напади не само у Скупштини него их је у последњим данима било и у медијима поводом доласка нашег председника Извршног одбора у Крагујевац, много неистинитих

спекулација и атака на градоначелника. У ствари, главни атак је на СНС јер тим атаком на градоначелника покушавају да унесу недоумице и неповерење међу грађане који гласају. Притом користе, што не рећи отворено, то што је Радомир Николић син претходног председника Томислава Николића. Зашто би он сад био хендикепиран због тога што му је отац био председник? Он је личност, он је изабран на изборима за то место градоначелника. Притом, ради грађана да кажем јер су свакојаке приче, Радомир Николић је вредан, радан, менаџерски настројен човек, чак тих, углађен, одмерен да саслуша свакога, да нађе право решење и да задржи неку смиреност.

Друга је ствар то што претходни или неки градоначелници, и то пролази некад у локалним срединама, изигравају, што су, да употребим неки израз из моје младости, мангупског понашања, да не кажем са манирима кафанског понашања, па су ти, како се каже у народу – мангаши, способни. А онај ко је радан, вредан, показује смиреност и вредноћом и резултатима не показује тај манир мало необузданог понашања, добија друге епитете. А то није тако. По мени, Радомир је ... Имам доста година, имам доста искуства у животу, по мени је он млад човек, пример како треба један градоначелник да има држање и какву вредноћу и посвећеност послу.

На удар на Српску напредну странку, са двосмисленошћу, у Крагујевцу, одговор је – ми смо јединствени, једна је странка. Трудимо се да својим радом разрешавамо на прави начин наслеђене проблеме из рада претходне локалне самоуправе и мислим да се то успешно ради.

Други аспект, два пута помињан овде, јесте то што је градоначелник дао диплому Фондацији Драгице Николић. Опет се иде на то да се изазове револт грађана, да је то фамилијарно и да заслужује критику и напад. Ради јавности да кажем, та Фондација Драгице Николић, мимо тог парка због којег се прозива, у коме не само ја са својим унуком него много родитеља са децом проводи цео дан тамо, од десет сати до увече, до девет сати, парк је пун, и да не говорим о свим садржајима који су побољшали квалитет те дечје забаве... Поред тог парка због којег се прозива – наравно, постоје државне институције, да ли ће утврдити, а не верујем да ће да утврде било шта – други аспект је, да поменем, опет ради посланика који не знају и грађана, Фондација Драгице Николић је опремила комплетно породилиште у КЦ Крагујевац са Одељењем за вантелесну оплодњу. Трећа ствар, пребацила је средства за лифт на педијатријској, дечјој клиници, згради која је направљена пре четрдесет година и до дан-данас нема лифт.

Значи, то су те три хуманитарне, велике ствари, које доста коштају и заслужују одговарајућу награду. Не само због Фондације Драгице

Николић, него да то буде подстицајно и за неке будуће фондације и појединце који ће желети да у разне хуманитарне активности уложе свој или прикупљени новац. А држава је, у овом случају ипак СНС, на одговарајући начин узвратила једном симболичном дипломом. Сигурно смо знали да ће бити напада, али није ни фер ни поштено да за труд на нашем локалу, говорим за помоћ Фондације само на нивоу Крагујевца, не буде бар захвалност једном дипломом због тога.

А рад локалне самоуправе који се помиње, тиме ћу да завршим, увек ће на крају године по јасним показатељима, видљивим, учињеним резултатима моћи да буде вреднован. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Вјерица Радета, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја сам хтела члан 104. да користим да реплицирам зато што је колега пре мене говорио и коментарисао оно што сам ја говорила и што је Наташа Јовановић говорила, и нико други у сали. Добро, ваше је право да дозволите или не дозволите реплику, али заиста морам искористити овај члан Пословника да кажем неколико реченица.

Када смо слушали колегу који је малопре говорио о Радомиру Николићу, хтела сам да предложим господину Ружићу да некако, ако може, убаци један амандман, односно један нови члан закона о локалној управи да све мајке које роде градоначелнике добију диплому. Не знам како је другачије Драгица Николић зарадила ту диплому.

Како функционише Град Крагујевац, то знају сви људи који раде у Крагујевцу. То знају све институције система. Због чега ви нећете сада, и да ли можда хоћете, да склањате Радомира Николића, то је ваша ствар, код вас је и нож и погача, али Град Крагујевац је скоро банкротирао. Град Крагујевац је задужен више него иједан град у Србији, иједна општина у Србији.

У Граду Крагујевцу Радомир Николић се баханалише, и то је јавно доступно у јавним набавкама, шта је све набављао, колико пића, колико хране. Радомир Николић је закључио уговор са неком кафаном, рестораном који се налази у близини Скупштине града; цео Крагујевац зна да он не долази на посао, сврати око 11 сати, одатле оде у тај ресторан и онда га службени возач службеним аутом пијаног носи кући. То цео Крагујевац зна.

Ако ћете то за градоначелника, наздравље вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Арсићу.

Заиста је дегутантно одговорати на овакве наводе. Разумем лични анимозитет према Томиславу Николићу и према Радомиру Николићу и

према Српској напредној странци, али, верујте ми, свако ко познаје Радомира Николића зна да је то човек који није алкохоличар, нико га никада у животу није видео пијаног ...

(Наташа Сп. Јовановић: Осим полиције.)

Па добро, ви сада све можете да извргавате руглу, ви не сносител одговорност ни за вођење Крагујевца ни за вођење државе. Вама Парламент дође као место где се забављате. Али ми који учествујемо у вођењу огромне већине локалних самоуправа у Србији, који водимо Србију знамо да ово што сте сада рекли једноставно није тачно.

Могли бисмо сада овде да отворимо једну широку расправу о томе да ли постоји непотизам у вашим редовима. Некада када сам био у вашој странци, искључивали смо председнике општинских одбора из странке зато што су им брачни другови или деца случајно још у општинском одбору или негде у локалној власти; сада видим да је то код вас, малтене, постала породична фирма. Али нећу тиме да се бавим, ви сами знате шта је најбоље за вашу странку а шта не.

Оно што хоћу да кажем јесте да је Радомир Николић, мислили ви о том човеку ово или оно, честит човек, човек који води један град који је био у великим проблемима. Те проблеме није направио он, те проблеме није направила ни Српска напредна странка, ти проблеми су наслеђени и из времена господина Верољуба Стевановића а и пре Верољуба Стевановића, и ви то веома добро знате. Град Крагујевац је генерисао економске и финансијске обавезе из године у годину.

Можете да кажете да Радомир Николић не ради свој посао добро или да га не ради, по вашем мишљењу, довољно добро, али да дођете у Народну скупштину и кажете да цео Крагујевац зна.... Па овде седе људи из Крагујевца, овде седе људи из Шумадије, немогуће је да ви из Земуна знате боље шта се дешава у Крагујевцу, него Крагујевчани и Шумадинци. Да дођете у Народну скупштину и кажете да цео Крагујевац зна да Радомира Николића у подне возе пијаног кући, како да вам кажем, то је крајње дегутантно, то је простачки и мислим да заиста не доликује угледу Народне скупштине, а мислим да не доликује ни вашем ни угледу ваше посланичке групе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27.

Било је овде доста констатација које не приличе шефу посланичке групе, али, хајде, прокоментарисаћу их и ја кроз повреду Пословника на исти начин.

Господин Мартиновић већ дуже време користи ту флоскулу „лични анимозитети“ и мисли да ће на тај начин да омаловажи или да некако

спусти ниво аргумената које ми износимо, зато што имамо неке личне анимозитете. Немамо ми личне анимозитете ни према коме, говоримо само истину и говоримо само оно што јесте чињенично стање.

Каже, анимозитет према Томиславу Николићу. Ми Томислава Николића поменули нисмо. Зашто је он поменуо Томислава Николића са пијанством Радомира Николића заиста не знамо, можда он зна. Дакле, уопште нисмо поменули оца Радомира Николића.

Рекао је колега да је нама Скупштина место где се забављамо. То је јако увредљиво и за Скупштину и за нас. Ми овде врло озбиљно и вредно радимо, а забављају се они који су наметнули ове амандмане о којима се на овај начин расправља, а то је наравно владајућа већина.

Радомир Николић је урадио нешто што не постоји нигде у Србији – он је пет јавних предузећа спојио у једно јавно предузеће, али не зато да би уштедео, него да би растерао људе који су добро радили свој посао и који знају да раде свој посао. Замислите, ангажовао је агенцију из Београда да ради Правилник о систематизацији, господине министре, скоро као ваш тендер, да ради систематизацију за Градску управу у Крагујевцу. Тога такође ваљда нигде нема.

Што се тиче непотизма у Српској радикалној странци, не може бити непотизам када се ради о страначким органима. Непотизам је да у истом министарству министар и члан уже породице буде један министар, други помоћник, али ...

Молим вас, колега Мартиновић је причао три минута, ја ћу још само десет секунди.

(Председавајући: Тачно у секунд кад и господину Мартиновићу, кажем приводите крају.)

Ево, приводем крају.

Ми смо имали у странци озбиљних проблема када смо били власт у Руми, када је Александар Мартиновић своју тетку која није испуњавала услове запослио за директора Дома здравља, па смо једва сачували да нам се не распадне одбор управо због тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 106. Ево, заиста се више нећу јављати за реч.

Ово што се односи на мене лично нећу да коментаришем. Зна госпођа Радета да то није тачно.

Нисте спомињали, кажете, оца Радомира Николића. Спомињете му мајку, што мислим да је крајње неумесно.

Што се тиче спајања јавних предузећа у једно, госпођо Радета, изгледа нисте довољно дуго у Српској радикалној странци. Први је то урадио Бранислав Блажић 1998. године у Кикинди када је био министар у Републичкој влади. Дакле, оно што је урадио Радомир Николић у Крагујевцу јесте нешто што је, да кажем, пракса која је својевремено постојала док је Српска радикална странка била јединствена и целовита, али ви сте то изгледа заборавили.

Кажете да је Радомир Николић доделио некакво одликовање или некакву награду својој мајци. Ево, ја сад вас питам – а кад је то било могуће у Српској радикалној странци да отац буде председник посланичке групе, син посланик, а други син члан општинског већа у општини у којој је на власти Александар Шапић? У време када сам ја био у СРС, то није било могуће. Код вас је то данас могуће.

Нисам рекао да се сви ви овде забављате. Овде има међу вама много угледних људи, има много озбиљних људи, има људи које ја и даље изузетно ценим и уважавам, попут Петра Јојића, попут генерала Делића, попут Срете Перића, одговорних људи.

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

Али ви имате тај манир... Тиме завршавам и заиста се више нећу јављати за реч, ма шта госпођа Радета рекла о мени и о Радомиру Николићу, о било коме другом.

Али ви имате тај манир, који вам је замерио Војислав Шешељ, сећате се, још 2008. године, да у Скупштини препричавате трачеве које сте чули у таксију или на пијаци и да то саопштавате као неке богодане истине. То је нанело огромну штету Српској радикалној странци на изборима 2012. године. Уместо да извучете неке поуке из тога, ви и даље настављате са таквом политиком. Ви сте сад сопствену странку довели у ситуацију да има мањи рејтинг 2018. године него пре две године када су били избори. Ви сте потпуно проћердали чињеницу да вам председник странке више није у Хашком трибуналу него на слободи. Само наставите тако што се мене тиче, али, верујте ми, није добро за вас, није добро за вашу странку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говорим по члану 32.

Наравно, чуло се овде много тога што нема апсолутно никакве везе с истином. Сметало то некоме или не сметало, ми српски радикали јавности износимо само истину, само аргументе и само доказиве и доказане ствари. И то цела Србија зна.

Какав је и колики рејтинг које странке, то се мери на изборима и нема потребе да о томе брине господин Мартиновић, нити било ко други из неке друге странке.

Што се тиче непотизма и синова Војислава Шешеља, здравља Боже, биће функционери, уверена сам, и трећи и четврти син, и унуци. Па шта има нормалније него да синови Војислава Шешеља следе политику и идеологију СРС-а и да, наравно, својим радом, својим залагањем заслуже одређене функције, одређена места која им припадају на основу онога што заслуже радом у општинском одбору?

Знате, ви сада упоређујете Војислава Шешеља и његове синове са Томиславом Николићем и његовом женом и Фондацијом и синовима. То је дегутантно. Томислав Николић је свог пријатеља Бачевића успео да угура за амбасадора у Кини само зато да би млађи син Бранислав био тренер неког клуба у Кини, јер се то тамо добро плаћа.

Кажете – помињете мајку Радомира Николића. Не, помињем Драгицу Николић, која има Фондацију, о чијој фондацији ће да расправљају надлежни органи, бар је тако најављено, и то управо од стране представника тих надлежних органа. Па ћемо видети како су се то Николићи обогатили, одакле су толике паре, како је Томислав Николић користио свој политички утицај да разни људи уплаћују енормна средства на рачун Фондације Драгице Николић, да су се милионима евра обогатили. Све ће то, верујте, једног дана завршити попут фондације, рецимо, оне Катарине Ребраче.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице.)

Приводим крају, наравно, али имам још подоста ако дајете исто време сваком ко се јавља по Пословнику. Немојте да имате различите аршине.

Што се тиче дипломе коју је добила Драгица Николић, колега је пре рекао да је добила диплому, пре тога смо читали да је неко признање... Он је нешто побркао. Томислав Николић је добио диплому, а никада није учио или завршавао факултет, а Драгица је од Радомира добила неку плакету, Плакету Светог Ђорђа, није неку него конкретно ту. Ето.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам питао, нити ћу да питам да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање зато што су све ово биле реплике колеги Мартиновићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Да не би било никакве забуне, Томислав Николић је ту фамозну диплому стекао 2007. године, а онда га

је Српска радикална странка 2008. године кандидовала за председника Републике. Ако је нешто било спорно са његовом дипломом, чудно је да сте једног таквог човека кандидовали да буде председник Републике. Али нећу тиме да се бавим, то је политичка историја. Ви кажете, и добро сте рекли, народ ће да суди на изборима. Били су избори и ове године па анализирајте мало резултате београдских избора, мислим да ће вам после тога све бити јасно.

Да се ја вратим много озбиљнијој теми. Амандман који сам поднео тиче се сарадње јединице локалне самоуправе и државне управе када су у питању безбедносне структуре, односно када је упитању јачање безбедносних структура. Ова тема је данас у Србији нажалост, морам да кажем, веома актуелна.

Ви се сећате, пре неких месец дана, нема ни месец дана, пре неких двадесетак дана у Русији је била актуелна тема убиство, наводно убиство новинара који се зове Аркадиј Бабченко. Многи медији из Украјине, многи медији са Запада, а и неки медији у Русији оптужили су Владимира Путина за убиство Аркадија Бабченка, да би се он већ сутрадан, ако се не варам, 31. маја 2018. године, појавио на конференцији за новинаре у Кијеву и рекао да је практично инсценирао своје убиство, по налогу одређених тајних служби, не би ли на тај начин нанео политичку штету Владимиру Путину и Руској Федерацији, зато што је он, иначе, пре тога писао негативно о руској интервенцији у Сирији и руској помоћи Башару ел Асаду у борби против Исламске државе.

Данас је председник Републике Александар Вучић одржао конференцију за новинаре и обавестио све грађане Србије, све медије да новинар из Беле Цркве Стефан Цветковић није убијен, није киднапован, да му се ништа лоше није десило, да је човек жив и здрав. А истрага ће да покаже ко стоји иза намере да се Александар Вучић, Министарство унутрашњих послова, БИА оптуже за наводно убиство, односно наводни нестанак Стефана Цветковића.

Морам да питам, жао ми је што та господа нису сада присутна – шта ћемо сад са коментарима које су дали везано за нестанак господина Цветковића?

Саша Радуловић на свом твитер налогу каже: „Стефан Цветковић је новинарски истраживао убиство Оливера Ивановића. Информације је добијао готово искључиво од албанских колега. Пре неколико дана се вратио са Косова где су га“, каже, „малтретирани на прелазу“. Тиме јасно импутира да иза нестанка Цветковића стоји Александар Вучић.

Бивши Заштитник грађана и пропали председнички кандидат Саша Јанковић данас у 12.19 часова на свом твитер налогу објављује следеће реченице: „Ко је убио Оливера Ивановића? Где је новинар Стефан

Цветковић? Сутра, тј. у суботу, у 12 часова група наших активиста ће поставити та питања испред Председништва Србије у Пионирском парку, и чинићемо то и надаље. Придружите се својим питањима, Пионирски парк ће брзо бити мали.“ Толико о спонтаности, о томе да се грађани сами окупљају итд.

Ево, нема потребе сутра, а и лоше је време, пада киша, да се Саша Јанковић мучи да долази пред Председништво Србије, одговорио му је данас Александар Вучић, председник Републике – жив је и здрав Стефан Цветковић, не фали му ништа, само ће морати Управи за криминалистичку полицију да објасни ко га је то киднаповао, ко га је то убио, па се он данас појавио жив и здрав у ширем рејону Беле Цркве.

Санда Рашковић Ивић, 15. јун у 13.35 часова (ова жена изгледа не прати редовно медије), каже: „Убијен чувени политичар који није био по мери режима, починилац није пронађен“. Па онда: „Нестао новинар који је истраживао убиство, такође неомиљен код режима“. „Пуцњаве, обрачуни, сачекуше. Србија је ушла у године опасног живљења“ итд. То су вам све твитови тзв. лидера једног дела српске опозиције, Санде Рашковић Ивић, има ту и Вука Јеремића, Саше Јанковића, Саше Радуловића итд., који покушавају да за све лоше што се деси у Србији, па чак и када се не деси а они тврде да се десило, оптуже Александра Вучића и СНС.

Зашто ово говорим, господине министре? Зато што је очигледно да се у Србији ствара атмосфера у којој Србија треба да клекне на колена и треба изнутра да се ослаби пред тешка времена која нас очекују, пре свега пред наставак преговора са Приштином и пред решавање питања Косова и Метохије. Неко упорно покушава да гурне у страну све добре ствари које се дешавају у Србији. Неко упорно покушава да сакрије од грађана чињеницу да смо крајем априла 2018. године имали јавни дуг мањи од 59% БДП-а, што је испод нивоа Мастрихта. Неко упорно покушава да сакрије од грађана чињеницу да смо само у последње четири године у Србији отворили 150 нових фабрика, да смо отворили на десетине хиљада нових радних места, а да нисмо притом затворили ниједну фабрику и нисмо спровели ниједну пљачкашку приватизацију.

Води се једна бесомучна кампања. Сад им више није довољно да воде кампању из Народне скупштине, јер, знате, у Народној скупштини ипак морате да седите. Малочас сам имао полемику са једном колегиницом, било је ту оштрих речи и неслагања, али не могу да не признам чињеницу да госпођа заиста седи у Народној скупштини и брани своје политичке ставове и ја јој због тога скидам капу. Али имате један део српске опозиције који не седи у Парламенту, седи сат-два, после тога их мрзи да и даље воде борбу у Парламенту и онда политичку борбу против

власти у Србији пребацују на терен Савета Европе. Наравно, не чини он то, да не мислите, даме и господо народни посланици, што би рекао народ, по својој памети, он то чини по нечијој инструкцији.

Саша Пауновић, председник Општине Параћин, оптужује рођену државу како се наводно гуши, како он каже, локална демократија у Србији. Зашто? Само због тога што су грађани општине Параћин иницирали сакупљање потписа за његову смену. То је, по њему, довољан разлог да клевете државу Србију, како наводно у Србији не постоји локална демократија. Обратио се Конгресу локалних и регионалних власти Савета Европе, у коме иначе он седи, што је, ко се имало разуме у право, недопуштена појава, дакле, да ви сами одлучујете о сопственој жалби.

Али, пазите, водите рачуна о симболици; симболика, као што је рекао историчар Веселин Ђуретић, има у српској историји веома значајну улогу: Конгрес локалних и регионалних власти Савета Европе на којем ће се разматрати жалба Саше Пауновића због наводног гушења локалне демократије у Србији заказан је баш за Видовдан, 28. јун 2018. године. Ако ми неко каже да је то случајно, онда ћу да га питам – а да ли је случајно да је Слободан Милошевић испоручен Хашком трибуналу, наравно без било каквог правног основа, баш 28. јуна, баш на Видовдан 2001. године?

Даље, блокада путева, наравно, није спонтана, наравно да су је организовали лидери тзв. грађанске и проевропске опозиције, Драган Ђилас, Вук Јеремић, Саша Јанковић и њима слични.

Зар мислите да је случајна ова кампања која се два дана води против Града Београда и против градоначелника Града Београда, да је наводно вода у Београду затрована? Председник Републике је данас рекао на конференцији за новинаре да је најмање осам људи умешано у ту прљаву кампању.

Што се тиче сарадње локалне самоуправе и државне управе када је у питању јачање безбедносних структура, морам да вас подсетим на још једну појаву коју су, изгледа, неки заборавили. Сећате се оних зимских протеста Коалиције „Заједно“ 1996/1997. године због наводне изборне крађе? Тада су протестанти негде од новембра 1996. године до почетка марта 1997. године... Међусобно су се онда оптуживали Вук Драшковић и Зоран Ђинђић ко је кога издао – Ђинђић је оптуживао Драшковића да је он први отишао код Милошевића на канабе, Вук је оптуживао Ђинђића, није то сад битно. Од новембра 1996. до марта 1997. године, за све време протеста, протестанти су дували у пиштаљке и лупали у шерпе и лонце. Касније се испоставило да то није било њихова идеја, него да им је једна страна амбасада, по налогу једне стране обавештајне службе, рекла да то раде зато што је то рецепт који је већ примењен пре тога у једној другој држави где је требало срушити режим који је неподобан.

Када је под притиском тадашњег руководства ЕУ – сећате се оне делегације коју је водио Фелипе Гонзалес – Милошевић признао резултате избора и када су устоличени, како су сами себе тада звали, градоначелници слободних градова у Србији, питате се зашто је Зоран Живковић палио рачуне за струју у бурету и позивао грађане Ниша да то раде. Из једног разлога који су многи заборавили; не због празног бурета само, господине Ристичевићу. Европска унија је тада увела један програм, један пројекат који се зове „Енергија за демократију“, и док су се други грађани у Србији смрзавали и трпели зиму и тако даље, градови попут Београда, Новог Сада, Ниша, где је био Зоран Живковић и тако даље, добијали су бесплатно мазут да би се тиме показало, односно да би се охрабриле опозиционе снаге да наставе још јаче борбу против тадашње власти.

Не чудим се Европској унији, то је била њихова тадашња политика, али замислите тог лицемерја, замислите колико морате да будете мали људи да прихватите такву врсту помоћи и да се нпр. грађани у Нишу греју зато што су добили мазут из Брисела или неког другог европског града, а да се грађани у Зајечару или Врању смрзавају само зато што нису гласали за Коалицију „Заједно“! На то су ови људи који би данас требало да седе овде прекопута нас тих година апсолутно били спремни.

Зашто све ово говорим? Извињавам се колегама што сам одужио. Да неко не би помислио да је све ово што се дешава последњих неколико дана случајно, нису случајне ни блокаде путева; није случајно ни то што је, наводно, нестао па пронађен новинар који је наводно истраживао убиство Оливера Ивановића; није случајна жалба Саше Пауновића, која ће се решавати баш 28. јуна у Савету Европе; није случајна пропаганда о затронутој води у Београду. Није случајна пропаганда која се ових дана води против Маријана Ристичевића, који је највећи зликовац у Србији зато што се противи забрани узгоја чинчила иако се чинчиле узгајају у преко тридесет држава света, између осталог и у САД.

Дакле, све то није случајно. Све је то припрема на то да се Србија баци на колена. На нама је да то не дозволимо. Јер ако дозволимо да се на власт врате, неким случајем, они који су Србију упропастили у периоду од 2000. до 2012. године, да се врате Драган Ђилас, Вук Јеремић и њима слични, тешко да ћемо Србију више икада моћи да подигнемо из пепела.

То нам је овога пута пошло за руком, али врате ли се исти они који су Србију упропастили, плашим се да за Србију више неће бити будућности. Али, исто тако, надам се да грађани Србије добро разумеју ово што се дешава ових дана, да грађани Србије добро разумеју ко стоји иза свега тога и да грађани Србије неће дозволити да се исти они који су их довели до руба политичке, економске и социјалне пропасти врате на власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо у понедељак, у 10 сати. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 18.35 часова.)